

Izdevums
latviešu valodā

Informācija un paziņojumi

60. gadagājums

2017. gada 17. jūlijs

Saturs

IV Paziņojumi

EIROPAS SAVIENĪBAS IESTĀŽU UN STRUKTŪRU SNIEGTI PAZIŅOJUMI

Eiropas Savienības Tiesa

2017/C 231/01	Eiropas Savienības Tiesas jaunākās publikācijas <i>Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī</i>	1
---------------	---	---

V Atzinumi

JURIDISKAS PROCEDŪRAS

Tiesa

2017/C 231/02	Lieta C-10/17 P: Apelācijas sūdzība, ko par Vispārējās tiesas (devītā palāta) 2016. gada 10. novembra rīkojumu lietā T-67/15 <i>Polo Club</i> /Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma birojs 2017. gada 11. janvārī iesniedza <i>Polo Club</i>	2
2017/C 231/03	Lieta C-50/17 P: Apelācijas sūdzība, ko par Vispārējās tiesas (astotā palāta) 2016. gada 1. decembra spriedumu lietā T-561/15 <i>Universidad Internacional de la Rioja/EUIPO – Universidad de la Rioja Rioja</i> ("Universidad Internacional de la Rioja UNIR") 2017. gada 31. janvārī iesniedza <i>Universidad Internacional de la Rioja, S.A.</i>	2
2017/C 231/04	Lieta C-147/17: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2017. gada 23. martā iesniedza <i>Curtea de Apel Constanța</i> (Rumānija) – <i>Sindicatul Familia Constanța u.c./Direcția Generală de Asistență Socială și Protecția Copilului Constanța</i>	3
2017/C 231/05	Lieta C-148/17: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2017. gada 24. martā iesniedza <i>Bundesgerichtshof</i> (Vācija) – <i>Peek & Cloppenburg KG/Peek & Cloppenburg KG</i>	4
2017/C 231/06	Lieta C-161/17: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2017. gada 31. martā iesniedza <i>Bundesgerichtshof</i> (Vācija) – <i>Land Nordrhein-Westfalen/Dirk Renckhoff</i>	5

2017/C 231/07	Lieta C-171/17: Prasība, kas celta 2017. gada 5. aprīlī – Komisija/Ungārija	5
2017/C 231/08	Lieta C-179/17: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2017. gada 7. aprīlī iesniedza <i>Juzgado de Primera Instancia de Barcelona</i> (Spānija) – <i>Bankia S.A./Alfonso Antonio Lau Mendoza un Verónica Yuliana Rodríguez Ramírez</i>	6
2017/C 231/09	Lieta C-192/17: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2017. gada 13. aprīlī iesniedza <i>Consiglio di Stato</i> (Itālija) – <i>Cobra SpA/Ministero dello Sviluppo Economico</i>	7
2017/C 231/10	Lieta C-196/17: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2017. gada 13. aprīlī iesniedza <i>Amtsgericht Hannover</i> (Vācija) – <i>Kathrin Meyer/TUIfly GmbH</i>	8
2017/C 231/11	Lieta C-197/17: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2017. gada 13. aprīlī iesniedza <i>Amtsgericht Hannover</i> (Vācija) – <i>Thomas Neufeldt u.c./TUIfly GmbH</i>	9
2017/C 231/12	Lieta C-198/17: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2017. gada 13. aprīlī iesniedza <i>Amtsgericht Hannover</i> (Vācija) – <i>Ivan Wallmann/TUIfly GmbH</i>	10
2017/C 231/13	Lieta C-200/17: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2017. gada 13. aprīlī iesniedza <i>Amtsgericht Hannover</i> (Vācija) – <i>Susanne de Winder/TUIfly GmbH</i>	10
2017/C 231/14	Lieta C-201/17: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2017. gada 13. aprīlī iesniedza <i>Amtsgericht Hannover</i> (Vācija) – <i>Holger Schlosser un Nicole Schlosser/TUIfly GmbH</i>	11
2017/C 231/15	Lieta C-202/17: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2017. gada 13. aprīlī iesniedza <i>Amtsgericht Hannover</i> (Vācija) – <i>Peter Rebbe, Hans-Peter Rebbe, Harmine Rebbe/TUIfly GmbH</i>	12
2017/C 231/16	Lieta C-208/17 P: Apelācijas sūdzība, ko 2017. gada 21. aprīlī NF iesniedza par Vispārējās tiesas (pirmā palāta paplašinātā sastāvā) 2017. gada 28. februāra rīkojumu lietā T-192/16 NF/Eiropadome	12
2017/C 231/17	Lieta C-209/17 P: Apelācijas sūdzība, ko 2017. gada 21. aprīlī NG iesniedza par Vispārējās tiesas (pirmā palāta paplašinātā sastāvā) 2017. gada 28. februāra rīkojumu lietā T-193/16 NG/Eiropadome	13
2017/C 231/18	Lieta C-210/17 P: Apelācijas sūdzība, ko 2017. gada 21. aprīlī NM iesniedza par Vispārējās tiesas (pirmā palāta paplašinātā sastāvā) 2017. gada 28. februāra rīkojumu lietā T-257/16 NM/Eiropadome	14
2017/C 231/19	Lieta C-212/17: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2017. gada 24. aprīlī iesniedza <i>Tribunal Superior de Justicia de Galicia</i> (Spānija) – <i>Simón Rodríguez Otero/Televisión de Galicia S.A.</i>	15
2017/C 231/20	Lieta C-225/17 P: Apelācijas sūdzība, ko par Vispārējās tiesas (pirmā palāta) 2017. gada 17. februāra spriedumu apvienotajās lietās T-14/14 un T-87/14 <i>Islamic Republic of Iran Shipping Lines u.c./Eiropas Savienības Padome</i> 2017. gada 27. aprīlī iesniedza <i>Islamic Republic of Iran Shipping Lines, Hafize Darya Shipping Lines (HDSL), Khazar Sea Shipping Lines Co., IRISL Europe GmbH, IRISL Marine Services and Engineering Co., Irano Misr Shipping Co., Safiran Payam Darya Shipping Lines, Shipping Computer Services Co., Soroush Sarzamin Asatir Ship Management, South Way Shipping Agency Co. Ltd, Valfajr 8th Shipping Line Co.</i>	15
2017/C 231/21	Lieta C-226/17: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2017. gada 28. aprīlī iesniedza <i>Amtsgericht Hannover</i> (Vācija) – <i>Brigitte Wittmann/TUIfly GmbH</i>	17
2017/C 231/22	Lieta C-228/17: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2017. gada 28. aprīlī iesniedza <i>Amtsgericht Hannover</i> (Vācija) – <i>Reinhard Wittmann/TUIfly GmbH</i>	18

2017/C 231/23	Lieta C-238/17: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2017. gada 9. maijā iesniedza <i>Vilniaus miesto apylinkės teismas</i> (Lietuva) – “Renega” UAB/“Energijos skirstymo operatorius” AB, “Lietuvos energijos gamyba” AB	18
2017/C 231/24	Lieta C-246/17: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2017. gada 10. maijā iesniedza <i>Conseil d'État</i> (Beļģija) – <i>Ibrahima Diallo</i> /Beļģijas valsts	19
2017/C 231/25	Lieta C-265/17 P: Apelācijas sūdzība, ko par Vispārējās tiesas (ceturrtā palāta) 2017. gada 7. marta spriedumu lietā T-194/13 <i>United Parcel Service</i> /Eiropas Komisija 2017. gada 16. maijā iesniedza Eiropas Komisija	21

Vispārējā tiesa

2017/C 231/26	Lieta T-637/15: Vispārējās tiesas 2017. gada 31. maija spriedums – <i>Alma-The Soul of Italian Wine/EUIPO</i> – <i>Miguel Torres</i> (“SOTTO IL SOLE ITALIANO SOTTO il SOLE”) Eiropas Savienības preču zīme — Iebildumu process — Eiropas Savienības grafiskas preču zīmes “SOTTO IL SOLE ITALIANO SOTTO il SOLE” reģistrācijas pieteikums — Agrāka Eiropas Savienības vārdiska preču zīme “VINA SOL” — Relatīvs atteikuma pamats — Atšķirtspējas aizskārums — Apzīmējumu līdzības neesamība — Regulas (EK) Nr. 207/2009 8. panta 5. punkts	22
2017/C 231/27	Lieta T-519/16: Vispārējās tiesas 2017. gada 17. maija spriedums – <i>Piessevaux/Padome</i> Civildienests — Ierēdņi — Pensijas — Pensiju tiesību pārskaitījums uz Savienības pensiju shēmu — Priekšlikums par iemaksu gadiem — Civildienesta noteikumu VIII pielikuma 11. panta 2. punkts — Jaunie Vispārīgie īstenošanas noteikumi — Vienlīdzīga attieksme — Iegūtās tiesības — Tiesiskā palābība	22
2017/C 231/28	Lieta T-164/16: Vispārējās tiesas 2017. gada 17. maija rīkojums – <i>Piper Verlag/EUIPO</i> (“THE TRAVEL EPISODES”) Eiropas Savienības preču zīme — Eiropas Savienības grafiskas preču zīmes “THE TRAVEL EPISODES” reģistrācijas pieteikums — Absolūts atteikuma pamats — Prasība grozīt lēmumu — Akts, ko nevar pieņemt Apelācijas padome — Formas prasību neievērošana — Nepieņemamība	23
2017/C 231/29	Lieta T-207/16 R: Vispārējās tiesas priekšsēdētāja 2017. gada 8. maija rīkojums – <i>Aristoteleio Panepistimio Thessalonikis</i> /Komisija Pagaidu noregulējums — Publiski līgumi — Izslēgšanas brīdinājums — Brīdinājums par pārbaudi — Pieteikums par piemērošanas apturēšanu — Steidzamības neesamība	23
2017/C 231/30	Lieta T-285/16: Vispārējās tiesas 2017. gada 15. maija rīkojums – <i>Dominator International/EUIPO</i> (“DREAMLINE”) Eiropas Savienības preču zīme — Starptautiska reģistrācija, ko attiecina uz Eiropas Savienību — Vārdiska preču zīme “DREAMLINE” — Absolūti atteikuma pamati — Atšķirtspējas neesamība — Regulas (EK) Nr. 207/2009 7. panta 1. punkta b) apakšpunkts — Aprakstošs raksturs — Regulas Nr. 207/2009 7. panta 1. punkta c) apakšpunkts — Regulas Nr. 207/2009 7. panta 2. punkts — Prasība, kas daļēji ir acīmredzami nepieņemama un daļēji ir acīmredzami juridiski nepamatota — Reglamenta 126. pants	24
2017/C 231/31	Lieta T-481/16 RENV: Vispārējās tiesas 2017. gada 17. maija rīkojums – <i>Cuallado Martorell</i> /Komisija Civildienests — Pieņemšana darbā — Atklāts konkurss — Nepielaišana pie mutiskā pārbaudījuma — Rakstiskā pārbaudījuma novērtējums — Lēmums neieklaut prasītāja vārdu rezerves sarakstā — Atlases komisijas iespēja uzticēt vienam no saviem locekļiem rakstisko pārbaudījumu labošanu — Prasība, kas daļēji ir acīmredzami nepieņemama un daļēji ir acīmredzami juridiski nepamatota	25
2017/C 231/32	Lieta T-785/16: Vispārējās tiesas 2017. gada 16. maija rīkojums – <i>BSH Electrodomesticos España/EUIPO</i> – <i>DKSH International</i> (“Ufesa”) Eiropas Savienības preču zīme — Iebildumu process — Eiropas Savienības vārdiskas preču zīmes “Ufesa” reģistrācijas pieteikums — Izlīgums — Reģistrācijai pieteiktās preču zīmes iegūšana no prasītāja puses — Tiesvedības izbeigšana pirms sprieduma taisīšanas	25

2017/C 231/33	Lieta T-170/17 R: Vispārējās tiesas priekšsēdētāja 2017. gada 18. maija rīkojums – RW/Komisija Pagaidu noregulējums — Civildienests — Ierēdņi — Atvaļinājuma piešķiršana un pensionēšanās — Pensionēšanās vecums — Civildienesta noteikumu 42.c pants — Pieteikums par izpildes apturēšanu — Fumus boni juris — Steidzamība — Interesu izsvēršana	26
2017/C 231/34	Lieta T-113/17: Prasība, kas celta 2017. gada 20. februārī – <i>Crédit Agricole un Crédit Agricole Corporate and Investment Bank</i> /Komisija	27
2017/C 231/35	Lieta T-242/17: Prasība, kas celta 2017. gada 25. aprīlī – <i>SC/Eulex Kosovo</i>	28
2017/C 231/36	Lieta T-244/17: Prasība, kas celta 2017. gada 26. aprīlī – <i>António Conde & Companhia</i> /Komisija	29
2017/C 231/37	Lieta T-254/17: Prasība, kas celta 2017. gada 28. aprīlī – <i>Intermarché Casino Achats</i> /Komisija	29
2017/C 231/38	Lieta T-255/17: Prasība, kas celta 2017. gada 28. aprīlī – <i>Les Mousquetaires un ITM Entreprises</i> /Komisija	30
2017/C 231/39	Lieta T-268/17: Prasība, kas celta 2017. gada 8. maijā – <i>Clean Sky 2 Joint Undertaking/Revoind Industriale</i>	31
2017/C 231/40	Lieta T-269/17: Prasība, kas celta 2017. gada 8. maijā – <i>Clean Sky 2 Joint Undertaking/Revoind Industriale</i>	32
2017/C 231/41	Lieta T-270/17: Prasība, kas celta 2017. gada 8. maijā – <i>Clean Sky 2 Joint Undertaking/Revoind Industriale</i>	33
2017/C 231/42	Lieta T-271/17: Prasība, kas celta 2017. gada 8. maijā – <i>Clean Sky 2 Joint Undertaking/Revoind Industriale</i>	34
2017/C 231/43	Lieta T-272/17: Prasība, kas celta 2017. gada 5. maijā – <i>Webgarden/EUIPO</i> (“Dating Bracelet”)	35
2017/C 231/44	Lieta T-283/17: Prasība, kas celta 2017. gada 15. maijā – <i>SH</i> /Komisija	35
2017/C 231/45	Lieta T-284/17: Prasība, kas celta 2017. gada 12. maijā – <i>Le Pen/Parlaments</i>	36
2017/C 231/46	Lieta T-285/17: Prasība, kas celta 2017. gada 12. maijā – <i>Yanukovych/Padome</i>	37
2017/C 231/47	Lieta T-286/17: Prasība, kas celta 2017. gada 12. maijā – <i>Yanukovych/Padome</i>	38
2017/C 231/48	Lieta T-288/17: Prasība, kas celta 2017. gada 15. maijā – <i>Sky/EUIPO – Parrot Drones</i> (“Parrot SKYCONTROLLER”)	39
2017/C 231/49	Lieta T-290/17: Prasība, kas celta 2017. gada 16. maijā – <i>Stavytskyi/Padome</i>	40
2017/C 231/50	Lieta T-291/17: Prasība, kas celta 2017. gada 16. maijā – <i>Transdev u.c./Komisija</i>	41
2017/C 231/51	Lieta T-292/17: Prasība, kas celta 2017. gada 16. maijā – <i>Région Île-de-France/Komisija</i>	41
2017/C 231/52	Lieta T-294/17: Prasība, kas celta 2017. gada 12. maijā – <i>Lion’s Head Global Partners/EUIPO – Lion Capital</i> (“Lion’s Head”)	42
2017/C 231/53	Lieta T-297/17: Prasība, kas celta 2017. gada 15. maijā – <i>VSM/EUIPO</i> (“WE KNOW ABRASIVES”)	43
2017/C 231/54	Lieta T-299/17: Prasība, kas celta 2017. gada 16. maijā – <i>Sata/EUIPO – Zhejiang Rongpeng Air Tools</i> (“1000”)	43
2017/C 231/55	Lieta T-300/17: Prasība, kas celta 2017. gada 17. maijā – <i>Sata/EUIPO – Zhejiang Rongpeng Air Tools</i> (“3000”)	44

2017/C 231/56	Lieta T-301/17: Prasība, kas celta 2017. gada 17. maijā – <i>Sata/EUIPO – Zhejiang Rongpeng Air Tools</i> (“2000”)	45
2017/C 231/57	Lieta T-302/17: Prasība, kas celta 2017. gada 18. maijā – <i>Sata/EUIPO – Zhejiang Rongpeng Air Tools</i> (“6000”)	45
2017/C 231/58	Lieta T-303/17: Prasība, kas celta 2017. gada 18. maijā – <i>Sata/EUIPO – Zhejiang Rongpeng Air Tools</i> (“4000”)	46
2017/C 231/59	Lieta T-304/17: Prasība, kas celta 2017. gada 18. maijā – <i>Sata/EUIPO – Zhejiang Rongpeng Air Tools</i> (“5000”)	47
2017/C 231/60	Lieta T-305/17: Prasība, kas celta 2017. gada 17. maijā – <i>Red Bull/EUIPO</i> (Paralelograma, ko veido divi laukumi dažādās krāsās, attēls)	47
2017/C 231/61	Lieta T-307/17: Prasība, kas celta 2017. gada 18. maijā – <i>adidas/EUIPO – Shoe Branding Europe</i> (Trīs paralēlu stripu attēlojums)	48
2017/C 231/62	Lieta T-310/17: Prasība, kas celta 2017. gada 15. maijā – <i>Lion’s Head Global Partners/EUIPO – Lion Capital</i> (“LION’S HEAD global partners”)	49
2017/C 231/63	Lieta T-311/17: Prasība, kas celta 2017. gada 19. maijā – <i>Stips/Komisija</i>	49
2017/C 231/64	Lieta T-313/17: Prasība, kas celta 2017. gada 22. maijā – <i>Wajos/EUIPO</i> (Pudeles forma)	50
2017/C 231/65	Lieta T-314/17: Prasība, kas celta 2017. gada 23. maijā – <i>Nosio/EUIPO</i> (“MEZZA”)	50
2017/C 231/66	Lieta T-318/17: Prasība, kas celta 2017. gada 19. maijā – <i>Clean Sky 2 Joint Undertaking/Revoind Industriale</i>	51
2017/C 231/67	Lieta T-330/17: Prasība, kas celta 2017. gada 16. maijā – <i>Ceobus u.c./Komisija</i>	52
2017/C 231/68	Lieta T-331/17: Prasība, kas celta 2017. gada 23. maijā – <i>Steifer/CESE</i>	53
2017/C 231/69	Lieta T-757/15: Vispārējās tiesas 2017. gada 3. maija rīkojums – <i>Facebook/EUIPO – Brand IP Licensing</i> (“lovebook”)	53
2017/C 231/70	Lieta T-84/17: Vispārējās tiesas 2017. gada 18. maija rīkojums – <i>Consorzio IB Innovation/Komisija</i>	54
2017/C 231/71	Lieta T-95/17: Vispārējās tiesas 2017. gada 5. maija rīkojums – <i>King.com/EUIPO – TeamLava</i> (Ekrāna ziņojumi un ikonas)	54
2017/C 231/72	Lieta T-126/17: Vispārējās tiesas 2017. gada 18. maija rīkojums – <i>Consorzio IB Innovation/Komisija</i>	54

Labojumi

2017/C 231/73	Labojums <i>Oficiālajā Vēstnesī</i> publicētajā paziņojumā lietā T-86/17 (OV C 104, 3.4.2017.)	55
2017/C 231/74	Labojums <i>Oficiālajā Vēstnesī</i> publicētajā paziņojumā lietā T-161/17 (OV C 151, 15.5.2017.)	57

IV

(Paziņojumi)

EIROPAS SAVIENĪBAS IESTĀŽU UN STRUKTŪRU SNIEGTI PAZIŅOJUMI

EIROPAS SAVIENĪBAS TIESA

Eiropas Savienības Tiesas jaunākās publikācijas *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*

(2017/C 231/01)

Jaunākā publikācija

OV C 221, 10.7.2017.

Iepriekšējās publikācijas

OV C 213, 3.7.2017.

OV C 202, 26.6.2017.

OV C 195, 19.6.2017.

OV C 178, 6.6.2017.

OV C 168, 29.5.2017.

OV C 161, 22.5.2017.

Šie teksti pieejami

EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

V

(Atzinumi)

JURIDISKAS PROCEDŪRAS

TIESA

Apelācijas sūdzība, ko par Vispārējās tiesas (devītā palāta) 2016. gada 10. novembra rīkojumu lietā T-67/15 Polo Club/Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma birojs 2017. gada 11. janvārī iesniedza Polo Club

(Lieta C-10/17 P)

(2017/C 231/02)

Tiesvedības valoda – angļu

Lietas dalībnieki

Apelācijas sūdzības iesniedzēja: Polo Club (pārstāvis – D. Masson, advokāts)

Pārējie lietas dalībnieki: Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma birojs un Lifestyle Equities CV

Tiesa (desmitā palāta) ar 2017. gada 1. jūnija rīkojumu ir atzinusi apelācijas sūdzību par nepieņemamu.

Apelācijas sūdzība, ko par Vispārējās tiesas (astotā palāta) 2016. gada 1. decembra spriedumu lietā T-561/15 Universidad Internacional de la Rioja/EUIPO – Universidad de la Rioja Rioja (“Universidad Internacional de la Rioja UNIR”) 2017. gada 31. janvārī iesniedza Universidad Internacional de la Rioja, S.A.

(Lieta C-50/17 P)

(2017/C 231/03)

Tiesvedības valoda – spāņu

Lietas dalībnieki

Apelācijas sūdzības iesniedzēja: Universidad Internacional de la Rioja, S.A. (pārstāvji – C. Lema Devesa un A. Porras Fernandez-Toledano, advokāti)

Otrs lietas dalībnieks: Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma birojs

Ar 2017. gada 1. jūnija rīkojumu Tiesa (devītā palāta) noraidīja apelācijas sūdzību un piesprieda Universidad Internacional de la Rioja, S.A. pašai segt savus tiesāšanās izdevumus.

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2017. gada 23. martā iesniedza Curtea de Apel Constanța (Rumānija) – Sindicatul Familia Constanța u.c./Direcția Generală de Asistență Socială și Protecția Copilului Constanța

(Lieta C-147/17)

(2017/C 231/04)

Tiesvedības valoda – rumāņu

Iesniedzējtiesa

Curtea de Apel Constanța

Pamatlietas puses

Prasītāji: Sindicatul Familia Constanța u.c.

Atbildētāja: Direcția Generală de Asistență Socială și Protecția Copilului Constanța

Prejudiciālie jautājumi

- 1) Vai Direktīvas 2003/88/EK ⁽¹⁾ 1. panta 3. punkta noteikumi, lasot tos kopā ar Direktīvas 89/391/EEK ⁽²⁾ 2. pantu, ir jāinterpretē tādējādi, ka tie no šīs direktīvas piemērošanas jomas izslēdz tādu darbību kā bērnu pieskatīšana, ko veic apelācijas sūdzības iesniedzēji?
- 2) Ja atbilde uz pirmo jautājumu ir noliedzīga, vai Direktīvas 2003/88/EK 17. pants ir jāinterpretē tādējādi, ka apelācijas sūdzības iesniedzēju veiktajai darbībai – vecāku aizstāšanai – var piemērot atkāpi no direktīvas 5. panta noteikumiem, ņemot vērā [17. panta] 1. punktu, 3. punkta b) un c) apakšpunktu vai 4. punkta b) apakšpunktu?
- 3) Ja atbilde uz iepriekšējo jautājumu ir apstiprinoša, vai Direktīvas 2003/88/EK 17. panta 1. punkts vai attiecīgā gadījumā 17. panta 3. un 4. punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka tādai atkāpei ir jābūt konkrēti paustai, vai arī tā var būt netieša, pieņemot īpašu normatīvo aktu, kas paredz citas darba laika organizēšanas formas kādai konkrētai profesionālai darbībai; gadījumā, ja tādā atkāpe var nebūt konkrēti pausta, kādi ir minimālie nosacījumi, lai varētu uzskatīt, ka valsts tiesiskais regulējums ievieš atkāpi, un vai tādu atkāpi var paust ar nosacījumiem, kas izriet no Likuma Nr. 272/2004 noteikumiem?
- 4) Ja atbilde uz pirmo, otro vai trešo jautājumu ir noliedzīga, vai Direktīvas 2003/88/EK 2. panta 1. punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka laikposms, kuru bērnu pieskatītāji pavadā kopā ar pieskatāmo nepilngadīgo, savā dzīvesvietā vai citā pašā bērnu pieskatītāja izvēlētajā vietā, veido darba laiku, kaut gan viņš neveic nevienu no darbībām, kas viņam noteiktas kā pienākums individuālajā darba līgumā?
- 5) Ja atbilde uz pirmo, otro vai trešo jautājumu ir noliedzīga, vai Direktīvas 2003/88/EK 5. pants ir jāinterpretē tādējādi, ka tam ir pretrunā tāda valsts tiesību norma, kāda minēta Likuma Nr. 272/2004 122. pantā; un gadījumā, ja tiktu atbildēts, ka ir piemērojami direktīvas 17. panta 3. punkta b) un c) apakšpunkts vai 17. panta 4. punkta b) apakšpunkts, vai minētais pants ir jāinterpretē tādējādi, ka tam ir pretrunā tāda valsts tiesību norma?
- 6) Ja atbilde uz pirmo jautājumu ir noliedzīga un, iespējams, uz ceturto jautājumu – apstiprinoša, vai Direktīvas 2003/88/EK 7. panta 2. punktu var interpretēt tādējādi, ka tam nav pretrunā tādas atlīdzības piešķiršana, kas ir vienāda ar atlīdzību, kuru darba ņēmējs būtu saņēmis ikgadējā atvaļinājuma laikā, tā kā bērnu pieskatītāju veiktās darbības raksturs liedz viņiem izmantot minēto atvaļinājumu, vai, kaut gan atvaļinājums ir formāli piešķirts, darba ņēmējs praksē turpina veikt to pašu darbību, jo attiecīgajā laikposmā nav bijis atļaujas nošķirties no pieskatāmā nepilngadīgā? Ja atbilde ir apstiprinoša, vai, lai darba ņēmējam būtu tiesības uz atlīdzību, ir nepieciešams, lai viņš būtu lūdzis atļauju nošķirties no nepilngadīgā un darba devējs nebūtu viņam šādu atļauju piešķīris?

- 7) Ja atbilde uz pirmo jautājumu ir noliedzoša, uz ceturto jautājumu – apstiprinoša un uz sesto jautājumu – noliedzoša, vai direktīvas 7. panta 1. punktam ir pretrunā tāda valsts tiesību norma, kāda minēta Likuma Nr. 272/2004 122. panta 3. punkta d) apakšpunktā, situācijā, kad tāds likums atstāj darba devējam iespēju pēc paša ieskatiem nolemt, vai atļaut atvaļinājuma laikā nošķirties no nepilngadīgā, un, ja atbilde ir apstiprinoša, vai neiespējamība – šādas likuma normas piemērošanas rezultātā – faktiski izmantot atvaļinājumu ir Savienības tiesību pārkāpums, kas atbilst nosacījumiem, lai darba ņēmējam rastos tiesības uz atlīdzību? Ja atbilde ir apstiprinoša, vai minēto atlīdzību jāliek maksāt valstij direktīvas 7. panta prasību pārkāpuma dēļ vai valsts iestādei, darba devēja statusā, kas nav garantējusi, lai atvaļinājuma laikā darba ņēmējs tiktu nošķirts no pieskatāmā nepilngadīgā? Tādā situācijā, vai, lai darba ņēmējam būtu tiesības uz atlīdzību, ir nepieciešams, lai viņš būtu lūdzis atļauju nošķirties no nepilngadīgā un darba devējs nebūtu viņam šādu atļauju piešķīris?

⁽¹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes 2003. gada 4. novembra Direktīva 2003/88/EK par konkrētiem darba laika organizēšanas aspektiem (JO 2003 L 299, 9., lpp., speciālais izdevums 05/7. sēj., 3. lpp.)

⁽²⁾ Padomes 1989. gada 12. jūnija Direktīva 89/391/EEK par pasākumiem, kas ieviešami, lai uzlabotu darba ņēmēju drošību un veselības aizsardzību darbā (JO 1989 L183, 1. lpp., speciālais izdevums 05/2. sēj., 88. lpp.)

**Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2017. gada 24. martā iesniedza Bundesgerichtshof (Vācija) –
Peek & Cloppenburg KG/Peek & Cloppenburg KG**

(Lieta C-148/17)

(2017/C 231/05)

Tiesvedības valoda – vācu

Iesniedzējtiesa

Bundesgerichtshof

Pamatlietas puses

Prasītāja: Peek & Cloppenburg KG, Hamburga

Atbildētāja: Peek & Cloppenburg KG, Diseldorfa

Prejudiciālie jautājumi

- 1) Vai ar Direktīvas 2008/95/EK ⁽¹⁾ 14. pantu ir saderīgi tas, ja valsts preču zīmes, uz kuras agrāku izcelsmi pretendē Eiropas Savienības preču zīmei un no kuras īpašnieks ir atteicies vai tā ir zaudējusi spēku, spēkā neesamību vai atcelšanu *a posteriori* var noteikt tikai tad, ja spēkā neesamības vai atcelšanas nosacījumi ir izpildīti ne tikai atteikšanās no preču zīmes vai tās spēka zaudēšanas laikā, bet arī tiesas nolēmuma par spēkā neesamības vai atcelšanas noteikšanu pieņemšanas laikā?
- 2) Ja atbilde uz pirmo jautājumu ir apstiprinoša, vai pretendēšanas uz agrāku izcelsmi saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 207/2009 ⁽²⁾ 34. panta 2. punktu izraisa tādas sekas, ka valsts preču zīme zaudē spēku un vairs nav izmantojama, saglabājot tiesības, vai arī valsts preču zīme paliek spēkā, pamatojoties uz Savienības tiesībām, pat ja šī preču zīme vairs nav attiecīgās dalībvalsts reģistrā, un līdz ar to var tikt turpmāk izmantota, saglabājot tiesības, un tas ir jādara?

⁽¹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes 2008. gada 22. oktobra Direktīva 2008/95/EK, ar ko tuvinā dalībvalstu tiesību aktus attiecībā uz preču zīmēm (OV L 299, 25. lpp.).

⁽²⁾ Padomes 2009. gada 26. februāra Regula (EK) Nr. 207/2009 par Eiropas Savienības preču zīmi (OV L 78, 1. lpp.).

**Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2017. gada 31. martā iesniedza Bundesgerichtshof (Vācija) –
Land Nordrhein-Westfalen/Dirk Renckhoff**

(Lieta C-161/17)

(2017/C 231/06)

Tiesvedības valoda – vācu

Iesniedzējtiesa

Bundesgerichtshof

Pamatlietas puses

Revision sūdzības iesniedzēja: Land Nordrhein-Westfalen

Atbildētājs Revision tiesvedībā: Dirk Renckhoff

Prejudiciālais jautājums

Vai citā interneta vietnē ar autortiesību subjekta atļauju visiem interneta lietotājiem brīvi pieejama darba ievietošana savā sabiedrībai pieejamā interneta vietnē ir publiskošana Direktīvas 2001/29/EK⁽¹⁾ 3. panta 1. punkta izpratnē, ja darbs vispirms tiek nokopēts uz servera un no turienes tiek augšupielādēts savā interneta vietnē?

⁽¹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes 2001. gada 22. maija Direktīva 2001/29/EK par dažu autortiesību un blakustiesību aspektu saskaņošanu informācijas sabiedrībā, OV L 167, 10. lpp.

Prasība, kas celta 2017. gada 5. aprīlī – Komisija/Ungārija

(Lieta C-171/17)

(2017/C 231/07)

Tiesvedības valoda – ungāru

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Eiropas Komisija (pārstāvji – V. Bottka un H. Tserepa-Lacombe)

Atbildētāja: Ungārija

Prasītājas prasījumi:

— atzīt, ka Ungārijā izveidotā un spēkā esošā mobilo maksājumu valsts sistēma, ko reglamentē 2011. gada Likums CC un attiecīgais 2012. gada 13. decembra valdības īstenošanas dekrēts Nr. 356/2012, ar ko tika izveidots monopols, piešķirot ekskluzīvas tiesības Nemzeti Mobilfizetési Zrt., un liek šķēršļus ienākšanai mobilo maksājumu vairumtirdzniecības tirgū, kas pirms tam esot bijis atvērts konkurencei, kuras izveide neesot bijusi ne nepieciešama, ne samērīga, ir pretrunā:

— pirmkārt, Direktīvas 2006/123/EK,⁽¹⁾ 15. panta 2. punkta d) apakšpunktam un 16. panta 1. punktam; un

— otrkārt, Likuma par Eiropas Savienības darbību (turpmāk tekstā – “LESD”) 49. un 56. pantam;

— piespriest Ungārijai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Ar *Nemzeti mobilfizetési rendszerről szóló, 2011. április 1-jei CC. törvény* 2011. gada 1. aprīļa Likumu "CC" par mobilo maksājumu valsts sistēmu (turpmāk tekstā – "Likums") no 2013. gada 1. aprīļa tika grozīts tiesiskais regulējums mobilo maksājumu pakalpojumu jomā (lai gan Likuma kļūva obligāti saistošs tikai no 2014. gada 2. jūlija). Likums nosaka centralizēto mobilo pakalpojumu tirdzniecību šādās jomās: a) publiskās stāvvietas; b) piekļuves nodrošināšana koplietošanas ceļiem transporta mērķim; c) valsts uzņēmuma sniegtie pasažieru pārvadājumu pakalpojumi; d) citi valsts uzņēmumu sniegtie pakalpojumi. No augstākminētajiem pakalpojumiem Ungārijā praktiski pašreiz esot iespējams veikt mobilo maksājumus tikai par publisko stāvvietu izmantošanu un koplietošanas ceļu izmantošanu transporta mērķim (elektroniskās ceļa nodevas iekasēšanas e-talons un sistēma "HU-GO") pakalpojumu jomās. Tomēr attiecīgais Likums attiecas uz četrām jomām.

Attiecībā uz publisko stāvvietu pakalpojumu Komisija uzskata, ka komercsabiedrība *Nemzeti Mobilfizetési Zrt.* pamatā nodarbojas ar to pašu saimniecisko darbību, ko iepriekšējās sistēmas ietvaros veica mobilo maksājumu pakalpojumu sniedzēji, taču atšķirībā no tiem, tai esot piešķirtas ekskluzīvās līgumu slēgšanas tiesības ar stāvvietu operatoriem un kā arī to tarifi esot saskaņoti. Tas pats attiecas arī uz piekļuves nodrošināšanu koplietošanas ceļiem transporta plūsmas mērķim, jo *Nemzeti Mobilfizetési Zrt.* esot vienīgais pakalpojumu sniedzējs, kas noslēdzis līgumu ar sabiedriskā pakalpojuma sniedzēju un kas var pārdot attiecīgā ceļa lietošanas atļauju tieši (bez starpniekiem). Savukārt, pārējie mobilo maksājumu un mobilo telefonu pakalpojumu sniedzēji šajās divās jomās var darboties tikai kā tālākpārdevēji.

Tādējādi mobilo maksājumu valsts sistēmas izveide un ekskluzīvu tiesību piešķiršana *Nemzeti Mobilfizetési Zrt.* apgrūtinā gan Ungārijas, gan arī ārvalstu uzņēmumiem ienākšanu mobilo maksājumu vairumtirdzniecības tirgū, un tādējādi, arī to pakalpojumu tirgū, kas tiek piedāvāti citiem pakalpojumu sniedzējiem, kuri pārdod mobilo maksājumu pakalpojumus tālāk uz līgumattiecību ar sabiedriskā pakalpojuma sniedzēju pamata par stāvvietām vai citiem pakalpojumiem, kas iepriekš esot bijis atvērts konkurencei.

Tāpēc Komisija uzskata, ka attiecīgie noteikumi, kas skar mobilo valsts sistēmas shēmu, kopumā esot diskriminējoši un pretrunā uzņēmējdarbības veikšanas brīvībai (Direktīvas 2006/123 15. panta un LESD 49. panta pārkāpums). Turklāt attiecīgie noteikumi esot pretrunā pakalpojumu sniegšanas brīvībai (Direktīvas 2006/123 16. panta un LESD 56. panta pārkāpums), jo *Nemzeti Mobilfizetési Zrt.* piešķirtās ekskluzīvās tiesības ierobežo pārrobežu pakalpojumu sniegšanu. Attiecībā uz citiem mobilajiem pakalpojumiem, kuri tiek pārdoti centralizēti un, izmantojot mobilās ierīces, attiecība uz kuriem Ungārijā pagaidām neesot iespējams veikt mobilo maksājumus, Likums nosaka tādas pašas *Nemzeti Mobilfizetési Zrt.* ekskluzīvās tiesības, un šis juridiskais vērtējums esot attiecināms arī uz to. Atbilstoši LESD un Direktīvas 2006/123 noteikumiem ierobežojumi brīvībai veikt uzņēmējdarbību un sniegt pakalpojumus var tikt noteikti vienīgi tad, ja tie nav diskriminējoši un ir sabiedrības interesēs, un ja tie turklāt atbilst nepieciešamības un samērīguma prasībām. Komisija uzskata, ka Ungārijas izvirzītie argumenti nespēj attaisnot ar attiecīgo Likumu ieviestos ierobežojumus, jo tie neatbilstot nepieciešamības un samērīguma prasībām.

(¹) Eiropas Parlamenta un Padomes 2006. gada 12. decembra Direktīva 2006/123/EK par pakalpojumiem iekšējā tirgū (OV 2006., L 376, 36. lpp.).

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2017. gada 7. aprīlī iesniedza *Juzgado de Primera Instancia de Barcelona* (Spānija) – *Bankia S.A./Alfonso Antonio Lau Mendoza un Verónica Yuliana Rodríguez Ramírez*

(Lieta C-179/17)

(2017/C 231/08)

Tiesvedības valoda – spāņu

Iesniedzējtiesa

Juzgado de Primera Instancia de Barcelona

Pamatlietas puses

Prasītāja: Bankia S.A.

Atbildētāji: Alfonso Antonio Lau Mendoza un Verónica Yuliana Rodríguez Ramírez

Prejudiciālie jautājumi

- 1) Vai Direktīvas 93/13/EEK⁽¹⁾ par negodīgiem noteikumiem patērētāju līgumos 6. un 7. pantam ir pretrunā judikatūra, kurā (STS (2016. gada 18. februāra *Sentencia del Tribunal Supremo* (Augstākās tiesas spriedums)) ir noteikts, ka, neraugoties uz noteikuma par kredīta pirmstermiņa atmaksu negodīgumu un, lai arī pieteikums par piespiedu atsavināšanu ir balstīts uz šo noteikumu, piespiedu atsavināšanu nevar atlikt, jo procesa turpināšana ir labvēlīgāka patērētājam, jo gadījumā, ja tiek izpildīts spriedums, kas pasludināts tiesvedībā par juridiska fakta konstatēšanu saskaņā ar CC [Código Civil: Civilkodekss] 1124. pantu, patērētājs nevar izmantot procesuālās privilēģijas, kas piemērojamas piespiedu atsavināšanas procedūrā, kā arī, ciktāl šajā pašā judikatūrā netiek ņemta vērā TS (*Tribunal Supremo*; Augstākā tiesa) iedibinātā judikatūra, ka CC 1124. pants (paredzēts attiecībā uz līgumiem, kas rada savstarpējas saistības) nav piemērojams aizdevuma līgumiem, jo šāda vienošanās ir faktiskais, vienpusējs līgums, kas stājas spēkā līdz ar naudas nodošanu un tādējādi rada saistības tikai aizņēmējam, nevis aizdevējam (kreditoram), proti, ja šī TS judikatūra tiek piemērota tiesvedībā par juridiska fakta konstatēšanu, patērētājs var lūgt prasību noraidīt, lūdzot piespiest samaksāt kompensāciju, un vairs nebūtu iespējams apgalvot, ka piespiedu atsavināšanas procesa turpināšana viņam būtu labvēlīgāka?
- 2) Ja tiek atzīts, ka CC 1124. pants ir piemērojams aizdevuma līgumiem vai visiem kredītlīgumiem, vai norādītā judikatūra ir pretrunā Direktīvas 93/13/EEK par negodīgiem noteikumiem patērētāju līgumos 6. un 7. pantam, ja šajā judikatūrā, izvērtējot, vai patērētājam labvēlīgāk ir turpināt piespiedu atsavināšanas procedūru vai arī kaitīgāk, ja tiek izmantota tiesvedība par juridiska fakta konstatēšanu saskaņā ar CC 1124. pantu, netiek ņemts vērā fakts, ka tiesvedībā par juridiska fakta konstatēšanu prasība par vienošanās izbeigšanu un prasība par kompensāciju var tikt noraidīta, ja tiesa piemēro CC 1124. panta noteikumu, ka "tiesai jāapmierina prasība par [vienošanās] izbeigšanu, ja vien nepastāv pamats termiņa noteikšanai", ņemot vērā, ka saistībā ar ilgtermiņa (20 vai 30 gadu) kredītiem un hipotekārajiem kredītiem mājokļa iegādei relatīvi ir ļoti iespējams, ka tiesas piemēros šo pamatu prasības noraidīšanai, it īpaši gadījumā, kad maksājuma pienākuma neievērošana nav ļoti smaga
- 3) Ja tiek apstiprināts, ka patērētājam labvēlīgāk ir turpināt piespiedu atsavināšanu, piemērojot pirmstermiņa atmaksu, vai norādītā judikatūra ir pretrunā Direktīvas 93/13/EEK par negodīgiem noteikumiem patērētāju līgumos 6. un 7. pantam, ciktāl šī judikatūra pakārtoti ir balstīta uz likuma normu (LEC [*Ley de Enjuiciamiento Civil*; Civilprocesa likums] 693. panta 2. punktu), lai gan līgums var turpināt pastāvēt bez noteikuma par kredīta pirmstermiņa atmaksu, un ciktāl ar minēto judikatūru tiek radītas sekas LEC 693. panta 2. punktam, lai gan nav izpildīts tajā norādītais būtiskais nosacījums par to, ka līgumā ir jābūt spēkā esošai un efektīvai vienošanās par kredīta pirmstermiņa atmaksu, un noteikums par kredīta pirmstermiņa atmaksu faktiski ir atzīts par negodīgu, spēkā neesošu un neefektīvu?

⁽¹⁾ Padomes 1993. gada 5. aprīļa Direktīva 93/13/EEK (OV 1993, L 95, 29. lpp.).

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2017. gada 13. aprīlī iesniedza Consiglio di Stato (Itālija) – Cobra SpA/Ministero dello Sviluppo Economico

(Lieta C-192/17)

(2017/C 231/09)

Tiesvedības valoda – itāļu

Iesniedzējtiesa

Consiglio di Stato

Pamatlietas puses

Prasītāja: *Cobra SpA*

Atbildētāja: *Ministero dello Sviluppo Economico*

Prejudiciālie jautājumi

- 1) Vai Direktīva 1999/5/EK ⁽¹⁾ ir jāinterpretē tādējādi, ka ražotājam, kas izmanto III pielikuma otrajā daļā paredzēto procedūru, un ja pastāv saskaņoti standarti, kuros ir definēti veicamie svarīgie radio testu kompleksi, ir jāvēršas pilnvarotā iestādē un CE marķējumam (kas apliecina atbilstību minētajā direktīvā noteiktām pamatprasībām) papildus jāpievieno šīs pilnvarotās iestādes identifikācijas numurs?
- 2) Gadījumā, ja atbilde uz iepriekš uzdoto 1. jautājumu ir apstiprinoša, vai ražotājam – pēc III pielikuma otrajā daļā paredzētās procedūras izmantošanas, ja pastāv saskaņoti standarti, kuros ir definēti veicamie svarīgie radio testu kompleksi, un katrā ziņā paziņojot par savu nodomu pilnvarotajai iestādei, lūdzot tai apstiprināt minēto testu sarakstu – CE marķējumam, kas apliecina atbilstību Direktīvā 1999/5/EK noteiktajām pamatprasībām, papildus ir jāpievieno pilnvarotās iestādes identifikācijas numurs?
- 3) Gadījumā, ja atbilde uz iepriekš uzdoto 2. jautājumu ir apstiprinoša, vai ražotājam – pēc III pielikuma otrajā daļā paredzētās procedūras izmantošanas, ja pastāv saskaņotie standarti, kuros ir definēti veicamie svarīgie radio testu kompleksi, un katrā ziņā pēc tam paziņojot par savu nodomu pilnvarotajai iestādei, lūdzot tai apstiprināt minēto testu sarakstu, pēc savas iniciatīvas pievienojot produktam attiecīgās iestādes identifikācijas numuru – ir jānorāda iestādes identifikācijas numurs arī uz produkta un tā iepakojuma?

⁽¹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes 1999. gada 9. marta Direktīva 1999/5/EK par radioiekārtām un telekomunikāciju termināla iekārtām un to atbilstības savstarpējo atzišanu (OV L 91, 10. lpp.).

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2017. gada 13. aprīlī iesniedza *Amtsgericht Hannover* (Vācija) – *Kathrin Meyer/TUIfly GmbH*

(Lieta C-196/17)

(2017/C 231/10)

Tiesvedības valoda – vācu

Iesniedzējtiesa

Amtsgericht Hannover

Pamatlietas puses

Prasītāja: *Kathrin Meyer*

Atbildētāja: *TUIfly GmbH*

Prejudiciālie jautājumi

- 1) Vai apkalpojošā gaisa pārvadātāja lidojumu veikšanai nepieciešamā personāla ievērojamas daļas prombūtne saslimšanas dēļ ir ārkārtējs apstāklis Regulas (EK) Nr. 261/2004 ⁽¹⁾ 5. panta 3. punkta izpratnē? Ja atbilde uz pirmo jautājumu ir apstiprinoša, kādam ir jābūt prombūtnē esošo darbinieku īpatsvaram, lai varētu uzskatīt, ka pastāv šāds apstāklis?
- 2) Ja atbilde uz pirmo jautājumu ir noliedzoša, vai apkalpojošā gaisa pārvadātāja lidojumu veikšanai nepieciešamā personāla ievērojamas daļas spontāna prombūtne no darba tiesību un koplīguma viedokļa nelegitīma streika ("neorganizēts streiks") dēļ ir ārkārtējs apstāklis Regulas (EK) Nr. 261/2004 5. panta 3. punkta izpratnē? Ja atbilde uz otro jautājumu ir apstiprinoša, kādam ir jābūt prombūtnē esošo darbinieku īpatsvaram, lai varētu uzskatīt, ka pastāv šāds apstāklis?

- 3) Ja atbilde uz pirmo vai otro jautājumu ir apstiprinoša, vai ārkārtējam apstāklim bija jāpastāv attiecībā uz pašu atcelto reisus vai arī apkalpojošajam gaisa pārvadātājam ir tiesības komerciālu apsvērumu dēļ noteikt jaunu lidojumu sarakstu?
- 4) Ja atbilde uz pirmo vai otro jautājumu ir apstiprinoša, vai iespēja izvairīties attiecas tikai uz ārkārtējo apstākli vai arī uz ārkārtējā apstākļa iestāšanās sekām?

(¹) Eiropas Parlamenta un Padomes 2004. gada 11. februāra Regula (EK) Nr. 261/2004, ar ko paredz kopīgus noteikumus par kompensāciju un atbalstu pasažieriem sakarā ar iekāpšanas atteikumu un lidojumu atcelšanu vai ilgu kavēšanos un ar ko atceļ Regulu (EEK) Nr. 295/91 (OV L 46, 1. lpp.).

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2017. gada 13. aprīlī iesniedza *Amtsgericht Hannover* (Vācija) – *Thomas Neufeldt u.c./TUIfly GmbH*

(Lieta C-197/17)

(2017/C 231/11)

Tiesvedības valoda – vācu

Iesniedzējtiesa

Amtsgericht Hannover

Pamatlietas puses

Prasītāji: Thomas Neufeldt, Julia Neufeldt un Gabriel Neufeldt, no kuriem abus pēdējos minētos pārstāv vecāki Sandra Neufeldt un Thomas Neufeldt

Atbildētāja: TUIfly GmbH

Prejudiciālie jautājumi

- 1) Vai apkalpojošā gaisa pārvadātāja lidojumu veikšanai nepieciešamā personāla ievērojamas daļas prombūtne saslimšanas dēļ ir ārkārtējs apstāklis Regulas (EK) Nr. 261/2004 (¹) 5. panta 3. punkta izpratnē? Ja atbilde uz pirmo jautājumu ir apstiprinoša, kādam ir jābūt prombūtnē esošo darbinieku īpatsvaram, lai varētu uzskatīt, ka pastāv šāds apstāklis?
- 2) Ja atbilde uz pirmo jautājumu ir noliedzoša, vai apkalpojošā gaisa pārvadātāja lidojumu veikšanai nepieciešamā personāla ievērojamas daļas spontāna prombūtne no darba tiesību un koplīguma viedokļa nelegitīma streika ("neorganizēts streiks") dēļ ir ārkārtējs apstāklis Regulas (EK) Nr. 261/2004 5. panta 3. punkta izpratnē? Ja atbilde uz otro jautājumu ir apstiprinoša, kādam ir jābūt prombūtnē esošo darbinieku īpatsvaram, lai varētu uzskatīt, ka pastāv šāds apstāklis?
- 3) Ja atbilde uz pirmo vai otro jautājumu ir apstiprinoša, vai ārkārtējam apstāklim bija jāpastāv attiecībā uz pašu atcelto reisus vai arī apkalpojošajam gaisa pārvadātājam ir tiesības komerciālu apsvērumu dēļ noteikt jaunu lidojumu sarakstu?
- 4) Ja atbilde uz pirmo vai otro jautājumu ir apstiprinoša, vai iespēja izvairīties attiecas tikai uz ārkārtējo apstākli vai arī uz ārkārtējā apstākļa iestāšanās sekām?

(¹) Eiropas Parlamenta un Padomes 2004. gada 11. februāra Regula (EK) Nr. 261/2004, ar ko paredz kopīgus noteikumus par kompensāciju un atbalstu pasažieriem sakarā ar iekāpšanas atteikumu un lidojumu atcelšanu vai ilgu kavēšanos un ar ko atceļ Regulu (EEK) Nr. 295/91 (OV L 46, 1. lpp.).

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2017. gada 13. aprīlī iesniedza *Amtsgericht Hannover* (Vācija) – *Ivan Wallmann/TUIfly GmbH*

(Lieta C-198/17)

(2017/C 231/12)

Tiesvedības valoda – vācu

Iesniedzējtiesa

Amtsgericht Hannover

Pamatlietas puses

Prasītājs: Ivan Wallmann

Atbildētāja: TUIfly GmbH

Prejudiciālie jautājumi

- 1) Vai apkalpojošā gaisa pārvadātāja lidojumu veikšanai nepieciešamā personāla ievērojamas daļas prombūtne saslimšanas dēļ ir ārkārtējs apstāklis Regulas (EK) Nr. 261/2004 ⁽¹⁾ 5. panta 3. punkta izpratnē? Ja atbilde uz pirmo jautājumu ir apstiprinoša, kādam ir jābūt prombūtnē esošo darbinieku īpatsvaram, lai varētu uzskatīt, ka pastāv šāds apstāklis?
- 2) Ja atbilde uz pirmo jautājumu ir noliedzīga, vai apkalpojošā gaisa pārvadātāja lidojumu veikšanai nepieciešamā personāla ievērojamas daļas spontāna prombūtne no darba tiesību un koplīguma viedokļa nelegitīma streika ("neorganizēts streiks") dēļ ir ārkārtējs apstāklis Regulas (EK) Nr. 261/2004 5. panta 3. punkta izpratnē? Ja atbilde uz otro jautājumu ir apstiprinoša, kādam ir jābūt prombūtnē esošo darbinieku īpatsvaram, lai varētu uzskatīt, ka pastāv šāds apstāklis?
- 3) Ja atbilde uz pirmo vai otro jautājumu ir apstiprinoša, vai ārkārtējam apstāklim bija jāpastāv attiecībā uz pašu atcelto reisu vai arī apkalpojošajam gaisa pārvadātājam ir tiesības komerciālu apsvērumu dēļ noteikt jaunu lidojumu sarakstu?
- 4) Ja atbilde uz pirmo vai otro jautājumu ir apstiprinoša, vai iespēja izvairīties attiecas tikai uz ārkārtējo apstākli vai arī uz ārkārtējā apstākļa iestāšanās sekām?

⁽¹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes 2004. gada 11. februāra Regula (EK) Nr. 261/2004, ar ko paredz kopīgus noteikumus par kompensāciju un atbalstu pasažieriem sakarā ar iekāpšanas atteikumu un lidojumu atcelšanu vai ilgu kavēšanos un ar ko atceļ Regulu (EEK) Nr. 295/91 (OV L 46, 1. lpp.).

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2017. gada 13. aprīlī iesniedza *Amtsgericht Hannover* (Vācija) – *Susanne de Winder/TUIfly GmbH*

(Lieta C-200/17)

(2017/C 231/13)

Tiesvedības valoda – vācu

Iesniedzējtiesa

Amtsgericht Hannover

Pamatlietas puses

Prasītāja: Susanne de Winder

Atbildētāja: TUIfly GmbH

Prejudiciālie jautājumi

- 1) Vai apkalpojošā gaisa pārvadātāja lidojumu veikšanai nepieciešamā personāla ievērojamas daļas prombūtne saslimšanas dēļ ir ārkārtējs apstāklis Regulas (EK) Nr. 261/2004 ⁽¹⁾ 5. panta 3. punkta izpratnē? Ja atbilde uz pirmo jautājumu ir apstiprinoša, kādam ir jābūt prombūtnē esošo darbinieku īpatsvaram, lai varētu uzskatīt, ka pastāv šāds apstāklis?
- 2) Ja atbilde uz pirmo jautājumu ir noliedzoša, vai apkalpojošā gaisa pārvadātāja lidojumu veikšanai nepieciešamā personāla ievērojamas daļas spontāna prombūtne no darba tiesību un koplīguma viedokļa nelegitīma streika ("neorganizēts streiks") dēļ ir ārkārtējs apstāklis Regulas (EK) Nr. 261/2004 5. panta 3. punkta izpratnē? Ja atbilde uz otro jautājumu ir apstiprinoša, kādam ir jābūt prombūtnē esošo darbinieku īpatsvaram, lai varētu uzskatīt, ka pastāv šāds apstāklis?
- 3) Ja atbilde uz pirmo vai otro jautājumu ir apstiprinoša, vai ārkārtējam apstāklim bija jāpastāv attiecībā uz pašu atcelto reisu vai arī apkalpojošajam gaisa pārvadātājam ir tiesības komerciālu apsvērumu dēļ noteikt jaunu lidojumu sarakstu?
- 4) Ja atbilde uz pirmo vai otro jautājumu ir apstiprinoša, vai iespēja izvairīties attiecas tikai uz ārkārtējo apstākli vai arī uz ārkārtējā apstākļa iestāšanās sekām?

⁽¹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes 2004. gada 11. februāra Regula (EK) Nr. 261/2004, ar ko paredz kopīgus noteikumus par kompensāciju un atbalstu pasažieriem sakarā ar iekāpšanas atteikumu un lidojumu atcelšanu vai ilgu kavēšanos un ar ko atceļ Regulu (EEK) Nr. 295/91 (OV L 46, 1. lpp.).

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2017. gada 13. aprīlī iesniedza *Amtsgericht Hannover* (Vācija) – *Holger Schlosser* un *Nicole Schlosser/TUIfly GmbH*

(Lieta C-201/17)

(2017/C 231/14)

Tiesvedības valoda – vācu

Iesniedzējtiesa

Amtsgericht Hannover

Pamatlietas puses

Prasītāji: *Holger Schlosser*, *Nicole Schlosser*

Atbildētāja: *TUIfly GmbH*

Prejudiciālie jautājumi

- 1) Vai apkalpojošā gaisa pārvadātāja lidojumu veikšanai nepieciešamā personāla ievērojamas daļas prombūtne saslimšanas dēļ ir ārkārtējs apstāklis Regulas (EK) Nr. 261/2004 ⁽¹⁾ 5. panta 3. punkta izpratnē? Ja atbilde uz pirmo jautājumu ir apstiprinoša, kādam ir jābūt prombūtnē esošo darbinieku īpatsvaram, lai varētu uzskatīt, ka pastāv šāds apstāklis?
- 2) Ja atbilde uz pirmo jautājumu ir noliedzoša, vai apkalpojošā gaisa pārvadātāja lidojumu veikšanai nepieciešamā personāla ievērojamas daļas spontāna prombūtne no darba tiesību un koplīguma viedokļa nelegitīma streika ("neorganizēts streiks") dēļ ir ārkārtējs apstāklis Regulas (EK) Nr. 261/2004 5. panta 3. punkta izpratnē? Ja atbilde uz otro jautājumu ir apstiprinoša, kādam ir jābūt prombūtnē esošo darbinieku īpatsvaram, lai varētu uzskatīt, ka pastāv šāds apstāklis?
- 3) Ja atbilde uz pirmo vai otro jautājumu ir apstiprinoša, vai ārkārtējam apstāklim bija jāpastāv attiecībā uz pašu atcelto reisu vai arī apkalpojošajam gaisa pārvadātājam ir tiesības komerciālu apsvērumu dēļ noteikt jaunu lidojumu sarakstu?

- 4) Ja atbilde uz pirmo vai otro jautājumu ir apstiprinoša, vai iespēja izvairīties attiecas tikai uz ārkārtējo apstākli vai arī uz ārkārtējā apstākļa iestāšanās sekām?

(¹) Eiropas Parlamenta un Padomes 2004. gada 11. februāra Regula (EK) Nr. 261/2004, ar ko paredz kopīgus noteikumus par kompensāciju un atbalstu pasažieriem sakarā ar iekāpšanas atteikumu un lidojumu atcelšanu vai ilgu kavēšanos un ar ko atceļ Regulu (EEK) Nr. 295/91 (OV L 46, 1. lpp.).

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2017. gada 13. aprīlī iesniedza *Amtsgericht Hannover* (Vācija) – *Peter Rebbe, Hans-Peter Rebbe, Harmine Rebbe/TUIfly GmbH*

(Lieta C-202/17)

(2017/C 231/15)

Tiesvedības valoda – vācu

Iesniedzējtiesa

Amtsgericht Hannover

Pamatlietas puses

Prasītāji: *Peter Rebbe, Hans-Peter Rebbe, Harmine Rebbe*

Atbildētāja: *TUIfly GmbH*

Prejudiciālie jautājumi

- 1) Vai apkalpojošā gaisa pārvadātāja lidojumu veikšanai nepieciešamā personāla ievērojamas daļas prombūtne saslīmšanas dēļ ir ārkārtējs apstāklis Regulas (EK) Nr. 261/2004 (¹) 5. panta 3. punkta izpratnē? Ja atbilde uz pirmo jautājumu ir apstiprinoša, kādam ir jābūt prombūtnē esošo darbinieku īpatsvaram, lai varētu uzskatīt, ka pastāv šāds apstāklis?
- 2) Ja atbilde uz pirmo jautājumu ir noliedzoša, vai apkalpojošā gaisa pārvadātāja lidojumu veikšanai nepieciešamā personāla ievērojamas daļas spontāna prombūtne no darba tiesību un koplīguma viedokļa nelegitīma streika ("neorganizēts streiks") dēļ ir ārkārtējs apstāklis Regulas (EK) Nr. 261/2004 5. panta 3. punkta izpratnē? Ja atbilde uz otro jautājumu ir apstiprinoša, kādam ir jābūt prombūtnē esošo darbinieku īpatsvaram, lai varētu uzskatīt, ka pastāv šāds apstāklis?
- 3) Ja atbilde uz pirmo vai otro jautājumu ir apstiprinoša, vai ārkārtējam apstāklim bija jāpastāv attiecībā uz pašu atcelto reisu vai arī apkalpojošajam gaisa pārvadātājam ir tiesības komerciālu apsvērumu dēļ noteikt jaunu lidojumu sarakstu?
- 4) Ja atbilde uz pirmo vai otro jautājumu ir apstiprinoša, vai iespēja izvairīties attiecas tikai uz ārkārtējo apstākli vai arī uz ārkārtējā apstākļa iestāšanās sekām?

(¹) Eiropas Parlamenta un Padomes 2004. gada 11. februāra Regula (EK) Nr. 261/2004, ar ko paredz kopīgus noteikumus par kompensāciju un atbalstu pasažieriem sakarā ar iekāpšanas atteikumu un lidojumu atcelšanu vai ilgu kavēšanos un ar ko atceļ Regulu (EEK) Nr. 295/91 (OV L 46, 1. lpp.).

Apelācijas sūdzība, ko 2017. gada 21. aprīlī NF iesniedza par Vispārējās tiesas (pirmā palāta paplašinātā sastāvā) 2017. gada 28. februāra rīkojumu lietā T-192/16 NF/Eiropadome

(Lieta C-208/17 P)

(2017/C 231/16)

Tiesvedības valoda – angļu

Lietas dalībnieki

Apelācijas sūdzības iesniedzējs: NF (pārstāvji – P. O'Shea, BL, I. Whelan, BL, B. Burns, Solicitor)

Otra lietas dalībniece: Eiropadome

Prasījumi

Apelācijas sūdzības iesniedzējs lūdz Tiesu:

- pilnībā atcelt Vispārējās tiesas 2017. gada 28. februāra rīkojumu, kurā Vispārējā tiesa ir nolēmusi prasību noraidīt ar pamatojumu, ka Vispārējai tiesai nav kompetences izskatīt prasību un lemt par to;
- taisīt galīgo spriedumu lietā, kas ir šīs apelācijas sūdzības priekšmets, un nolemt, ka Vispārējā tiesa ir pieļāvusi kļūdu tiesību piemērošanā, neatzīstot kompetenci, un piespriest atbildētājai lietā T-192/16 atlīdzināt apelācijas sūdzības iesniedzēja tiesāšanās izdevumus saistībā ar Vispārējās tiesas rīkojumu un Eiropas Savienības Tiesas nolēmumu apelācijas instancē;
- nodot šajā tiesvedībā izskatāmos jautājumus iztiesāšanai Vispārējā tiesā ar norādi, ka tai ir jāatzīst sava kompetence.

Pamati un galvenie argumenti

1. Pienākuma norādīt pamatojumu neizpilde.
2. Pienācīga neizvērtēšana, vai apstrīdētais līgums patiesībā nebija atbildētājas lēmums.
3. Būtisku faktisko apstākļu neņemšana vērā.
4. Iesniegto pierādījumu neizvērtēšana.
5. Būtisku jautājumu pilnīga neizmeklēšana un neizvērtēšana.
6. Citu atbilstošu izmeklēšanas darbību neveikšana.
7. Lēmuma pieņemšana bez pietiekamas informācijas.
8. Lietā C-294/83 Tiesas noteikto principu neievērošana.

Apelācijas sūdzība, ko 2017. gada 21. aprīlī NG iesniedza par Vispārējās tiesas (pirmā palāta paplašinātā sastāvā) 2017. gada 28. februāra rīkojumu lietā T-193/16 NG/Eiropadome

(Lieta C-209/17 P)

(2017/C 231/17)

Tiesvedības valoda – angļu

Lietas dalībnieki

Apelācijas sūdzības iesniedzējs: NG (pārstāvji – P. O'Shea, BL, I. Whelan, BL, B. Burns, Solicitor)

Otra lietas dalībniece: Eiropadome

Prasījumi

Apelācijas sūdzības iesniedzējs lūdz Tiesu:

- pilnībā atcelt Vispārējās tiesas 2017. gada 28. februāra rīkojumu, kurā Vispārējā tiesa ir nolēmusi prasību noraidīt ar pamatojumu, ka Vispārējai tiesai nav kompetences izskatīt prasību un lemt par to;
- taisīt galīgo spriedumu lietā, kas ir šīs apelācijas sūdzības priekšmets, un nolemt, ka Vispārējā tiesa ir pieļāvusi kļūdu tiesību piemērošanā, neatzīstot kompetenci, un piespriest atbildētājai lietā T-193/16 atlīdzināt apelācijas sūdzības iesniedzēja tiesāšanās izdevumus saistībā ar Vispārējās tiesas rīkojumu un Eiropas Savienības Tiesas nolēmumu apelācijas instancē;
- nodot šajā tiesvedībā izskatāmos jautājumus iztiesāšanai Vispārējā tiesā ar norādi, ka tai ir jāatzīst sava kompetence.

Pamati un galvenie argumenti

1. Pienākuma norādīt pamatojumu neizpilde.
2. Pienācīga neizvērtēšana, vai apstrīdētais līgums patiesībā nebija atbildētājas lēmums.
3. Būtisku faktisko apstākļu neņemšana vērā.
4. Iesniegto pierādījumu neizvērtēšana.
5. Būtisku jautājumu pilnīga neizmeklēšana un neizvērtēšana.
6. Citu atbilstošu izmeklēšanas darbību neveikšana.
7. Lēmuma pieņemšana bez pietiekamas informācijas.
8. Lietā C-294/83 Tiesas noteikto principu neievērošana.

Apelācijas sūdzība, ko 2017. gada 21. aprīlī NM iesniedza par Vispārējās tiesas (pirmā palāta paplašinātā sastāvā) 2017. gada 28. februāra rīkojumu lietā T-257/16 NM/Eiropadome

(Lieta C-210/17 P)

(2017/C 231/18)

Tiesvedības valoda – angļu

Lietas dalībnieki

Apelācijas sūdzības iesniedzējs: NM (pārstāvji – P. O'Shea, BL, I. Whelan, BL, B. Burns, Solicitor)

Otra lietas dalībiece: Eiropadome

Prasījumi

Apelācijas sūdzības iesniedzējs lūdz Tiesu:

- pilnībā atcelt Vispārējās tiesas 2017. gada 28. februāra rīkojumu, kurā Vispārējā tiesa ir nolēmusi prasību noraidīt ar pamatojumu, ka Vispārējai tiesai nav kompetences izskatīt prasību un lemt par to;
- taisīt galīgo spriedumu lietā, kas ir šīs apelācijas sūdzības priekšmets, un nolemt, ka Vispārējā tiesa ir pieļāvusi kļūdu tiesību piemērošanā, neatzīstot kompetenci, un piespriest atbildētājai lietā T-257/16 atlīdzināt apelācijas sūdzības iesniedzēja tiesāšanās izdevumus saistībā ar Vispārējās tiesas rīkojumu un Eiropas Savienības Tiesas nolēmumu apelācijas instancē;
- nodot šajā tiesvedībā izskatāmos jautājumus iztiesāšanai Vispārējā tiesā ar norādi, ka tai ir jāatzīst sava kompetence.

Pamati un galvenie argumenti

1. Pienākuma norādīt pamatojumu neizpilde.
2. Pienācīga neizvērtēšana, vai apstrīdētais līgums patiesībā nebija atbildētājas lēmums.
3. Būtisku faktisko apstākļu neņemšana vērā.
4. Iesniegto pierādījumu neizvērtēšana.
5. Būtisku jautājumu pilnīga neizmeklēšana un neizvērtēšana.
6. Citu atbilstošu izmeklēšanas darbību neveikšana.
7. Lēmuma pieņemšana bez pietiekamas informācijas.

8. Lietā C-294/83 Tiesas noteikto principu neievērošana.

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2017. gada 24. aprīlī iesniedza Tribunal Superior de Justicia de Galicia (Spānija) – Simón Rodríguez Otero/Televisión de Galicia S.A.

(Lieta C-212/17)

(2017/C 231/19)

Tiesvedības valoda – spāņu

Iesniedzējtiesa

Tribunal Superior de Justicia de Galicia

Pamatlietas puses

Apelācijas sūdzības iesniedzējs: Simón Rodríguez Otero

Otra lietas dalībniere: Televisión de Galicia S.A.

Lietā iestājusies persona: Ministerio Fiscal

Prejudiciālie jautājumi

- 1) Vai noteikta laika darba ņēmēju un pastāvīgo darba ņēmēju līdzvērtības principa izpratnē gan darba līguma izbeigšanās “objektīvu apstākļu dēļ” saskaņā ar Darba likuma 49. panta 1. punkta c) apakšpunktu, gan darba līguma izbeigšanās “objektīvu iemeslu” dēļ saskaņā ar Darba likuma 52. pantu ir jāuzskata par “salīdzināmām situācijām” un tāpēc atšķirība vienā un otrā gadījumā izmaksājamajā atlīdzinājumā ir nevienlīdzīga attieksme pret noteikta laika darba ņēmējiem un pastāvīgajiem darba ņēmējiem, kas ir aizliegta Padomes 1999. gada 28. jūnija Direktīvā 1999/70/EK par UNICE, CEEP un EAK noslēgto pamatnolīgumu par darbu uz noteiktu laiku ⁽¹⁾?
- 2) Ja tas tā ir, vai ir jāsaprot, ka sociālās politikas mērķi, kas leģitimē strādājoša pensionāra daļējas atvietošanas darba līguma paveida ieviešanu, saskaņā ar iepriekš minētā pamatnolīguma 4. klauzulas 1. punktu attaisno arī atšķirīgu attieksmi, kas rodas, paredzot mazāku atlīdzinājumu darba tiesisko attiecību izbeigšanas gadījumā apstākļos, kad darba devējs brīvi izvēlas, ka šis strādājoša pensionāra daļējas atvietošanas līgums tiktu noslēgts uz noteiktu laiku?

⁽¹⁾ OV 1999, L 175, 43. lpp.

Apelācijas sūdzība, ko par Vispārējās tiesas (pirmā palāta) 2017. gada 17. februāra spriedumu apvienotajās lietās T-14/14 un T-87/14 Islamic Republic of Iran Shipping Lines u.c./Eiropas Savienības Padome 2017. gada 27. aprīlī iesniedza Islamic Republic of Iran Shipping Lines, Hafize Darya Shipping Lines (HDSL), Khazar Sea Shipping Lines Co., IRISL Europe GmbH, IRISL Marine Services and Engineering Co., Irano Misr Shipping Co., Safiran Payam Darya Shipping Lines, Shipping Computer Services Co., Soroush Sarzamin Asatir Ship Management, South Way Shipping Agency Co. Ltd, Valfajr 8th Shipping Line Co.

(Lieta C-225/17 P)

(2017/C 231/20)

Tiesvedības valoda – angļu

Lietas dalībnieki

Apelācijas sūdzības iesniedzēji: Islamic Republic of Iran Shipping Lines, Hafize Darya Shipping Lines (HDSL), Khazar Sea Shipping Lines Co., IRISL Europe GmbH, IRISL Marine Services and Engineering Co., Irano Misr Shipping Co., Safiran Payam Darya Shipping Lines, Shipping Computer Services Co., Soroush Sarzamin Asatir Ship Management, South Way Shipping Agency Co. Ltd, Valfajr 8th Shipping Line Co. (pārstāvji – M. Taher, Solicitor, M. Lester QC, Barrister)

Otra lietas dalībniece: Eiropas Savienības Padome

Apelācijas sūdzības iesniedzēju prasījumi:

- atcelt Vispārējās tiesas 2017. gada 17. februāra spriedumu apvienotajās lietās T-14/14 un T-87/14;
- nodot lietu Vispārējai tiesai, un it īpaši:
 - atcelt “2013. gada oktobra pasākumus” (Padomes Lēmumu 2013/497 ⁽¹⁾), ar ko groza Lēmumu 2010/413 ⁽²⁾, un Padomes Regulu 971/2013 ⁽³⁾, ar ko groza Regulu 267/2012 ⁽⁴⁾) un “2013. gada novembra pasākumus” (Padomes Lēmumu 2013/685 ⁽⁵⁾, ar ko groza Lēmumu 2010/413, un Padomes Īstenošanas Regulu 1203/2013 ⁽⁶⁾, ar ko īsteno Regulu Nr. 267/2012), ciktāl šie ierobežojošie pasākumi pret Irānu attiecas uz apelācijas sūdzības iesniedzējiem;
 - pakārtoti, atzīt 2013. gada oktobra pasākumus par nepiemērojamiem to prettiesiskuma dēļ, ciktāl tie attiecas uz apelācijas sūdzības iesniedzējiem; un
- piespriest atbildētajai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus apelācijas instancē un tiesvedībā Vispārējā tiesā.

Pamati un galvenie argumenti

Savas apelācijas sūdzības pamatojumam saistībā ar iebildi par nepiemērojamību apelācijas sūdzības iesniedzēji izvirza turpmākos pamatus:

1. Ar **pirmo pamatu** tiek apgalvots, ka Vispārējā tiesa ir pieļāvusi kļūdu, secinādama, ka 2013. gada oktobra pasākumiem bija juridiskais pamats.
2. Ar **otro pamatu** tiek apgalvots, ka Vispārējā tiesa ir pieļāvusi kļūdu, secinādama, ka ar 2013. gada oktobra pasākumiem netika pārkāpti *res judicata*, tiesiskās noteiktības, tiesiskās palāvēības un *ne bis in idem* principi vai tiesības uz efektīvu tiesību aizsardzību.
3. Ar **trešo pamatu** tiek apgalvots, ka Vispārējā tiesa ir pieļāvusi kļūdu, secinādama, ka atbildētāja nav nepareizi izmantojusi pilnvaras, ieviesdama 2013. gada oktobra pasākumus.
4. Ar **ceturto pamatu** tiek apgalvots, ka Vispārējā tiesa ir pieļāvusi kļūdu, secinādama, ka atbildētāja nav pārkāpusi apelācijas sūdzības iesniedzēju tiesības uz aizstāvību.
5. Ar **piekto pamatu** tiek apgalvots, ka Vispārējā tiesa ir pieļāvusi kļūdu, secinādama, ka 2013. gada oktobra pasākumi nebija nepamatots un nesamērīgs apelācijas sūdzības iesniedzēju pamattiesību aizskārums.

Savas apelācijas sūdzības pamatojumam saistībā ar prasību atcelt tiesību aktu apelācijas sūdzības iesniedzēji izvirza šādus pamatus:

1. Ar **pirmo pamatu** tiek apgalvots, ka Vispārējā tiesa ir pieļāvusi kļūdu, neizdarīdama secinājumu, ka atbildētāja ir pieļāvusi vairākas acīmredzamas kļūdas vērtējumā, secinot, ka attiecībā uz katru no apelācijas sūdzības iesniedzējiem bija izpildīti kritēriji iekļaušanai 2013. gada novembra pasākumu sarakstos.
2. Ar **otro pamatu** tiek apgalvots, ka Vispārējā tiesa ir pieļāvusi kļūdu, secinādama, ka atbildētāja nav pārkāpusi apelācijas sūdzības iesniedzēju tiesības uz aizstāvību, tos no jauna iekļaujot 2013. gada novembra pasākumu sarakstos.
3. Ar **trešo pamatu** tiek apgalvots, ka Vispārējā tiesa ir pieļāvusi kļūdu, secinādama, ka ar apelācijas sūdzības iesniedzēju atkārtotu iekļaušanu 2013. gada novembra pasākumu sarakstos netika pārkāpti *res judicata*, tiesiskās noteiktības, tiesiskās palāvēības un *ne bis in idem* principi vai tiesības uz efektīvu tiesību aizsardzību.

4. Ar **ceturto pamatu** tiek apgalvots, ka Vispārējā tiesa ir pieļāvusi kļūdu, secinādama, ka 2013. gada novembra pasākumi nebija nepamatots un nesamērīgs apelācijas sūdzības iesniedzēju pamattiesību aizskārums.

- (¹) Padomes 2013. gada 10. oktobra Lēmums 2013/497/KĀDP, ar kuru groza Lēmumu 2010/413/KĀDP, ar ko paredz ierobežojošus pasākumus pret Irānu (OV 2013, L 272, 46. lpp.).
- (²) Padomes 2010. gada 26. jūlija Lēmums 2010/413/KĀDP, ar ko paredz ierobežojošus pasākumus pret Irānu un atceļ Kopējo nostāju 2007/140/KĀDP (OV 2010, L 195, 39. lpp.).
- (³) Padomes 2013. gada 10. oktobra Regula (ES) Nr. 971/2013, ar ko groza Regulu (ES) Nr. 267/2012 par ierobežojošiem pasākumiem pret Irānu (OV 2013, L 272, 1. lpp.).
- (⁴) Padomes 2012. gada 23. marta Regula (ES) Nr. 267/2012 par ierobežojošiem pasākumiem pret Irānu un Regulas (ES) Nr. 961/2010 atcelšanu (OV 2012, L 88, 1. lpp.).
- (⁵) Padomes 2013. gada 26. novembra Lēmums 2013/685/KĀDP, ar kuru groza Lēmumu 2010/413/KĀDP, ar ko paredz ierobežojošus pasākumus pret Irānu (OV 2013, L 316, 46. lpp.).
- (⁶) Padomes 2013. gada 26. novembra Īstenošanas regula (ES) Nr. 1203/2013, ar kuru īsteno Regulu (ES) Nr. 267/2012 par ierobežojošiem pasākumiem pret Irānu (OV 2013, L 316, 1. lpp.).

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2017. gada 28. aprīlī iesniedza *Amtsgericht Hannover* (Vācija) – *Brigitte Wittmann/TUIfly GmbH*

(Lieta C-226/17)

(2017/C 231/21)

Tiesvedības valoda – vācu

Iesniedzējtiesa

Amtsgericht Hannover

Pamatlietas puses

Prasītāja: *Brigitte Wittmann*

Atbildētāja: *TUIfly GmbH*

Prejudiciālie jautājumi

- 1) Vai apkalpojošā gaisa pārvadātāja lidojumu veikšanai nepieciešamā personāla ievērojamas daļas prombūtne saslimšanas dēļ ir ārkārtējs apstāklis Regulas (EK) Nr. 261/2004 (¹) 5. panta 3. punkta izpratnē? Ja atbilde uz pirmo jautājumu ir apstiprinoša, kādam ir jābūt prombūtnē esošo darbinieku īpatsvaram, lai varētu uzskatīt, ka pastāv šāds apstāklis?
- 2) Ja atbilde uz pirmo jautājumu ir noliedzoša, vai apkalpojošā gaisa pārvadātāja lidojumu veikšanai nepieciešamā personāla ievērojamas daļas spontāna prombūtne no darba tiesību un koplīguma viedokļa nelegitīma streika ("neorganizēts streiks") dēļ ir ārkārtējs apstāklis Regulas (EK) Nr. 261/2004 5. panta 3. punkta izpratnē? Ja atbilde uz otro jautājumu ir apstiprinoša, kādam ir jābūt prombūtnē esošo darbinieku īpatsvaram, lai varētu uzskatīt, ka pastāv šāds apstāklis?
- 3) Ja atbilde uz pirmo vai otro jautājumu ir apstiprinoša, vai ārkārtējam apstāklim bija jāpastāv attiecībā uz pašu atcelto reisu vai arī apkalpojošajam gaisa pārvadātājam ir tiesības komerciālu apsvērumu dēļ noteikt jaunu lidojumu sarakstu?
- 4) Ja atbilde uz pirmo vai otro jautājumu ir apstiprinoša, vai iespēja izvairīties attiecas tikai uz ārkārtējo apstākli vai arī uz ārkārtējā apstākļa iestāšanās sekām?

(¹) Eiropas Parlamenta un Padomes 2004. gada 11. februāra Regula (EK) Nr. 261/2004, ar ko paredz kopīgus noteikumus par kompensāciju un atbalstu pasažieriem sakarā ar iekāpšanas atteikumu un lidojumu atcelšanu vai ilgu kavēšanos un ar ko atceļ Regulu (EEK) Nr. 295/91 (OV L 46, 1. lpp.).

**Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2017. gada 28. aprīlī iesniedza *Amtsgericht Hannover*
(Vācija) – *Reinhard Wittmann/TUIfly GmbH***

(Lieta C-228/17)

(2017/C 231/22)

Tiesvedības valoda – vācu

Iesniedzējtiesa

Amtsgericht Hannover

Pamatlietas puses

Prasītājs: Reinhard Wittmann

Atbildētāja: TUIfly GmbH

Prejudiciālie jautājumi

- 1) Vai apkalpojošā gaisa pārvadātāja lidojumu veikšanai nepieciešamā personāla ievērojamas daļas prombūtne saslimšanas dēļ ir ārkārtējs apstāklis Regulas (EK) Nr. 261/2004 ⁽¹⁾ 5. panta 3. punkta izpratnē? Ja atbilde uz pirmo jautājumu ir apstiprinoša, kādam ir jābūt prombūtnē esošo darbinieku īpatsvaram, lai varētu uzskatīt, ka pastāv šāds apstāklis?
- 2) Ja atbilde uz pirmo jautājumu ir noliedzīga, vai apkalpojošā gaisa pārvadātāja lidojumu veikšanai nepieciešamā personāla ievērojamas daļas spontāna prombūtne no darba tiesību un koplīguma viedokļa nelegitīma streika ("neorganizēts streiks") dēļ ir ārkārtējs apstāklis Regulas (EK) Nr. 261/2004 5. panta 3. punkta izpratnē? Ja atbilde uz otro jautājumu ir apstiprinoša, kādam ir jābūt prombūtnē esošo darbinieku īpatsvaram, lai varētu uzskatīt, ka pastāv šāds apstāklis?
- 3) Ja atbilde uz pirmo vai otro jautājumu ir apstiprinoša, vai ārkārtējam apstāklim bija jāpastāv attiecībā uz pašu atcelto reisu vai arī apkalpojošajam gaisa pārvadātājam ir tiesības komerciālu apsvērumu dēļ noteikt jaunu lidojumu sarakstu?
- 4) Ja atbilde uz pirmo vai otro jautājumu ir apstiprinoša, vai iespēja izvairīties attiecas tikai uz ārkārtējo apstākli vai arī uz ārkārtējā apstākļa iestāšanās sekām?

⁽¹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes 2004. gada 11. februāra Regula (EK) Nr. 261/2004, ar ko paredz kopīgus noteikumus par kompensāciju un atbalstu pasažieriem sakarā ar iekāpšanas atteikumu un lidojumu atcelšanu vai ilgu kavēšanos un ar ko atceļ Regulu (EEK) Nr. 295/91 (OV L 46, 1. lpp.).

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2017. gada 9. maijā iesniedza *Vilniaus miesto apylinkės teismas* (Lietuva) – "*Renega*" UAB/"*Energijos skirstymo operatorius*" AB, "*Lietuvos energijos gamyba*" AB

(Lieta C-238/17)

(2017/C 231/23)

Tiesvedības valoda – lietuviešu

Iesniedzējtiesa

Vilniaus miesto apylinkės teismas

Pamatlietas puses

Prasītājs: "Renega" UAB

Atbildētāji: "Energijos skirstymo operatorius" AB, "Lietuvos energijos gamyba" AB

Prejudiciālie jautājumi

1. Vai mērķis “nodrošināt īstermiņā un ilgtermiņā atbilstošu stimulu tīkla operatoriem un tīkla lietotājiem palielināt tīkla efektivitāti un sekmēt tirgus integrāciju”, kas Direktīvas 2009/72/EK ⁽¹⁾ 36. panta f) apakšpunktā noteikts regulatīvajai iestādei, kura pilda Direktīvā 2009/72 noteiktos regulatīvos uzdevumus, ir jāsaprot un jāinterpretē tādējādi, ka ar to ir aizliegts nenodrošināt minēto stimulu (neizmaksāt kompensāciju par SP [sabiedrisko pakalpojumu] sniegšanu) vai to ierobežot?
2. Ņemot vērā to, ka saskaņā ar Direktīvas 2009/72 3. panta 2. punktu SP saistībām ir jābūt skaidri definētām, pārskatāmām, nediskriminējošām un pārbaudāmām, un to, ka saskaņā ar Direktīvas 2009/72 3. panta 6. punktu finansiālā kompensācija SP sniedzējiem ir jānosaka nediskriminējoši un pārskatāmi, ir jānoskaidro šādi jautājumi:
 - 2.1. Vai Direktīvas 2009/72 3. panta 2. un 6. punkta normas ir jāinterpretē tādējādi, ka ir aizliegts ierobežot SP sniedzēju stimulēšanu, ja šie pakalpojumu sniedzēji pienācīgi izpilda savas saistības saistībā ar SP sniegšanu.
 - 2.2. Vai valsts tiesību aktos noteiktais pienākums uz laiku pārtraukt SP sniedzējiem piešķirtās finansiālās kompensācijas izmaksāšanu neatkarīgi no darbībām, ko SP sniedzējs ir veicis saistībā ar SP sniegšanu, un no tā, vai attiecīgais SP sniedzējs ir izpildījis savas saistības, tā vietā nosakot, ka SP kompensācijas izmaksas ierobežošana (pārtraukšana) ir saistīta ar to un atkarīga no tā, vai juridiska persona, kas ir saistīta ar SP sniedzēju (proti, juridiska persona, kuras kontrolpakete pieder tam pašam uzņēmumam, kuram pieder SP sniedzēja kontrolpakete), ir veikusi nepieciešamās darbības un izpildījusi savas saistības, veicot šim uzņēmumam aprēķinātos nodevu maksājumus par SP patēriņu, ir uzskatāms par diskriminējošu, neskaidru un godīgu konkurenci ierobežojošu Direktīvas 2009/72 3. panta 2. un 6. punkta izpratnē.
 - 2.3. Vai valsts tiesību aktos noteiktais pienākums uz laiku pārtraukt SP sniedzējiem piešķirtās finansiālās kompensācijas izmaksāšanu, vienlaikus nosakot, ka SP sniedzējiem joprojām ir jāizpilda visas SP saistības un ar tām saistītās līgumiskās saistības pret uzņēmumiem, kuri no tiem iegādājas elektroenerģiju, ir uzskatāms par diskriminējošu, neskaidru un godīgu konkurenci ierobežojošu Direktīvas 2009/72 3. panta 2. un 6. punkta izpratnē?
3. Ņemot vērā Direktīvas 2009/72 3. panta 15. punktu, saskaņā ar kuru dalībvalstīm reizi divos gados ir jāinformē Eiropas Komisija par izmaiņām visos pasākumos, ko tās ir pieņēmušas, lai izpildītu universālā pakalpojuma un sabiedriskā pakalpojuma saistības, vai dalībvalstij, kas ir ieviesusi valsts tiesību aktus, kuros ir norādīti SP sniedzējiem izmaksājamās kompensācijas ierobežošanas iemesli un noteikumi un paredzēts atbilstošs mehānisms, ir jāinformē Eiropas Komisija par šādiem jauniem tiesību aktiem?
4. Vai tas, ka dalībvalsts savos tiesību aktos ir paredzējusi SP sniedzējiem izmaksājamās kompensācijas ierobežošanas iemeslus, noteikumus un atbilstošu mehānismu, ir pretrunā Direktīvas 2009/72 īstenošanas mērķiem un Savienības tiesību vispārējiem principiem (proti, juridiskās noteiktības, tiesiskās palāvības, samērīguma, pārredzamības un nediskriminēšanas principiem)?

⁽¹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes 2009. gada 13. jūlija Direktīva 2009/72/EK par kopīgiem noteikumiem attiecībā uz elektroenerģijas iekšējo tirgu un par Direktīvas 2003/54/EK atcelšanu (OV 2009, L 211, 55. lpp.).

**Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2017. gada 10. maijā iesniedza Conseil d'État (Beļģija) –
Ibrahima Diallo/Beļģijas valsts**

(Lieta C-246/17)

(2017/C 231/24)

Tiesvedības valoda – franču

Iesniedzējtiesa

Conseil d'État

Pamatlietas puses

Prasītājs: *Ibrahima Diallo*

Atbildētāja: Beļģijas valsts

Prejudiciālie jautājumi

- 1) Vai Eiropas Parlamenta un Padomes 2004. gada 29. aprīļa Direktīvas 2004/38/EK par Savienības pilsoņu un viņu ģimenes locekļu tiesībām brīvi pārvietoties un uzturēties dalībvalstu teritorijā ⁽¹⁾ 10. panta 1. punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka tajā ir prasīts, lai lēmums saistībā ar uzturēšanās tiesībām tiktu pieņemts un paziņots sešu mēnešu termiņā, vai ka tajā ir atļauts, lai lēmums tiktu pieņemts šajā termiņā, bet tiktu paziņots vēlāk? Ja minētais lēmums var tikt paziņots vēlāk, kādā termiņā tas ir jāpaziņo?
- 2) Vai Eiropas Parlamenta un Padomes 2004. gada 29. aprīļa Direktīvas 2004/38/EK par Savienības pilsoņu un viņu ģimenes locekļu tiesībām brīvi pārvietoties un uzturēties dalībvalstu teritorijā 10. panta 1. punkts, skatot to kopā ar tās 5. pantu, ar [Padomes] 2003. gada 22. septembra Direktīvas 2003/86/EK par tiesībām uz ģimenes atkalapvienošanos ⁽²⁾ 5. panta 4. punktu un ar Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 7., 20., 21. un 41. pantu, ir jāinterpretē un jāpiemēro tādējādi, ka uz šā pamata pieņemtais lēmums ir vienīgi jāpieņem tajā noteiktajā sešu mēnešu termiņā, bet tā paziņošanai nav nekāda termiņa un nav arī ne vismazākās ietekmes uz uzturēšanās tiesībām gadījumā, ja paziņošana tiek veikta pēc šā termiņa beigām?
- 3) Vai, lai garantētu Savienības pilsoņa ģimenes locekļa uzturēšanās tiesību efektivitāti, efektivitātes principam ir pretrunā tas, ka attiecībā uz valsts iestādi pēc lēmuma saistībā ar minētajām tiesībām atcelšanas pilnā apmērā tiek atjaunots sešu mēnešu termiņš, kas bija tās rīcībā saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes 2004. gada 29. aprīļa Direktīvas 2004/38/EK par Savienības pilsoņu un viņu ģimenes locekļu tiesībām brīvi pārvietoties un uzturēties dalībvalstu teritorijā 10. panta 1. punktu? Apstiprinošas atbildes gadījumā, kāds termiņš ir valsts iestādes rīcībā pēc tam, kad ir atcelts tās lēmums, ar kuru ir atteikta attiecīgo tiesību atzīšana?
- 4) Vai Eiropas Parlamenta un Padomes 2004. gada 29. aprīļa Direktīvas 2004/38/EK par Savienības pilsoņu un viņu ģimenes locekļu tiesībām brīvi pārvietoties un uzturēties dalībvalstu teritorijā 5., 10. un 31. pants, skatot tos kopā ar Eiropas Cilvēktiesību un pamatbrīvību aizsardzības konvencijas 8. un 13. pantu, Pamattiesību hartas 7., 24., 41. un 47. pantu un Līguma par Eiropas Savienības darbību 21. pantu, ir saderīgi ar valsts judikatūru un tādām valsts tiesību normām kā *loi du 15 décembre 1980 sur l'accès au territoire, le séjour, l'établissement et l'éloignement des étrangers* [1980. gada 15. decembra Likuma par ārvalstnieku iecelšanu, uzturēšanos, apmešanos uz dzīvi un izraidīšanu] 39/2. panta 2. punkts, 40., 40.bis, 42. un 43. pants un *arrêté royal du 8 octobre 1981 sur l'accès au territoire, le séjour, l'établissement et l'éloignement des étrangers* [1981. gada 8. oktobra karaļa dekrēta par ārvalstnieku iecelšanu, uzturēšanos, apmešanos un izraidīšanu] 52. panta 4. punkts, kuru sekas ir tādas, ka *Conseil du contentieux des étrangers* [Ārvalstnieku strīdu izskatīšanas padome] pasludināta sprieduma par lēmuma, ar kuru tiek atteikta uzturēšanās, pamatojoties uz šīm tiesību normām, atcelšana pārtrauc, nevis aptur Direktīvas 2004/38/EK 10. pantā, 1980. gada 15. decembra likuma 42. pantā un 1981. gada 8. oktobra karaļa dekrēta 52. pantā noteikto sešu mēnešu obligāto termiņu?
- 5) Vai Eiropas Parlamenta un Padomes 2004. gada 29. aprīļa Direktīvā 2004/38/EK par Savienības pilsoņu un viņu ģimenes locekļu tiesībām brīvi pārvietoties un uzturēties dalībvalstu teritorijā ir prasīts, lai ar tās 10. panta 1. punktā paredzētā sešu mēnešu termiņa pārsniegšanu tiktu saistītas sekas, un – apstiprinošas atbildes gadījumā – kādas sekas ar to ir jāsaista? Vai pašā Direktīvā 2004/38/EK ir prasīts vai arī tajā ir atļauts, ka šā termiņa pārsniegšanas sekas ir prasītās uzturēšanās atļaujas automātiska piešķiršana, nekonstatējot, vai prasītājs faktiski atbilst izvirzītajiem nosacījumiem viņa prasīto uzturēšanās tiesību iegūšanai?

⁽¹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes 2004. gada 29. aprīļa Direktīva 2004/38/EK par Savienības pilsoņu un viņu ģimenes locekļu tiesībām brīvi pārvietoties un uzturēties dalībvalstu teritorijā, ar ko groza Regulu (EEK) Nr. 1612/68 un atceļ Direktīvas 64/221/EEK, 68/360/EEK, 72/194/EEK, 73/148/EEK, 75/34/EEK, 75/35/EEK, 90/364/EEK, 90/365/EEK un 93/96/EEK (OV L 158, 77. lpp.).

⁽²⁾ OV L 251, 12. lpp.

**Apelācijas sūdzība, ko par Vispārējās tiesas (ceturttā palāta) 2017. gada 7. marta spriedumu lietā T-194/
13 United Parcel Service/Eiropas Komisija 2017. gada 16. maijā iesniedza Eiropas Komisija**

(Lieta C-265/17 P)

(2017/C 231/25)

Tiesvedības valoda – angļu

Lietas dalībnieki

Apelācijas sūdzības iesniedzēja: Eiropas Komisija (pārstāvji – T. Christoforou, N. Khan, H. Leupold, A. Biolan)

Pārējās lietas dalībnieces: United Parcel Service, Inc., FedEx Corp.

Apelācijas sūdzības iesniedzējas prasījumi:

- atcelt spriedumu;
- nodot lietu atpakaļ Vispārējai tiesai un
- atlikt lēmuma pieņemšanu par tiesāšanās izdevumiem.

Pamati un galvenie argumenti

- 1) Spriedumā ir pieļauta kļūda, konstatējot, ka pirms lēmums pieņemšanas Komisijai bija jāizpauž UPS tās cenu koncentrācijas modeļa galīgā versija.
- 2) Pat ja ar to, ka Komisija neizpauž UPS cenu koncentrācijas modeļa galīgo versiju, varētu būt tikušas pārkāptas UPS tiesības uz aizstāvību, spriedumā ir pieļauta kļūda, raksturojot cenu koncentrācijas modeļa pierādījuma vērtību un tādēļ arī izmantojot juridisko kritēriju, lemjot par lēmuma atcelšanu.
- 3) Pat ja šādos apstākļos varēja rasties UPS tiesību uz aizstāvību pārkāpums, spriedumā nav tikuši aplūkoti Komisijas apsvērumi par UPS prasījuma neiedarbīgumu un to, ka UPS varēja izprast cenu koncentrācijas modeli.
- 4) Katrā ziņā spriedumā izdarīto secinājumu dēļ lēmums nevarēja tikt atcelts.

VISPĀRĒJĀ TIESA

Vispārējās tiesas 2017. gada 31. maija spriedums – *Alma-The Soul of Italian Wine*/EUIPO – Miguel Torres (“SOTTO IL SOLE ITALIANO SOTTO il SOLE”)

(Lieta T-637/15) ⁽¹⁾

Eiropas Savienības preču zīme — Iebildumu process — Eiropas Savienības grafiskas preču zīmes “SOTTO IL SOLE ITALIANO SOTTO il SOLE” reģistrācijas pieteikums — Agrāka Eiropas Savienības vārdiska preču zīme “VIÑA SOL” — Relatīvs atteikuma pamats — Atšķirtspējas aizskārums — Apzīmējumu līdzības neesamība — Regulas (EK) Nr. 207/2009 8. panta 5. punkts

(2017/C 231/26)

Tiesvedības valoda – angļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: *Alma-The Soul of Italian Wine LLLP* (Coral Gables, Florida, Amerikas Savienotās Valstis) (pārstāvis – F. Terrano, advokāts)

Atbildētājs: Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma birojs (pārstāvis – J. Crespo Carrillo)

Otra procesa EUIPO Apelācijas padomē dalībniece, persona, kas iestājusies lietā Vispārējā tiesā: Miguel Torres, SA (Vilafranca del Penedès, Spānija) (pārstāvis – J. Güell Serra, advokāts)

Priekšmets

Prasība par EUIPO Apelācijas otrās padomes 2015. gada 3. septembra lēmumu lietā R 356/2015-2 attiecībā uz iebildumu procesu starp Miguel Torres un *Alma-The Soul of Italian Wine*

Rezolutīvā daļa:

- 1) atcelt Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma biroja (EUIPO) Apelācijas otrās padomes 2015. gada 3. septembra lēmumu lietā R 356/2015-2;
- 2) EUIPO sedz savus, kā arī atlīdzina *Alma-The Soul of Italian Wine LLLP* tiesāšanās izdevumus;
- 3) Miguel Torres, SA sedz savus tiesāšanās izdevumus pati.

⁽¹⁾ OV C 27, 25.1.2016.

Vispārējās tiesas 2017. gada 17. maija spriedums – *Piessevaux*/Padome

(Lieta T-519/16) ⁽¹⁾

Civildienests — Ierēdņi — Pensijas — Pensiju tiesību pārskaitījums uz Savienības pensiju shēmu — Priekšlikums par iemaksu gadiem — Civildienesta noteikumu VIII pielikuma 11. panta 2. punkts — Jaunie Vispārīgie īstenošanas noteikumi — Vienlīdzīga attieksme — Iegūtās tiesības — Tiesiskā palāvība

(2017/C 231/27)

Tiesvedības valoda – franču

Lietas dalībnieki

Prasītājs: Vincent Piessevaux (Brisele, Beļģija) (pārstāvji – sākotnēji D. de Abreu Caldas un J.-N. Louis, pēc tam J.-N. Louis un visbeidzot L. Ponteville, advokāti)

Atbildētāja: Eiropas Savienības Padome (pārstāvji – M. Bauer un E. Rebasti)

Priekšmets

Prasība, pamatojoties uz LESD 270. pantu, nolūkā panākt, ka tiek atcelts Padomes 2013. gada 7. oktobra lēmums, ar kuru atbilstoši Eiropas Savienības pensiju shēmai galīgi nosaka pensiju tiesības, ko prasītājs ir ieguvis pēc tiesību, kuras viņš pirms stāšanās amatā Savienības dienestā, bija ieguvis valsts pensiju iestādēs, pārskaitījuma

Rezolutīvā daļa:

- 1) prasību noraidīt;
- 2) Vincent Piessevaux atlīdzina tiesāšanās izdevumus.

⁽¹⁾ OV C 421, 24.11.2014. (lieta sākotnēji reģistrēta Eiropas Savienības Civildienesta tiesā ar numuru F-91/14 un nodota Eiropas Savienības Vispārējai tiesai 2016. gada 1. septembrī).

Vispārējās tiesas 2017. gada 17. maija rīkojums – Piper Verlag/EUIPO (“THE TRAVEL EPISODES”)

(Lieta T-164/16) ⁽¹⁾

Eiropas Savienības preču zīme — Eiropas Savienības grafiskas preču zīmes “THE TRAVEL EPISODES” reģistrācijas pieteikums — Absolūts atteikuma pamats — Prasība grozīt lēmumu — Akts, ko nevar pieņemt Apelācijas padome — Formas prasību neievērošana — Nepieņemamība

(2017/C 231/28)

Tiesvedības valoda – vācu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Piper Verlag GmbH (Minhene, Vācija) (pārstāvis – F. Oster, advokāts)

Atbildētājs: Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma birojs (pārstāvis – H. Kunz)

Priekšmets

Prasība par EUIPO Apelācijas ceturtās padomes 2016. gada 15. februāra lēmumu lietā R 1099/2015-4 attiecībā uz pieteikumu par grafiska apzīmējuma “THE TRAVEL EPISODES” kā Eiropas Savienības preču zīmes reģistrāciju

Rezolutīvā daļa:

- 1) prasību noraidīt;
- 2) Piper Verlag GmbH atlīdzina tiesāšanās izdevumus

⁽¹⁾ OV C 200, 6.6.2016.

Vispārējās tiesas priekšsēdētāja 2017. gada 8. maija rīkojums – Aristoteleio Panepistimio Thessalonikis/Komisija

(Lieta T-207/16 R)

Pagaidu noregulējums — Publiski līgumi — Izslēgšanas brīdinājums — Brīdinājums par pārbaudi — Pieteikums par piemērošanas apturēšanu — Steidzamības neesamība

(2017/C 231/29)

Tiesvedības valoda – grieķu

Lietas dalībnieki

Prasītājs: Aristoteleio Panepistimio Thessalonikis (Saloniki, Grieķija) (pārstāvis – V. Christianos, advokāts)

Atbildētāja: Eiropas Komisija (pārstāvji – S. Delaude un A. Katsimerou)

Priekšmets

Prasība, kas pamatota ar LESD 278. un 279. pantu un ar kuru tiek lūgts apturēt lēmuma par prasītāja vispārīgu izslēgšanu, kā arī lēmumu par prasītāja reģistrēšanu un brīdinājuma aktivizēšanu attiecībā uz viņu agrīnās brīdināšanas sistēmā vai agrīnās atklāšanas un izslēgšanas sistēmā piemērošanu

Rezolutīvā daļa:

- 1) pieteikumu par pagaidu noregulējumu noraidīt;
- 2) lēmuma par tiesāšanās izdevumiem pieņemšanu atlikt.

Vispārējās tiesas 2017. gada 15. maija rīkojums – *Dominator International/EUIPO* (“DREAMLINE”)
(Lieta T-285/16) ⁽¹⁾

Eiropas Savienības preču zīme — Starptautiska reģistrācija, ko attiecina uz Eiropas Savienību — Vārdiska preču zīme “DREAMLINE” — Absolūti atteikuma pamati — Atšķirtspējas neesamība — Regulas (EK) Nr. 207/2009 7. panta 1. punkta b) apakšpunkts — Aprakstošs raksturs — Regulas Nr. 207/2009 7. panta 1. punkta c) apakšpunkts — Regulas Nr. 207/2009 7. panta 2. punkts — Prasība, kas daļēji ir acīmredzami nepieņemama un daļēji ir acīmredzami juridiski nepamatota — Reglamenta 126. pants

(2017/C 231/30)

Tiesvedības valoda – vācu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: *Dominator International GmbH* (Vīne, Austrija) (pārstāvis – N. Gugerbauer, advokāts)

Atbildētājs: Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma birojs (pārstāvis – A. Schiffko)

Priekšmets

Prasība par EUIPO Apelācijas otrās padomes 2016. gada 4. marta lēmumu lietā R 1669/2015-2 attiecībā uz vārdiskas preču zīmes “DREAMLINE” starptautisku reģistrāciju, ko attiecina uz Eiropas Savienību

Rezolutīvā daļa:

- 1) prasību noraidīt;
- 2) *Dominator International GmbH* atlīdzina tiesāšanās izdevumus.

⁽¹⁾ OV C 260, 18.7.2016.

Vispārējās tiesas 2017. gada 17. maija rīkojums – Cuallado Martorell/Komisija**(Lieta T-481/16 RENV) ⁽¹⁾**

Civildienests — Pieņemšana darbā — Atklāts konkurss — Nepielaišana pie mutiskā pārbaudījuma — Rakstiskā pārbaudījuma novērtējums — Lēmums neiekļaut prasītāja vārdu rezerves sarakstā — Atlases komisijas iespēja uzticēt vienam no saviem locekļiem rakstisko pārbaudījumu labošanu — Prasība, kas daļēji ir acīmredzami nepieņemama un daļēji ir acīmredzami juridiski nepamatota

(2017/C 231/31)

Tiesvedības valoda – spāņu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Eva Cuallado Martorell (Valensija, Spānija) (pārstāvis – C. M. Pinto Cañón, advokāts)

Atbildētāja: Eiropas Komisija (pārstāvji – J. Baquero Cruz un G. Gattinara)

Priekšmets

Prasība, pamatojoties uz LESD 270. pantu, kuras mērķis ir panākt, ka tiek atcelts Eiropas Personāla atlases biroja (EPSO) rīkotā konkursa EPSO/AD/130/08 atlases komisijas lēmums neļaut prasītājam piedalīties mutiskajā pārbaudījumā un neiekļaut viņu rezerves sarakstā

Rezolutīvā daļa:

- 1) prasību noraidīt kā acīmredzami nepieņemamu, jo tā ir vērsta pret EPSO lēmumu, kas pieņemts 2009. gada 14. septembrī, ciktāl tas attiecas uz jautājumu par prasītājas nepielaišanu pie attiecīgā mutiskā pārbaudījuma;
- 2) prasību noraidīt kā acīmredzami juridiski nepamatotu, jo tā ir vērsta pret EPSO lēmumu, kas pieņemts 2009. gada 23. jūlijā, – par nepietiekamās atzīmes 18/40 pēdējā rakstiskajā pārbaudījumā c) atstāšanu spēkā un atteikumu pieļaut E. Cuallado Martorell pie konkursa mutiskā pārbaudījuma;
- 3) E. Cuallado Martorell un Eiropas Komisija pašas sedz savus tiesāšanās izdevumus saistībā ar apelācijas tiesvedību Vispārējā tiesā;
- 4) E. Cuallado Martorell atlīdzina tiesāšanās izdevumus saistībā ar lietas atpakaļnodošanas tiesvedību Civildienesta tiesā, kā arī Vispārējā tiesā.

⁽¹⁾ OV C 148, 5.6.2010. (lieta sākotnēji reģistrēta Eiropas Savienības Civildienesta tiesā ar numuru F-96/09, tad pēc apelācijas nodota Civildienesta tiesai ar numuru F-96/09 RENV un nodota Eiropas Savienības Vispārējai tiesai 2016. gada 1. septembrī).

Vispārējās tiesas 2017. gada 16. maija rīkojums – BSH Electrodomeesticos España/EUIPO – DKSH International (“Ufesa”)**(Lieta T-785/16) ⁽¹⁾**

Eiropas Savienības preču zīme — Iebildumu process — Eiropas Savienības vārdiskas preču zīmes “Ufesa” reģistrācijas pieteikums — Izlīgums — Reģistrācijai pieteiktās preču zīmes iegūšana no prasītāja puses — Tiesvedības izbeigšana pirms sprieduma taisīšanas

(2017/C 231/32)

Tiesvedības valoda – angļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: BSH Electrodomeesticos España, SA (Huarte-Pamplona, Spānija) (pārstāvis – M. de Justo Bailey, advokāts)

Atbildētājs: Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma birojs (pārstāvji – P. Duarte Guimarães un A. Folliard-Monguiral)

Otra procesa EUIPO Apelācijas padomē dalībniece, persona, kas iestājusies lietā Vispārējā tiesā: DKSH International Ltd. (Čīrihe, Šveice) (pārstāvji – C. Johannsen un J. Stock, advokāti)

Priekšmets

Prasība par EUIPO Apelācijas pirmās padomes 2016. gada 13. jūlija lēmumu lietā R 1691/2015-1 attiecībā uz iebildumu procesu starp BSH Electrodomesticos España un DKSH International

Rezolutīvā daļa:

- 1) izbeigt tiesvedību lietā par šo prasību;
- 2) BSH Electrodomesticos España, SA sedz savus, kā arī atlīdzina Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma biroja tiesāšanās izdevumus;
- 3) DKSH International Ltd. pati sedz savus tiesāšanās izdevumus.

⁽¹⁾ OV C 6, 9.1.2017.

Vispārējās tiesas priekšsēdētāja 2017. gada 18. maija rīkojums – RW/Komisija

(Lieta T-170/17 R)

Pagaidu noregulējums — Civildienests — Ierēdņi — Atvaļinājuma piešķiršana un pensionēšanās — Pensionēšanās vecums — Civildienesta noteikumu 42.c pants — Pieteikums par izpildes apturēšanu — Fumus boni juris — Steidzamība — Interesu izsvēršana

(2017/C 231/33)

Tiesvedības valoda – franču

Lietas dalībnieki

Prasītājs: RW (pārstāvji – S. Orlandi un T. Martin, advokāti)

Atbildētāja: Eiropas Komisija (pārstāvji – G. Berscheid un A.-C. Simon)

Priekšmets

Prasība atbilstoši LESD 278. un 279. pantam apturēt Komisijas 2017. gada 2. marta lēmuma, ar ko prasītājam ir piešķirts atvaļinājums dienesta interesēs un piemērota obligāta pensionēšanās, sākot ar 2017. gada 1. jūniju, izpildi

Rezolutīvā daļa:

- 1) Komisijas 2017. gada 2. marta lēmuma, ar ko prasītājam ir piešķirts atvaļinājums dienesta interesēs un piemērota obligāta pensionēšanās, sākot ar 2017. gada 1. jūniju, izpilde tiek apturēta;
- 2) lēmuma pieņemšanu par tiesāšanās izdevumiem atlikt.

Prasība, kas celta 2017. gada 20. februārī – *Crédit Agricole un Crédit Agricole Corporate and Investment Bank*/Komisija

(Lieta T-113/17)

(2017/C 231/34)

Tiesvedības valoda – franču

Lietas dalībnieki

Prasītāji: Crédit Agricole SA (Montrouge, Francija), Crédit Agricole Corporate and Investment Bank (Montrouge) (pārstāvji – J.-P. Tran Thiet, advokāts, M. Powell, solicitor, J. Jourdan un J.-J. Lemonnier, advokāti)

Atbildētāja: Eiropas Komisija

Prasītāju prasījumi:

Galvenokārt:

- atcelt Lēmuma 1. panta a) punktu un līdz ar to arī 2. panta a) punktu;
- katrā ziņā atcelt Lēmuma 2. panta a) punktu;

pakārtoti:

- ievērojami samazināt prasītajiem piespiesto naudas sodu, īstenojot neierobežotas jurisdikcijas pilnvaras atbilstoši LESD 261. pantam un Regulas Nr. 1/2003 31. pantam;

papildus:

- atcelt uzklaušanās amatpersonas 2014. gada 2. oktobra, 2015. gada 4. marta, 2015. gada 27. marta, 2015. gada 29. jūlija un 2016. gada 19. septembra lēmumus un līdz ar to atcelt Lēmuma 1. panta a) punktu un 2. panta a) punktu;
- piespriest Eiropas Komisijai atlīdzināt visus tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Ar šo prasību tiek lūgts daļēji atcelt Eiropas Komisijas 2016. gada 7. decembra Lēmumu C(2016) 8530 *final* par LESD 101. panta piemērošanas procedūru lietā par Euro procentu likmju atvasinātajiem instrumentiem (AT.39914 – *EIRD*), ar kuru prasītajiem ir ticis noteikts naudas sods EUR 114 654 000 apmērā, kā arī, pakārtoti, ļoti ievērojami samazināt sankciju.

Prasības pamatošanai prasītāji izvirza desmit pamatus.

1. Ar pirmo pamatu tiek apgalvots tiesību piekļūt tiesai un sacīkstes principa pārkāpums.
2. Ar otro pamatu tiek apgalvots objektivitātes pienākuma neizpilde un nevainīguma prezumpcijas pārkāpums.
3. Ar trešo pamatu tiek apgalvots, ka ar pārsūdzēto lēmumu neesot pierādīta prasītāju līdzdalība apgalvotajās manipulāciju darbībās.
4. Ar ceturto pamatu tiek apgalvots, ka pārsūdzētajā lēmumā ierobežojumi kļūdaini tiek kvalificēti atkarībā no minētās darbības veida.
5. Ar piekto pamatu tiek apgalvots, ka Komisija ir pieļāvusi kļūdu tiesību piemērošanā, jo tā esot uzskatījusi, ka visas darbības kopā veido vienotu pārkāpumu.
6. Ar sesto pamatu tiek apgalvots, ka pārsūdzētajā lēmumā neesot juridiski pietiekami ņemtas vērā prasītāju zināšanas par kopējo plānu un to vēlmi tajā iesaistīties.
7. Ar septīto pamatu tiek apgalvots, ka pārsūdzētajā lēmumā ir pieļauta kļūda tiesību piemērošanā, jo tajā apgalvotais prasītāju pārkāpums ir ticis atzīts par turpinātu, lai arī tas sliktākajā gadījumā ir uzskatāms par atkārtotu.

8. Ar astoto pamatu tiek apgalvots, ka pārsūdzētajā lēmumā ir pieļauta kļūda tiesību piemērošanā, jo tajā prasītājiem ir piedēvētas tirgotāju darbības.
9. Ar devīto pamatu tiek apgalvots, ka Komisija naudas sodu esot piemērojusi, pārkāpjot vienlīdzīgas attieksmes principu, labas pārvaldības principu, pienākumu norādīt pamatojumu, tiesības uz aizstāvību un samērīguma principu.
10. Ar desmito pamatu tiek apgalvots, ka Vispārējai tiesai esot vajadzējis samazināt naudas soda apmēru, kas esot nesamērīgs attiecībā pret darbību smagumu un ilgumu.

Prasība, kas celta 2017. gada 25. aprīlī – SC/Eulex Kosovo

(Lieta T-242/17)

(2017/C 231/35)

Tiesvedības valoda – angļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: SC (pārstāvji – L. Moro, advokāts, un A. Kunst, advokāts)

Atbildētāja: Eulex Kosovo

Prasītāja prasījumi:

- atzīt, ka atbildētāja pārkāpa savas līgumiskās un ārpuslīgumiskās saistības pret prasītāju;
- atzīt, ka 2016. gada iekšējais konkurss ir nelikumīgs un tādēļ prasītājas līgums tika nepagarināts nelikumīgi;
- piespriest atlīdzināt prasītājas zaudējumus, kas radušies sakarā ar viņas līguma nelikumīgo nepagarināšanu, 19 bruto mēnešalgu apmērā, tām pieskaitot dienas naudas korekcijas un algas pieaugumu atbilstoši “Nolīgta starptautiskā personālā atalgojumam” un “Pabalstu indikatīvajam līmenim”;
- piespriest prasītājai atlīdzināt morālo kaitējumu, kas viņai radies sakarā ar atbildētāja nelikumīgajām darbībām un lēmumiem;
- piespriest atbildētājam segt visus izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Prasības pamatošanai prasītāja izvirza piecus pamatus.

1. Ar pirmo pamatu tiek apgalvots Standartoperāciju procedūru (SOP) par pārkonfigurēšanu 4. un 6. punkta, kuros attiecīgi izklāstīti HRO [Human Resources Office – Personāla biroja] vadītāja principi, loma un pienākumi, pārkāpums un SOP par personāla atlasi 5. punkta (Principi) un 7. punkta (Atlase), konkrēti 7.1. punkta a) un b) apakšpunkta, 7.2. punkta c), f) un k) apakšpunkta un 7.3. punkta c) apakšpunkta pārkāpums (līgumiska rakstura pārkāpumi).
2. Ar otro pamatu tiek apgalvots, ka ir pārkāpts SOP par personāla atlasi 7.2. punkta f) apakšpunkts un 7.3. punkta c) apakšpunkts un atbildētāja “Rīcības kodekss” 3. panta 2. punkts, taisnīguma un labticības līgumiskie principi (līgumiska rakstura pārkāpumi) un prasītājas tiesības uz labu pārvaldību saskaņā ar ES hartas 41. pantu (ārpuslīgumiska rakstura pārkāpums).
3. Ar trešo pamatu tiek apgalvots objektivitātes principa un prasītājas tiesību uz labu pārvaldību pārkāpums.
4. Ar ceturto pamatu tiek apgalvots, ka ir pārkāptas prasītājas tiesības uz godīgiem un taisnīgiem darba apstākļiem (ES hartas 31. pants), 2011. gada 26. janvāra Lēmuma memorands (Priekšlikums ieviest transportlīdzekļa vadīšanas prasmju izvērtēšanu) un prasības, kas paredzētas 2014. gada aicinājumā veikt iemaksas, kā arī tiesības uz labu pārvaldību.

5. Ar piekto pamatu tiek apgalvots tiesību uz godīgiem un taisnīgiem darba apstākļiem (Hartas 31. pants) pārkāpums.

Prasība, kas celta 2017. gada 26. aprīlī – António Conde & Companhia/Komisija

(Lieta T-244/17)

(2017/C 231/36)

Tiesvedības valoda – angļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: António Conde & Companhia, SA (Gafanha da Nazare, Portugāle) (pārstāvis – J. García-Gallardo Gil-Fournier, advokāts)

Atbildētāja: Eiropas Komisija

Prasītājas prasījumi:

- atzīt, ka Eiropas Komisija nav piemērojusi Padomes 2007. gada 22. oktobra Regulas (EK) Nr. 1386/2007, ar ko nosaka Ziemeļrietumu Atlantijas zvejniecības organizācijas pārvaldības apgabalā piemērojamos saglabāšanas un izpildes pasākumus (OV 2007 L 318 1. lpp.), 14. panta 1. punktu, pieprasot Portugālei iesniegt Komisijai to kuģu, kas kuģo ar tās karogu un kuriem ir atļauts zvejot Ziemeļrietumu Atlantijas zvejniecības organizācijas pārvaldības apgabalā 2017. gada sezonā, sarakstu, no kura ir izslēgts zvejas kuģis CALVÃO, kā rezultātā Komisija nav nosūtījusi sarakstu, kurā iekļauts minētais kuģis, uz NAFO sekretariātu;
- piespriest Eiropas Komisijai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Prasības pamatošanai prasītāja izvirza vienu pamatu, apgalvojot, ka Komisija ir pārkāpusi Padomes Regulas (EK) Nr. 1386/2007 14. panta 1. punktu, prettiesiski atturoties nosūtīt kuģu sarakstu, kurā iekļauts prasītājas zvejas kuģis CALVÃO, zvejas atļaujas piešķiršanai Ziemeļrietumu Atlantijas zvejniecības organizācijas NAFO pārvaldības apgabalā 2017. gada sezonai.

Prasītāja apgalvo, ka Komisijai nav kompetences piedalīties atļauju saņēmumu kuģu sarakstu izstrādē, kas ietilpst tikai dalībvalstu kompetencē. Prasītāja ir lūgusi Komisiju atturēties no darbībām, kas traucē attiecīgā saraksta izstrādes procesu, un ir aicinājusi to pildīt savus pienākumus, nosūtot attiecīgo sarakstu, kurā iekļauts prasītājas kuģis CALVÃO, NAFO sekretariātam.

Prasība, kas celta 2017. gada 28. aprīlī – Intermarché Casino Achats/Komisija

(Lieta T-254/17)

(2017/C 231/37)

Tiesvedības valoda – franču

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Intermarché Casino Achats (Parīze, Francija) (pārstāvji – Y. Utzschneider un J. Jourdan, avocats)

Atbildētāja: Eiropas Komisija

Prasītājas prasījumi:

- pamatojoties uz LESD 277. pantu, atzīt, ka šajā gadījumā Regulas Nr. 1/2003 20. pants nav piemērojams;

- pamatojoties uz LESD 263. un 277. pantu, atcelt Eiropas Komisijas 2017. gada 9. februāra lēmumu C(2017) 1056;
- piespriest Eiropas Komisijai atlīdzināt visus tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Prasības pamatošanai prasītāja izvirza četrus pamatus.

1. Ar pirmo pamatu tiek apgalvots, ka Eiropas Komisijas 2017. gada 9. februāra lēmums, ar kuru prasītājam tika uzlikts pienākums pakļauties pārbaudei saskaņā ar 2002. gada 16. decembra Padomes Regulas (EK) Nr. 1/2003 par to konkurences noteikumu īstenošanu, kas noteikti Līguma 81. un 82. pantā (OV 2003 L 1, 1. lpp.), 20. panta 1. un 4. punktu (turpmāk tekstā – “apstrīdētais lēmums”). Prasītāja uzskata, ka apstrīdētais lēmums esot prettiesisks, jo tas esot pamatots uz tiesību normām, kuras ir pretrunā Eiropas Savienības Pamattiesību hartai (turpmāk tekstā – “Harta”) un Eiropas Cilvēktiesību konvencijai (turpmāk tekstā – “ECTK”). Šajā sakarā prasītāja apgalvo, ka:
 - Regulas Nr. 1/2003 20. pants pārkāpj Hartas 47. pantā un ECK 6. pantā paredzētās tiesības uz efektīvu tiesību aizsardzību, jo attiecīgās Regulas pants neparedz efektīvus tiesību aizsardzības veidus pret Komisijas pārbaudes norises darbībām;
 - Regulas Nr. 1/2003 20. pants tāpat pārkāpj pušu procesuālo tiesību vienlīdzības principu, kas noteikts Hartas 47. pantā un ECTK 6. pantā, jo attiecīgās Regulas pantā nav paredzēta piekļuve dokumentiem, kas ir bijuši par pamatu Komisijas pārbaudei, ne šo dokumentu paziņošana.
2. Ar otro pamatu tiek apgalvota apstrīdētā lēmuma pamatojuma neesamība, jo attiecīgais lēmums neesot pietiekami pamatots pretēji Regulas Nr. 1/2003 20. panta 4. punkta prasībām. Faktiski prasītāja uzskata, ka apstrīdētais lēmums nevienā brīdī nepaskaidro, kāds viņai būtu sakars ar iespējamo pārkāpumu un arī skaidri nenorāda laikposmu, kad ir aizdomas par notikušajiem konkurences tiesību pārkāpumiem. Šī pienākuma norādīt pamatojumu neizpilde esot vēl kaitīgāka, jo apstrīdētajā lēmumā nav norādīti dokumenti, ar kuriem tas pamatots.
3. Ar trešo pamatu tiek apgalvots apstrīdētā lēmuma prettiesiskums, jo, to pieņemot, Komisijas rīcībā neesot bijis pietiekami nopietnu netiešo pierādījumu, kas varētu būt par pamatu aizdomām par izdarīto konkurences tiesību normu pārkāpumu un tātad pamatotu pārbaudes veikšanu prasītājas telpās.
4. Ar ceturto pamatu tiek apgalvots apstrīdētā lēmuma prettiesiskums, jo ar to netiek ievērotas pamattiesības uz dzīvokļa neaizskaramību, kas paredzētas Hartas 7. pantā un ECTK 8. pantā, tāpēc ka minētajā lēmumā paredzētais pārbaudes pasākums nav samērīgs un nav pietiekamu garantiju pret ļaunprātīgu izmantošanu.

Prasība, kas celta 2017. gada 28. aprīlī – *Les Mousquetaires* un *ITM Entreprises*/Komisija

(Lieta T-255/17)

(2017/C 231/38)

Tiesvedības valoda – franču

Lietas dalībnieki

Prasītājas: Les Mousquetaires (Parīze, Francija), *ITM Entreprises* (Parīze) (pārstāves – N. Jalabert-Doury, B. Chemama un K. Mebarek, advokātes)

Atbildētāja: Eiropas Komisija

Prasītāju prasījumi:

- procesa organizatoriskā pasākuma formā uzdot Komisijai precizēt pieņēmumu un iesniegt tās rīcībā esošos netiešos pierādījumus lēmumu AT.40466 – Tute 1 un AT.40467 – Tute 2 priekšmeta un mērķa pamatojumam;

- apmierināt iebildi par Regulas Nr. 1/2003 20. panta 4. punkta prettiesiskumu, ciktāl tas nenodrošina efektīvu tiesību aizsardzības līdzekli attiecībā uz lēmumu par pārbaudi izpildes nosacījumiem atbilstoši Eiropas Cilvēktiesību konvencijas 6. panta 1., 8. punktam un 13. pantam un Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 7. un 47. pantam;
- atcelt 2017. gada 21. februāra lēmumus AT.40466 – Tute 1 un AT.40467 – Tute 2, ar kuru uzlikts pienākums *Les Mousquetaires S.A.S.*, kā arī visām tās filiālēm pakļauties pārbaudei saskaņā ar Padomes 2002. gada 16. decembra Regulas (EK) Nr. 1/2003 20. panta 4. punktu;
- pakārtoti, atcelt lēmumus AT.40466 – Tute 1 un AT.40467 – Tute 2, kas ar tādu pašu formulējumu 2017. gada 9. februāra pieņemti attiecībā uz *ITM Entreprises S.A.S.* un kas nav paziņoti to adresātiem;
- atcelt Komisijas pieņemto lēmumu izpētīt un pārkopēt saziņas un datu uzglabāšanas līdzekļos esošos datus par to lietotāju privāto dzīvi un noraidīt prasītāju lūgumu par attiecīgo datu atdošanu;
- piespriest Komisijai atlīdzināt visus tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Prasības pamatošanai prasītājas izvirza sešus pamatus.

1. Pirmais pamats attiecas uz pamattiesību pārkāpumu, tiesību uz domicila neaizskaramību un tiesību uz efektīvu tiesību aizsardzību tiesā pārkāpumu, jo nav efektīvu tiesību aizsardzības līdzekļu tiesā, kuri būtu attiecināmi uz lēmumu par pārbaudi izpildes nosacījumiem.
2. Otrais pamats attiecas uz Regulas Nr. 1/2003 20. panta 4. punkta un pamattiesību pārkāpumu, jo iepriekšminētie lēmumi par pārbaudi esot nepietiekami pamatoti un tādējādi liedzot prasītājām pamatgarantijas, kurām ir jābūt nodrošinātām šajā sakarā. Jo īpaši, attiecīgajos lēmumos neesot pietiekami noteikts attiecīgo pārbaudu priekšmets un mērķis, un neesot precizēti Komisijas pieņēmumi un tās savākie netiešie pierādījumi.
3. Trešais pamats attiecas uz Regulas Nr. 1/2003 20. panta 3. un 4. punkta, un 21. panta pārkāpumu, kā arī uz pamattiesību pārkāpumu, jo prasītājām esot liegtas arī citas pamatgarantijas. Jo īpaši, attiecīgie lēmumi par pārbaudi neesot ierobežoti laikā, un tādējādi tās varētu tikt uzsāktas bez pienācīgas paziņošanas un neievērojot tiesības uz juridisko palīdzību, tiesības atteikties sniegt informāciju un prasītāju tiesības uz privātās dzīves neaizskaramību, un tajos neesot atļauti prasītāju efektīvi iebildumi, ņemot vērā pastāvīgu atgādinājumu par sankcijām, ja pārbaudēm tiek radīti šķēršļi.
4. Ceturtais pamats attiecas uz pieļauto acīmredzamo kļūdu vērtējumā un samērīguma principa pārkāpumu saistībā ar to, kā Komisija esot izlēmusi par attiecīgo pārbaudu lietderīgumu, ilgumu un apjomu.
5. Piektais pamats attiecas uz pamattiesību pārkāpumu, kas esot izdarīts, pieņemot lēmumu par atteikumu nodrošināt dažu personas datu saturošo dokumentu aizsardzību, kuriem prasītājas esot lūgušas piešķirt Savienības tiesībās paredzēto aizsardzību.
6. Sestais pamats satur lūgumu, pakārtoti, atcelt 2017. gada 9. februāra lēmumus par pārbaudēm, balstoties uz tiem pašiem pamatiem.

Prasība, kas celta 2017. gada 8. maijā – *Clean Sky 2 Joint Undertaking/Revoind Industriale*

(Lieta T-268/17)

(2017/C 231/39)

Tiesvedības valoda – angļu

Lietas dalībnieki

Prasītājs: *Clean Sky 2 Joint Undertaking (CSJU)* (pārstāvji – B. Mastantuono, pārstāvis, un M. Velardo, advokāts)

Atbildētāja: *Revoind Industriale Srl* (Oricola, Itālija)

Prasītāja prasījumi:

- piespriest atbildētājai izmaksāt CSJU summu EUR 101 370,94 apmērā saistībā ar Dotācijas Nolīgumu ar kopuzņēmuma partneriem Nr. 632462 “EASIER-Eksperimentālā akustiskā zemskaņas vēja tuneļa izpēte reģionālo gaisa kuģu turboventilatorzinējam ar attīstītu mehānismu, kurā ir iekļauta HLD inovatīva zema trokšņa konstrukcija”, tai pieskaitot summu EUR 524,91 apmērā kā nokavējuma procentus ar 3,5 % likmi par laikposmu no 2017. gada 7. februāra līdz 2017. gada 1. aprīlim;
- piespriest atbildētājai maksāt EUR 9,72 dienā kā procentus, sākot no 2017. gada 2. aprīļa līdz dienai, kurā parāds tiks pilnībā atmaksāts; un
- piespriest atbildētājai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Prasības pamatošanai prasītājs izvirza šādus pamatus.

Prasītājs apgalvo, ka atbildētāja ir pārkāpusi savas līgumiskās saistības, neīstenojot projektu *EASIER* un nesniedzot CSJU atbilstošos pārskata ziņojumus un rezultātus saskaņā ar Dotācijas Nolīguma II pielikuma II.2 pantu.

Turklāt atbildētāja nav izpildījusi I pielikumā identificētos veicamos darbus, šādi neizpildot Dotācijas Nolīguma II pielikuma II.3 panta a), e) un h) punktā paredzētos pienākumus.

Līdz ar to prasītāja izbeidza Dotācijas Nolīgumu, pamatojoties uz Dotācijas Nolīguma II pielikuma II.38 pantu un izdeva paziņojumu par parādu attiecībā uz priekšfinansējumu EUR 101 370,94 apmērā, ko koordinators jau bija izmaksājis atbildētājai atbilstoši Dotācijas Nolīguma noteikumiem. Patiesībā priekšfinansējums paliek prasītāja īpašumā līdz galīgajam maksājumam.

Fakti saistību pamatā attiecībā uz *Revoind Industriale S.r.l.* kā Dotāciju Nolīguma saņēmēju šajā lietā lielā mērā netiek apstrīdēti un atbildētājas iebildumi ir vispārīgi, nepilnīgi un tajos nav sniegti nekādi attaisnojoši pierādījumi, un līdz ar to tie ir pilnībā nepamatoti.

Līdz ar to prasītājam ir tiesības uz atlīdzību un atbildētājai kā priekšfinansējumu izmaksātās summas atmaksu, tai pieskaitot nokavējuma procentus.

Prasība, kas celta 2017. gada 8. maijā – *Clean Sky 2 Joint Undertaking/Revoind Industriale*

(Lieta T-269/17)

(2017/C 231/40)

Tiesvedības valoda – angļu

Lietas dalībnieki

Prasītājs: *Clean Sky 2 Joint Undertaking* (CSJU) (pārstāvji – B. Mastantuono, pārstāvis, un M. Velardo, advokāts)

Atbildētāja: *Revoind Industriale Srl* (Oricola, Itālija)

Prasītāja prasījumi:

- piespriest atbildētājai izmaksāt CSJU summu EUR 433 485,93 apmērā saistībā ar Dotācijas Nolīgumu ar kopuzņēmuma partneriem Nr. 325954 “ESICAPIA-Eksperimentāla zemskaņas izpēte pilnīgas gaisa kuģa vilces sistēmu uzstādīšanai un energoiekārtas optimizācijas arhitektūrai”, tai pieskaitot summu EUR 2 244,63 apmērā kā kavējuma procentus ar 3,5 % likmi par laikposmu no 2017. gada 7. februāra līdz 2017. gada 1. aprīlim;
- piespriest atbildētājai izmaksāt EUR 41,57 dienā kā procentus, sākot no 2017. gada 2. aprīļa līdz dienai, kurā parāds tiks pilnībā atmaksāts; un

— piespriest atbildētajai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Prasības pamatošanai prasītājs izvirza šādu pamatu.

Prasītājs apgalvo, ka atbildētāja ir pārkāpusi savas līgumiskās saistības, tai neīstenojot projektu *ESICAPIA* un nesniedzot *CSJU* atbilstošos pārskata ziņojumus un rezultātus saskaņā ar Dotācijas Nolīguma II pielikuma II.2 pantu.

Turklāt atbildētāja nav izpildījusi I Pielikumā identificētos veicamos darbus, šādi neizpildīdama Dotācijas Nolīguma II pielikuma II.3 panta a), e) un h) punktos ietvertos pienākumus.

Līdz ar to prasītāja izbeidza Dotācijas Nolīgumu, pamatojoties uz Dotācijas Nolīguma II pielikuma II.38 pantu un izdeva paziņojumu par parādu attiecībā uz priekšfinansējumu EUR 433 485,93 apmērā, ko koordinators jau bija izmaksājis atbildētajai atbilstoši Dotācijas Nolīguma noteikumiem. Patiesībā priekšfinansējums paliek prasītāja īpašumā līdz galīgajam maksājumam.

Fakti saistību pamatā attiecībā uz *Revoind Industriale S.r.l.* kā Dotāciju Nolīguma saņēmēju šajā lietā lielā mērā netiek apstrīdēti un atbildētājas iebildumi ir vispārīgi, nepilnīgi un tajos nav sniegti nekādi attaisnojoši pierādījumi, un līdz ar to tie ir pilnībā nepamatoti.

Līdz ar to prasītājam ir tiesības uz atlīdzību un atbildētajai kā priekšfinansējumu izmaksātās summas atmaksu, tai pieskaitot nokavējuma procentus.

Prasība, kas celta 2017. gada 8. maijā – *Clean Sky 2 Joint Undertaking/Revoind Industriale*

(Lieta T-270/17)

(2017/C 231/41)

Tiesvedības valoda – angļu

Lietas dalībnieki

Prasītājs: *Clean Sky 2 Joint Undertaking (CSJU)* (pārstāvji – B. Mastantuono, pārstāvis, un M. Velardo, advokāts)

Atbildētāja: *Revoind Industriale Srl* (Oricola, Itālija)

Prasītāja prasījumi:

- piespriest atbildētajai izmaksāt *CSJU* summu EUR 625 793,42 apmērā saistībā ar Dotācijas Nolīgumu ar kopuzņēmuma partneriem Nr. 620108 “*LOSITA*” ar turbopropelleru aprīkota lielizmēra gaisa kuģa pilnīga zemskāņas izpēti, tai pieskaitot summu EUR 3 240,41 apmērā kā procentus par nokavēto maksājumu, ar 3,5 % likmi par laikposmu no 2017. gada 7. februāra līdz 2017. gada 1. aprīlim;
- piespriest atbildētajai izmaksāt EUR 60,01 dienā kā procentus, sākot no 2017. gada 2. aprīļa līdz dienai, kurā parāds tiks pilnībā atmaksāts; un
- piespriest atbildētajai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Prasības pamatošanai prasītājs izvirza šādu pamatu.

Prasītājs apgalvo, ka atbildētāja ir pārkāpusi savas līgumiskās saistības, neīstenojot projektu *LOSITA* un nesniedzot *CSJU* atbilstošos pārskata ziņojumus un rezultātus saskaņā ar Dotācijas Nolīguma II pielikuma II.2 pantu.

Turklāt atbildētāja nav izpildījusi I pielikumā identificētos veicamos darbus, šādi neizpildīdama tai Dotācijas Nolīguma II pielikuma II.3 panta a), e) un h) punktos ietvertos pienākumus.

Līdz ar to prasītāja izbeidza Dotācijas Nolīgumu, pamatojoties uz Dotācijas Nolīguma II pielikuma II.38 pantu un izdeva paziņojumu par parādu attiecībā uz priekšfinansējumu EUR 625 793,42 apmērā, ko koordinators jau bija izmaksājis atbildētajai atbilstoši Dotācijas Nolīguma noteikumiem. Patiesībā priekšfinansējums paliek prasītāja īpašumā līdz galīgajam maksājumam.

Fakti saistību pamatā attiecībā uz *Revoind Industriale S.r.l.* kā Dotāciju Nolīguma saņēmēju šajā lietā lielā mērā netiek apstrīdēti un atbildētājas iebildumi ir vispārīgi, nepilnīgi un tajos nav sniegti nekādi attaisnojoši pierādījumi, un līdz ar to tie ir pilnībā nepamatoti.

Līdz ar to prasītājam ir tiesības uz atlīdzību un atbildētajai kā priekšfinansējumu izmaksātās summas atmaksu, tai pieskaitot nokavējuma procentus.

Prasība, kas celta 2017. gada 8. maijā – *Clean Sky 2 Joint Undertaking/Revoind Industriale*

(Lieta T-271/17)

(2017/C 231/42)

Tiesvedības valoda – angļu

Lietas dalībnieki

Prasītājs: Clean Sky 2 Joint Undertaking (CSJU) (pārstāvis – B. Mastantuono, pārstāvis, un M. Velardo, advokāts)

Atbildētāja: Revoind Industriale Srl (Oricola, Itālija)

Prasītāja prasījumi:

- piespriest atbildētajai izmaksāt CSJU summu EUR 189 128,26 apmērā saistībā ar Dotācijas Nolīgumu ar kopuzņēmuma partneriem Nr. 632456 “WITTINESS – Vēja tuneļa testi inovatīva reģionālā gaisakuģa trokšņa novērtējumam”, tai pieskaitot summu EUR 979,32 apmērā kā kavējuma procentus ar 3,5 % likmi par laikposmu no 2017. gada 7. februāra līdz 2017. gada 1. aprīlim;
- piespriest atbildētajai maksāt EUR 18,14 dienā kā procentus, sākot no 2017. gada 2. aprīļa līdz dienai, kurā parāds tiks pilnībā atmaksāts; un
- piespriest atbildētajai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Prasības pamatošanai prasītājs izvirza šādu pamatu.

Prasītājs apgalvo, ka atbildētāja ir pārkāpusi savas līgumiskās saistības, neīstenojot projektu WITTINESS un nesniedzot CSJU atbilstošos pārskata ziņojumus un rezultātus saskaņā ar Dotācijas Nolīguma II pielikuma II.2 pantu.

Turklāt atbildētāja nav izpildījusi I pielikumā identificētos veicamos darbus, šādi neizpildot Dotācijas Nolīguma II pielikuma II.3 panta a), e) un h) punktos paredzētos pienākumus.

Līdz ar to prasītāja izbeidza Dotācijas Nolīgumu, pamatojoties uz Dotācijas Nolīguma II pielikuma II.38 pantu un izdeva paziņojumu par parādu attiecībā uz priekšfinansējumu EUR 189 128,26 apmērā, ko koordinators jau bija izmaksājis atbildētajai atbilstoši Dotācijas Nolīguma noteikumiem. Patiesībā priekšfinansējums paliek prasītāja īpašumā līdz galīgajam maksājumam.

Fakti saistību pamatā attiecībā uz *Revoind Industriale S.r.l.* kā Dotāciju Nolīguma saņēmēju šajā lietā lielā mērā netiek apstrīdēti un atbildētājas iebildumi ir vispārīgi, nepilnīgi un tajos nav sniegti nekādi attaisnojoši pierādījumi, un līdz ar to tie ir pilnībā nepamatoti.

Līdz ar to prasītājam ir tiesības uz atlīdzību un atbildētajai kā priekšfinansējumu izmaksātās summas atmaksu, tai pieskaitot nokavējuma procentus.

Prasība, kas celta 2017. gada 5. maijā – Webgarden/EUIPO (“Dating Bracelet”)**(Lieta T-272/17)**

(2017/C 231/43)

Tiesvedības valoda – ungāru

Lietas dalībnieki*Prasītāja: Webgarden Szolgátató és Kereskedelmi Kft. (Budapešta, Ungārija) (pārstāvis – G. Jambrik, advokāts)**Atbildētājs: Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma birojs (EUIPO)***Informācija par procesu EUIPO***Attiecīgais strīdus dizainparaugs: Kopienas dizainparaugs “Dating Bracelet” – reģistrācijas pieteikums Nr. 14 450 019**Apstrīdētais lēmums: EUIPO Apelācijas piektās padomes 2017. gada 1. marta lēmums lietā R 658/2016-5***Prasītājas prasījumi:**

- atcelt apstrīdēto lēmumu;
- piespriest EUIPO atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Izvirzītie pamati:

- Regulas Nr. 207/2009 4. panta pārkāpums;
- Regulas Nr. 207/2009 7. panta 1. punkta b) apakšpunkta pārkāpums;
- Regulas Nr. 207/2009 7. panta 1. punkta c) apakšpunkta pārkāpums;
- Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 20. panta pārkāpums;
- Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 21. panta 1. punkta pārkāpums.

Prasība, kas celta 2017. gada 15. maijā – SH/Komisija**(Lieta T-283/17)**

(2017/C 231/44)

Tiesvedības valoda – franču

Lietas dalībnieki*Prasītājs: SH (pārstāvis – N. de Montigny, advokāts)**Atbildētāja: Eiropas Komisija***Prasītāja prasījumi:**

- atzīt prasības pieteikumu par pieņemamu un pamatotu;
- līdz ar to,
- atzīt Civildienesta noteikumu VII pielikuma 2. panta 2. punkta trešo daļu par prettiesisku;

- atcelt Atalgojuma un individuālo tiesību biroja (turpmāk tekstā – “PMO”) 2016. gada 13. jūlija lēmumu un, ciktāl nepieciešams, lēmumu, ar ko tieši noraidīta 2017. gada 3. februāra sūdzība;
- piespriest atbildētājai atlīdzināt tiesāšanas izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Prasības pamatošanai prasītājs izvirza divus pamatus.

1. Pirmais pamats attiecas uz iebildi par pretiesisku, kas izvirzīta attiecībā pret 2016. gada 13. jūlija lēmumu, jo attiecīgais lēmums esot balstīts uz tādu Civildienesta noteikumu VII pielikuma 2. panta 2. punkta trešās daļas piemērošanu, ar kuru tiek pārkāpts diskriminācijas aizliegums valstspiederības un/vai izcelsmes dēļ, vienlīdzības principa, tiesību uz izglītību, bērnu tiesību aizsardzības, ikvienas atkāpes no [Eiropas Savienības Pamattiesību] Hartā nostiprināto principu samērīguma un leģitimitātes princips.
2. Otrais pamats attiecas uz kļūdu tiesību piemērošanā un labas pārvaldības principa pārkāpumu, jo 2016. gada 13. jūlija lēmums esot balstīts uz pretiesisku Civildienesta noteikumu tiesību normu.

Prasība, kas celta 2017. gada 12. maijā – *Le Pen*/Parlaments

(Lieta T-284/17)

(2017/C 231/45)

Tiesvedības valoda – franču

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Marion Le Pen (Senklū, Francija) (pārstāvis – M. Ceccaldi, advokāts)

Atbildētājs: Eiropas Parlaments

Prasītājas prasījumi:

- atcelt Eiropas Parlamenta 2017. gada 2. marta lēmumu 2016/2295 (IMM) par pieprasījumu atcelt *Marine Le Pen* imunitāti;
- piespriest Eiropas Parlamentam izmaksāt *Marine Le Pen* k-dzei naudas summu EUR 35 000 apmērā kā atlīdzību par nodarīto morālo kaitējumu;
- piespriest Eiropas Parlamentam izmaksāt *Marine Le Pen* k-dzei EUR 5 000 kā atlīdzināmos tiesāšanās izdevumus;
- piespriest Eiropas Parlamentam atlīdzināt visus tiesāšanās izdevumus šajā instancē.

Pamati un galvenie argumenti

Prasības pamatošanai prasītāja izvirza četrus pamatus.

1. Ar pirmo pamatu tiek apgalvots Protokola Nr. 7 par Eiropas Savienības privilēģijām un imunitāti (turpmāk tekstā – “Protokols”) 8. panta pārkāpums. Šim pamatam ir četras daļas.
 - Pirmā daļa attiecas uz Protokola 8. pantā paredzētās imunitātes apjomu.
 - Otrā daļa attiecas uz Protokola 8. pantā paredzētās imunitātes priekšmetu.
 - Trešā daļa attiecas uz Parlamenta tradicionāli īstenoto Protokola 8. pantā paredzētās imunitātes aizsardzību.
 - Ceturtā daļa attiecas uz Protokola 8. pantā paredzētās *Le Pen* k-dzes imunitātes pārkāpumu.

2. Ar otro pamatu tiek apgalvots Protokola 9. panta pārkāpums. Šim pamatam ir trīs daļas.
 - Pirmā daļa attiecas uz Protokola 9. panta priekšmetu.
 - Otrā daļa attiecas uz Eiropas Parlamenta pieļauto kļūdu tiesību piemērošanā par *Marine Le Pen* imunitātes atcelšanu.
 - Trešajā daļā tiek apgalvots, ka lēmums par imunitātes atcelšanu esot pretrunā ar *Le Pen* k-dzes un iestādes neatkarību.
3. Ar ceturto pamatu tiek apgalvots vienlīdzīgas attieksmes un labas ticības principa pārkāpums. Šim pamatam ir divas daļas.
 - Pirmā daļa attiecas uz pret *Le Pen* k-dzi pieļauto atšķirīgo attieksmi līdzīgās situācijās un vienlīdzīgās attieksmes principa pārkāpumu.
 - Otrajā daļā tiek apgalvots, ka apstrīdētais lēmums esot acīmredzams *fumus persecutionis* gadījums un ar to tiek pārkāpts labas pārvaldības princips.
4. Ar ceturto pamatu tiek apgalvots tiesību uz aizstāvību pārkāpums.

Prasība, kas celta 2017. gada 12. maijā – Yanukovych/Padome

(Lieta T-285/17)

(2017/C 231/46)

Tiesvedības valoda – angļu

Lietas dalībnieki

Prasītājs: Viktor Fedorovych Yanukovych (Kijeva, Ukraina) (pārstāvis – T. Beazley, QC)

Atbildētāja: Eiropas Savienības Padome

Prasītāja prasījumi:

- atcelt Padomes 2017. gada 3. marta Lēmumu (KĀDP) 2017/381, ar kuru groza Lēmumu 2014/119/KĀDP par ierobežojošiem pasākumiem, kas vērsti pret konkrētām personām, vienībām un struktūrām saistībā ar situāciju Ukrainā (OV 2017, L 58, 34. lpp.), ciktāl tas attiecas uz prasītāju;
- atcelt Padomes 2017. gada 3. marta Īstenošanas regulu (ES) 2017/374, ar ko īsteno Regulu (ES) Nr. 208/2014 par ierobežojošiem pasākumiem, kas vērsti pret konkrētām personām, vienībām un struktūrām saistībā ar situāciju Ukrainā (OV 2017, L 58, 1. lpp.), ciktāl tā attiecas uz prasītāju;
- piespriest Padomei atlīdzināt prasītāja tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Prasības pamatošanai prasītājs izvirza septiņus pamatus.

1. Ar pirmo pamatu tiek apgalvots, ka Padome neesot izvēlējusies pareizu juridisko pamatu apstrīdētajiem tiesību aktiem.
 - Apstrīdētajā lēmumā neesot tikuši izpildīti nosacījumi tam, lai Padome varētu pamatoties uz LES 29. pantu.
 - Neesot tikuši izpildīti nosacījumi, lai pamatotos uz LESD 215. pantu, jo neesot ticis pieņemts spēkā esošs lēmums atbilstoši LESD V sadaļas 2. nodaļai.
 - Neesot pastāvējusi pietiekama saikne, lai būtu iespējams atsaukties uz LESD 215. pantu attiecībā uz prasītāju.

2. Ar otro pamatu tiek apgalvots, ka Padome esot nepareizi izmantojusi pilnvaras.
 - Patiesais iemesls, kāpēc Padome īstenoja apstrīdētos tiesību aktus, būtībā esot bijuši centieni iegūt pastāvošā Ukrainas režīma labvēlību (lai Ukraina veidotu ciešākas saiknes ar Eiropas Savienību), nevis šajos apstrīdētajos tiesību aktos norādītie mērķi/pamatojums.
3. Ar trešo pamatu tiek apgalvots, ka Padome neesot norādījusi pamatojumu.
 - Apstrīdētajos tiesību aktos norādītais “pamatojums” prasītāja iekļaušanai (papildus tam, ka tas ir kļūdainš) esot veidots pēc šablona, nav piemērots un nav pietiekami konkretizēts.
4. Ar ceturto pamatu tiek apgalvots, ka prasītājs neatbilstot kritērijiem, kādi norādīti personas iekļaušanai sarakstā attiecīgajā laikā.
5. Ar piekto pamatu tiek apgalvots, ka Padome esot pieļāvusi acīmredzamas kļūdas vērtējumā, iekļaujot prasītāju apstrīdētajos pasākumos. Ar prasītāja atkārtotu iekļaušanu, neskatoties uz acīmredzamo plaisu starp “pamatojumu” un atbilstošajiem iekļaušanas kritērijiem, Padome esot pieļāvusi acīmredzamu kļūdu.
6. Ar sesto pamatu tiek apgalvots, ka neesot tikušas ievērotas prasītāja tiesības uz aizstāvību un/vai ka viņam esot tikusi liegta efektīva tiesību aizsardzība tiesā. Cita starpā Padome neesot atbilstoši apspriedusies ar prasītāju pirms viņa atkārtotas iekļaušanas un prasītājam neesot tikusi dota atbilstoša vai taisnīga iespēja vai nu labot kļūdas, vai arī iesniegt informāciju, kas attiecas uz viņa personīgo situāciju.
7. Ar septīto pamatu tiek apgalvots, ka esot tikušas pārkāptas prasītāja tiesības uz īpašumu atbilstoši Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 17. panta 1. punktam, jo ierobežojošie pasākumi tostarp esot nepamatots un nesamērīgs šo tiesību ierobežojums.

Prasība, kas celta 2017. gada 12. maijā – Yanukovych/Padome

(Lieta T-286/17)

(2017/C 231/47)

Tiesvedības valoda – angļu

Lietas dalībnieki

Prasītājs: Oleksandr Viktorovych Yanukovych (Doņetska, Ukraina) (pārstāvis – T. Beazley, QC)

Atbildētāja: Eiropas Savienības Padome

Prasītāja prasījumi:

- atcelt Padomes 2017. gada 3. marta Lēmuma (KĀDP) 2017/381, ar ko groza Lēmumu 2014/119/KĀDP par ierobežojošiem pasākumiem, kas vērsti pret konkrētām personām, vienībām un struktūrām saistībā ar situāciju Ukrainā (OV 2017, L 58, 34. lpp.), ciktāl tas attiecas uz prasītāju;
- atcelt Padomes 2017. gada 3. marta Īstenošanas regulu (ES) 2017/374, ar ko īsteno Regulu (ES) Nr. 208/2014 par ierobežojošiem pasākumiem, kas vērsti pret konkrētām personām, vienībām un struktūrām saistībā ar situāciju Ukrainā (OV 2017, L 62, 1. lpp.), ciktāl tā attiecas uz prasītāju;
- piespriest Padomei atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Prasības pamatošanai prasītājs izvirza septiņus pamatus.

1. Ar pirmo pamatu tiek apgalvots, ka Padome nav izvēlējusies apstrīdētajiem tiesību aktiem atbilstošu juridisko pamatu.
 - Apstrīdētajā lēmumā neesot tikuši izpildīti nosacījumi tam, lai Padome varētu pamatoties uz LES 29. pantu.

- Neesot bijuši izpildīti nosacījumi, kas ļauj pamatoties uz LESD 215. pantu, jo neesot bijis pieņemts spēkā esošs lēmums saskaņā ar LES V sadaļas 2. nodaļu.
 - Neesot bijusi pietiekama saikne, lai attiecībā pret prasītāju varētu pamatoties uz LESD 215. pantu.
2. Ar otro pamatu tiek apgalvots, ka Padome esot nepareizi izmantojusi pilnvaras.
- Padomes faktiskais mērķis, ieviešot apstrīdētos tiesību aktus, būtībā esot bijis iegūt pastāvošā Ukrainas režīma labvēlību (lai Ukraina veidotu ciešākas saiknes ar Eiropas Savienību), un nevis šajos apstrīdētajos tiesību aktos tieši norādītie mērķi/pamatojums.
3. Ar trešo pamatu tiek apgalvots, ka Padome neesot norādījusi pamatojumu.
- Apstrīdēto lēmumu pamatojums prasītāja iekļaušanai (papildus tam, ka tas ir kļūdains) esot formāls, neatbilstošs un nepietiekami individualizēts.
4. Ar ceturto pamatu tiek apgalvots, ka prasītājs neatbilst norādītajiem kritērijiem tam, lai persona tiktu iekļauta sarakstā attiecīgajā laikā.
5. Ar piekto pamatu tiek apgalvots, ka Padome esot pieļāvusi acīmredzamu kļūdu vērtējumā, iekļaudama prasītāju to personu sarakstā, kurām ir piemērojami apstrīdētie pasākumi. Ar prasītāja atkārtotu iekļaušanu, neskatoties uz acīmredzamo plaisu starp “pamatojumu” un atbilstošajiem iekļaušanas kritērijiem, Padome esot pieļāvusi acīmredzamu kļūdu.
6. Ar sesto pamatu tiek apgalvots, ka neesot tikušas ievērotas prasītāja tiesības uz aizstāvību un/vai ka viņam esot tikusi liegta efektīva tiesību aizsardzība tiesā. Cita starpā Padome neesot atbilstoši apspriedusies ar prasītāju pirms viņa atkārtotas iekļaušanas, un prasītājam neesot tikusi dota atbilstoša un taisnīga iespēja labot kļūdas vai iesniegt informāciju, kas attiecas uz viņa personīgo situāciju.
7. Ar septīto pamatu tiek apgalvots, ka esot pārkāptas prasītāja tiesības uz īpašumu, kas ir paredzētas Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 17. panta 1. punktā, ciktāl cita starpā ierobežojošie pasākumi esot šo tiesību nepamatots un nesamērīgs ierobežojums.

Prasība, kas celta 2017. gada 15. maijā – Sky/EUIPO – Parrot Drones (“Parrot SKYCONTROLLER”)

(Lieta T-288/17)

(2017/C 231/48)

Valoda, kādā sagatavots prasības pieteikums – angļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Sky plc (Isleworth, Apvienotā Karaliste) (pārstāvis – J. Barry, Solicitor)

Atbildētājs: Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma birojs (EUIPO)

Otra procesa EUIPO Apelācijas padomē dalībiece: Parrot Drones (Parīze, Francija)

Informācija par procesu EUIPO

Strīdus preču zīmes reģistrācijas pieteikuma iesniedzēja: otra procesa EUIPO Apelācijas padomē dalībiece

Attiecīgā strīdus preču zīme: Eiropas Savienības grafiska preču zīme, kas ietver vārdiskus elementus “Parrot SKYCONTROLLER” – reģistrācijas pieteikums Nr. 13 107 842

Process EUIPO: iebildumu process

Apstrīdētais lēmums: EUIPO Apelācijas otrās padomes 2017. gada 7. marta lēmums lietā R 457/2016-2

Prasītājas prasījumi:

- atcelt apstrīdēto lēmumu;
- piespriest EUIPO atlīdzināt prasītājas tiesāšanās izdevumus saistībā ar šo prasību un izdevumus, kas radušies procesā Birojā.

Izvirzītais pamats:

- Regulas Nr. 207/2009 8. panta 1. punkta b) apakšpunkta un 5. punkta pārkāpums.

Prasība, kas celta 2017. gada 16. maijā – Stavytskyi/Padome

(Lieta T-290/17)

(2017/C 231/49)

Tiesvedības valoda – angļu

Lietas dalībnieki

Prasītājs: Edward Stavytskyi (Beļģija) (pārstāvji – M. J. Grayston, Solicitor, P. Gjortler, G. Pandey un D. Rovetta, advokāti)

Atbildētāja: Eiropas Savienības Padome

Prasītāja prasījumi:

- atcelt Padomes 2017. gada 3. marta Lēmumu (KĀDP) 2017/381, ar ko groza Lēmumu 2014/119/KĀDP par ierobežojošiem pasākumiem, kas vērsti pret konkrētām personām, vienībām un struktūrām saistībā ar situāciju Ukrainā (OV L 58, 34.lpp.), un Padomes 2017. gada 3. marta Īstenošanas regulu (ES) 2017/374, ar ko īsteno Regulu (ES) Nr. 208/2014 par ierobežojošiem pasākumiem, kas vērsti pret konkrētām personām, vienībām un struktūrām saistībā ar situāciju Ukrainā (OV L 58, 1. lpp.), ciktāl šajos tiesību aktos prasītāja vārds ir ierakstīts to personu sarakstā, pret kurām vērsti ierobežojoši pasākumi;
- piespriest Padomei atlīdzināt tiesāšanās izdevumus šajā tiesvedībā.

Pamati un galvenie argumenti

Prasības pamatošanai prasītājs izvirza četrus pamatus.

1. Ar pirmo pamatu tiek apgalvots, ka attiecīgie normatīvie akti esot pretrunā samērīguma principam, jo tie pieļauj iekļaušanu sarakstā, pamatojoties vienīgi uz to, ka pret personu tiek veikts kriminālprocess, kā rezultātā attiecīgie apstrīdētie akti tiekot piemēroti prettiesiski.
 2. Ar otro pamatu tiek apgalvots, ka Padome esot pieļāvusi acīmredzamu kļūdu vērtējumā, jo tai neesot bijuši pietiekami droši fakti prasītāja iekļaušanai sarakstā, pamatojoties uz to, ka Ukrainas iestādes pret viņu bija veikušas kriminālprocesu par publisko līdzekļu un aktīvu nelikumīgu piesavināšanos.
 3. Ar trešo pamatu tiek apgalvots apstrīdēto aktu nepietiekams pamatojums, kuros Padome esot sniegusi nepietiekamu un vispārpieņemtu pamatojumu, jo tā esot vienīgi kopējusi tekstu, kas atrodams sarakstu regulējošajos tiesību aktos.
 4. Ar ceturto pamatu tiek apgalvots, ka pasākumi, kurus Padome bija veikusi attiecībā uz prasītāju, neesot ārpolitikas pasākumi, bet gan starptautiskā sadarbība krimināllietās, kuri attiecīgi ir tikuši noteikti, balstoties uz nepareizu juridisko pamatu.
-

Prasība, kas celta 2017. gada 16. maijā – *Transdev u.c./Komisija***(Lieta T-291/17)**

(2017/C 231/50)

Tiesvedības valoda – franču

Lietas dalībnieki

Prasītājs: *Transdev* (Isilemulino, Francija), *Transdev Ile de France* (Isilemulino), *Transports rapides automobiles (TRA)* (Villepinte, Francija) (pārstāvis – F. Salat-Baroux, advokāts)

Atbildētāja: Eiropas Komisija

Prasītāju prasījumi:

- galvenokārt, daļēji atcelt Eiropas Komisijas 2017. gada 2. februāra lēmumu par Francijas īstenoto atbalsta shēmu SA.26763 2014/C (ex 2012/NN) Ildefransas reģiona autobusa pārvadājumu uzņēmumiem, ciktāl tā 1. pantā noteikts, ka attiecīgā reģionālā atbalsta shēma esot īstenota "prettiesiski", lai gan tā esot jau pastāvošā atbalsta shēma;
- pakārtoti, daļēji atcelt Eiropas Komisijas 2017. gada 2. februāra lēmumu par Francijas īstenoto atbalsta shēmu SA.26763 2014/C (ex 2012/NN) Ildefransas reģiona autobusa pārvadājumu uzņēmumiem, ciktāl tā 1. pantā noteikts, ka attiecīgā reģionālā atbalsta shēma esot bijusi prettiesiski īstenota laikposmā pirms 1998. gada 25. novembra;
- piespriest Eiropas Komisijai atlīdzināt visus tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Prasības pamatošanai prasītājas izvirza divus pamatus.

1. Ar pirmo pamatu, kurš ir izvirzīts galvenokārt, tiek apgalvots, ka attiecīgā reģionālā atbalsta shēma neesot bijusi īstenota prettiesiski, jo uz to neattiecas iepriekšējās paziņošanas pienākums. Proti, reģionālā atbalsta shēma esot jau pastāvošā atbalsta shēma LESD 108. panta 1. punkta un Padomes 2015. gada 13. jūlija Regulas (ES) 2015/1589, ar ko nosaka sīki izstrādātus noteikumus Līguma par Eiropas Savienības darbību 108. panta piemērošanai (OV 2015., L 248, 9. lpp.) (turpmāk tekstā – "Regula Nr. 2015/1589"), 1. panta b) punkta un VI nodaļas noteikumu izpratnē. Atbilstoši pastāvošajām atbalsta shēmām piemērojamajiem noteikumiem to īstenošana neesot prettiesiska, un nepieciešamības gadījumā Komisija varētu tikai noteikt nepieciešamos pasākumus, kas veicinātu izmaiņas attiecīgajās shēmās vai to likvidēšanu nākotnē.
2. Ar otro pamatu, kurš ir izvirzīts pakārtoti, tiek apgalvots, ka attiecīgā reģionālā atbalsta shēma neveidojot pastāvošo valsts atbalstu. Prasītājas uzskata, ka apstrīdētais Komisijas lēmums esot prettiesisks, ciktāl tā ir uzskatījusi, ka desmit gadu noilguma termiņš ir ticis pārtraukts 2004. gadā, kad *Syndicat autonome des transporteurs de voyageurs* (turpmāk tekstā – "SATV") cēla prasību valsts tiesā. Proti, Regulas Nr. 2015/1589 17. pantā ir noteikts, ka desmit gadu noilguma termiņš tiek pārtraukts tikai ar pasākumiem, ko veic Komisija vai dalībvalsts pēc Komisijas lūguma. Prasītājas apgalvo, ka SATV prasības pieteikuma iesniegšana valsts tiesā neesot tāds pasākums, kas pārtrauktu noilguma termiņu minētā noteikuma izpratnē.

Prasība, kas celta 2017. gada 16. maijā – *Région Île-de-France/Komisija***(Lieta T-292/17)**

(2017/C 231/51)

Tiesvedības valoda – franču

Lietas dalībnieki

Prasītājs: *Région Île-de-France* (Parīze, Francija) (pārstāvis – J. P. Hordies, avocat)

Atbildētāja: Eiropas Komisija

Prasītāja prasījumi:

- atcelt Eiropas Komisijas 2017. gada 2. februāra lēmumu (SA.26763 – (2014/C)–) par Francijas īstenoto valsts atbalsta shēmu par labu uzņēmumiem, kas nodrošina autobusu pārvadājumus Francijas Ildefransas reģionā, jo ar šo lēmumu šī shēma tika atzīta par valsts atbalstu;
- piespriest Komisijai atlīdzināt visus tiesāšanās izdevumus šajā instancē.

Pamati un galvenie argumenti

Prasības pamatošanai prasītājs izvirza divus pamatus.

1. Ar pirmo pamatu tiek apgalvots Komisijas atteikums kvalificēt reģiona atbalsta shēmu kā pastāvošu atbalstu.
2. Ar otro pamatu tiek apgalvots, ka apstrīdētajā lēmumā nav norādīts pamatojums. Šim pamatam ir divas daļas:
 - pirmajā daļā tiek apgalvota pamatojuma neesamība attiecībā uz atlases kritēriju;
 - otrajā daļā tiek apgalvota pamatojuma neesamība attiecībā uz nepamatotu ekonomisko priekšrocību kritēriju.

Prasība, kas celta 2017. gada 12. maijā – *Lion's Head Global Partners/EUIPO – Lion Capital* ("Lion's Head")

(Lieta T-294/17)

(2017/C 231/52)

Valoda, kādā sagatavots prasības pieteikums – vācu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: *Lion's Head Global Partners LLP* (Londona, Apvienotā Karaliste) (pārstāvis – R. Nöske, advokāts)

Atbildētājs: Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma birojs (*EUIPO*)

Otra procesa *EUIPO* Apelācijas padomē dalībniece: *Lion Capital LLP* (Londona, Apvienotā Karaliste)

Informācija par procesu *EUIPO*

Strīdus preču zīmes īpašniece: prasītāja

Attiecīgā strīdus preču zīme: vārdiskas preču zīmes "Lion's Head" starptautiska reģistrācija Nr. 997 073, ko attiecina uz Eiropas Savienību

Process *EUIPO*: iebildumu process

Apstrīdētais lēmums: *EUIPO* Apelācijas ceturtās padomes 2017. gada 28. februāra lēmums lietā R 1478/2016–4

Prasītājas prasījumi:

- atcelt apstrīdēto lēmumu un iebildumus noraidīt;
- piespriest *EUIPO* atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Izvirzītais pamats:

- Regulas Nr. 207/2009 8. panta 1. punkta b) apakšpunkta pārkāpums.

Prasība, kas celta 2017. gada 15. maijā – VSM/EUIPO (“WE KNOW ABRASIVES”)**(Lieta T-297/17)**

(2017/C 231/53)

Tiesvedības valoda – vācu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: VSM. Vereinigte Schmirgel- und Maschinen-Fabriken AG (Hanovere, Vācija) (pārstāvis – M. Horak, advokāts)

Atbildētājs: Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma birojs (EUIPO)

Informācija par procesu EUIPO

Attiecīgā strīdus preču zīme: Eiropas Savienības vārdiska preču zīme “WE KNOW ABRASIVES” – reģistrācijas pieteikums Nr. 15 063 522

Apstrīdētais lēmums: EUIPO Apelācijas ceturtās padomes 2017. gada 6. marta lēmums lietā R 1595/2016–4

Prasītājas prasījumi:

- atcelt apstrīdēto lēmumu;
- piespriest EUIPO atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Izvirzītie pamati:

- Regulas Nr. 207/2009 7. panta 1. punkta b) apakšpunkta, lasot to kopsakarā ar 7. panta 2. punktu, pārkāpums;
- Regulas Nr. 207/2009 63. panta 1. punkta, lasot to kopsakarā ar 58. un 59. pantu, Regulas Nr. 207/2009 63. panta 2. punkta un līdz ar to tiesību tikt uzklašātam pārkāpums.

Prasība, kas celta 2017. gada 16. maijā – Sata/EUIPO – Zhejiang Rongpeng Air Tools (“1000”)**(Lieta T-299/17)**

(2017/C 231/54)

Valoda, kādā sagatavots prasības pieteikums – vācu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Sata GmbH & Co. KG (Kornwestheim, Vācija) (pārstāve – M. C. Simon, advokāte)

Atbildētājs: Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma birojs (EUIPO)

Otra procesa EUIPO Apelācijas padomē dalībiece: Zhejiang Rongpeng Air Tools Co. Ltd (Pengjie Town, Ķīna)

Informācija par procesu EUIPO

Strīdus preču zīmes īpašiece: prasītāja

Attiecīgā strīdus preču zīme: apzīmējums “1000” – Eiropas Savienības preču zīme Nr. 12 333 531

Process EUIPO: spēkā neesamības atzīšanas process

Apstrīdētais lēmums: EUIPO Apelācijas ceturtās padomes 2017. gada 6. marta lēmums lietā R 650/2016-4

Prasītājas prasījumi:

- atcelt apstrīdēto lēmumu;
- piespriest EUIPO atlīdzināt tiesāšanās izdevumus;
- gadījumā, ja otrā procesa EUIPO Apelācijas padomē dalībniece iestātos lietā: piespriest otrajai procesa EUIPO Apelācijas padomē dalībniecei atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Izvirzītie pamati:

- Regulas Nr. 207/2009 75. panta pārkāpums;
- Regulas Nr. 207/2009 7. panta 1. punkta c) apakšpunkta pārkāpums;
- Regulas Nr. 207/2009 7. panta 1. punkta b) apakšpunkta pārkāpums;
- vienlīdzīgas atieksmes principa un labas pārvaldības principa pārkāpums.

Prasība, kas celta 2017. gada 17. maijā – Sata/EUIPO – Zhejiang Rongpeng Air Tools (“3000”)

(Lieta T-300/17)

(2017/C 231/55)

Valoda, kādā sagatavots prasības pieteikums – vācu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Sata GmbH & Co. KG (Kornwestheim, Vācija) (pārstāve – M. C. Simon, advokāte)

Atbildētājs: Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma birojs (EUIPO)

Otra procesa EUIPO Apelācijas padomē dalībniece: Zhejiang Rongpeng Air Tools Co. Ltd (Pengjie Town, Ķīna)

Informācija par procesu EUIPO

Strīdus preču zīmes īpašniece: prasītāja

Attiecīgā strīdus preču zīme: apzīmējums “3000” – Eiropas Savienības preču zīme Nr. 12 511 119

Process EUIPO: spēkā neesamības atzīšanas process

Apstrīdētais lēmums: EUIPO Apelācijas ceturtās padomes 2017. gada 8. marta lēmums lietā R 653/2016-4

Prasītājas prasījumi:

- atcelt apstrīdēto lēmumu;
- piespriest EUIPO atlīdzināt tiesāšanās izdevumus;
- gadījumā, ja otrā procesa EUIPO Apelācijas padomē dalībniece iestātos lietā: piespriest otrajai procesa EUIPO Apelācijas padomē dalībniecei atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Izvirzītie pamati:

- Regulas Nr. 207/2009 75. panta pārkāpums;
- Regulas Nr. 207/2009 7. panta 1. punkta c) apakšpunkta pārkāpums;

- Regulas Nr. 207/2009 7. panta 1. punkta b) apakšpunkta pārkāpums;
- vienlīdzīgas atieksmes principa un labas pārvaldības principa pārkāpums.

Prasība, kas celta 2017. gada 17. maijā – Sata/EUIPO – Zhejiang Rongpeng Air Tools (“2000”)

(Lieta T-301/17)

(2017/C 231/56)

Valoda, kādā sagatavots prasības pieteikums – vācu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Sata GmbH & Co. KG (Kornwestheim, Vācija) (pārstāve – M. C. Simon, advokāte)

Atbildētājs: Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma birojs (EUIPO)

Otra procesa EUIPO Apelācijas padomē dalībniece: Zhejiang Rongpeng Air Tools Co. Ltd (Pengjie Town, Ķīna)

Informācija par procesu EUIPO

Strīdus preču zīmes īpašniece: prasītāja

Attiecīgā strīdus preču zīme: apzīmējums “2000” – Eiropas Savienības preču zīme Nr. 12 511 069

Process EUIPO: spēkā neesamības atzīšanas process

Apstrīdētais lēmums: EUIPO Apelācijas ceturtās padomes 2017. gada 8. marta lēmums lietā R 651/2016-4

Prasītājas prasījumi:

- atcelt apstrīdēto lēmumu;
- piespriest EUIPO atlīdzināt tiesāšanās izdevumus;
- gadījumā, ja otrā procesa EUIPO Apelācijas padomē dalībniece iestātos lietā: piespriest otrajai procesa EUIPO Apelācijas padomē dalībniecei atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Izvirzītie pamati:

- Regulas Nr. 207/2009 75. panta pārkāpums;
- Regulas Nr. 207/2009 7. panta 1. punkta c) apakšpunkta pārkāpums;
- Regulas Nr. 207/2009 7. panta 1. punkta b) apakšpunkta pārkāpums;
- vienlīdzīgas atieksmes principa un labas pārvaldības principa pārkāpums.

Prasība, kas celta 2017. gada 18. maijā – Sata/EUIPO – Zhejiang Rongpeng Air Tools (“6000”)

(Lieta T-302/17)

(2017/C 231/57)

Valoda, kādā sagatavots prasības pieteikums – vācu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Sata GmbH & Co. KG (Kornwestheim, Vācija) (pārstāve – M. C. Simon, advokāte)

Atbildētājs: Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma birojs (EUIPO)

Otra procesa EUIPO Apelācijas padomē dalībniece: Zhejiang Rongpeng Air Tools Co. Ltd (Pengjie Town, Ķīna)

Informācija par procesu EUIPO

Strīdus preču zīmes īpašniece: prasītāja

Attiecīgā strīdus preču zīme: apzīmējums “6000” – Eiropas Savienības preču zīme Nr. 13 112 545

Process EUIPO: spēkā neesamības atzīšanas process

Apstrīdētais lēmums: EUIPO Apelācijas ceturtās padomes 2017. gada 8. marta lēmums lietā R 656/2016-4

Prasītājas prasījumi:

- atcelt apstrīdēto lēmumu;
- piespriest EUIPO atlīdzināt tiesāšanās izdevumus;
- gadījumā, ja otrā procesa EUIPO Apelācijas padomē dalībiece iestātos lietā: piespriest otrajai procesa EUIPO Apelācijas padomē dalībniecei atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Izvirzītie pamati:

- Regulas Nr. 207/2009 75. panta pārkāpums;
- Regulas Nr. 207/2009 7. panta 1. punkta c) apakšpunkta pārkāpums;
- Regulas Nr. 207/2009 7. panta 1. punkta b) apakšpunkta pārkāpums;
- vienlīdzīgas atieksmes principa un labas pārvaldības principa pārkāpums.

Prasība, kas celta 2017. gada 18. maijā – Sata/EUIPO – Zhejiang Rongpeng Air Tools (“4000”)

(Lieta T-303/17)

(2017/C 231/58)

Valoda, kādā sagatavots prasības pieteikums – vācu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Sata GmbH & Co. KG (Kornwestheim, Vācija) (pārstāve – M. C. Simon, advokāte)

Atbildētājs: Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma birojs (EUIPO)

Otra procesa EUIPO Apelācijas padomē dalībiece: Zhejiang Rongpeng Air Tools Co. Ltd (Pengjie Town, Ķīna)

Informācija par procesu EUIPO

Strīdus preču zīmes īpašniece: prasītāja

Attiecīgā strīdus preču zīme: apzīmējums “4000” – Eiropas Savienības preču zīme Nr. 12 333 548

Process EUIPO: spēkā neesamības atzīšanas process

Apstrīdētais lēmums: EUIPO Apelācijas ceturtās padomes 2017. gada 8. marta lēmums lietā R 654/2016-4

Prasītājas prasījumi:

- atcelt apstrīdēto lēmumu;
- piespriest EUIPO atlīdzināt tiesāšanās izdevumus;
- gadījumā, ja otrā procesa EUIPO Apelācijas padomē dalībiece iestātos lietā: piespriest otrajai procesa EUIPO Apelācijas padomē dalībniecei atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Izvirzītie pamati:

- Regulas Nr. 207/2009 75. panta pārkāpums;
- Regulas Nr. 207/2009 7. panta 1. punkta c) apakšpunkta pārkāpums;
- Regulas Nr. 207/2009 7. panta 1. punkta b) apakšpunkta pārkāpums;
- vienlīdzīgas atieksmes principa un labas pārvaldības principa pārkāpums.

Prasība, kas celta 2017. gada 18. maijā – Sata/EUIPO – Zhejiang Rongpeng Air Tools (“5000”)

(Lieta T-304/17)

(2017/C 231/59)

Valoda, kādā sagatavots prasības pieteikums – vācu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Sata GmbH & Co. KG (Kornwestheim, Vācija) (pārstāve – M. C. Simon, advokāte)

Atbildētājs: Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma birojs (EUIPO)

Otra procesa EUIPO Apelācijas padomē dalībniece: Zhejiang Rongpeng Air Tools Co. Ltd (Pengjie Town, Ķīna)

Informācija par procesu EUIPO

Strīdus preču zīmes īpašniece: prasītāja

Attiecīgā strīdus preču zīme: apzīmējums “5000” – Eiropas Savienības preču zīme Nr. 12 333 555

Process EUIPO: spēkā neesamības atzīšanas process

Apstrīdētais lēmums: EUIPO Apelācijas ceturtās padomes 2017. gada 8. marta lēmums lietā R 655/2016-4

Prasītājas prasījumi:

- atcelt apstrīdēto lēmumu;
- piespriest EUIPO atlīdzināt tiesāšanās izdevumus;
- gadījumā, ja otrā procesa EUIPO Apelācijas padomē dalībniece iestātos lietā: piespriest otrajai procesa EUIPO Apelācijas padomē dalībniecei atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Izvirzītie pamati:

- Regulas Nr. 207/2009 75. panta pārkāpums;
- Regulas Nr. 207/2009 7. panta 1. punkta c) apakšpunkta pārkāpums;
- Regulas Nr. 207/2009 7. panta 1. punkta b) apakšpunkta pārkāpums;
- vienlīdzīgas atieksmes principa un labas pārvaldības principa pārkāpums.

Prasība, kas celta 2017. gada 17. maijā – Red Bull/EUIPO (Paralelograma, ko veido divi laukumi dažādās krāsās, attēls)

(Lieta T-305/17)

(2017/C 231/60)

Tiesvedības valoda – angļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Red Bull GmbH (Fuschl am See, Austrija) (pārstāvji – A. Renck un S. Petivlasova, advokāti)

Atbildētājs: Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma birojs (EUIPO)

Informācija par procesu EUIPO

Attiecīgā strīdus preču zīme: Eiropas Savienības grafiska preču zīme (Paralelograma, ko veido divi laukumi dažādās krāsās, attēls) – reģistrācijas pieteikums Nr. 14 326 508

Apstrīdētais lēmums: EUIPO Apelācijas pirmās padomes 2017. gada 26. janvāra lēmums lietā R 2582/2015-1

Prasītājas prasījumi:

- atcelt apstrīdēto lēmumu;
- piespriest EUIPO atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Izvirzītie pamati:

- Regulas Nr. 207/2009 7. panta 1. punkta b) apakšpunkta pārkāpums;
- Regulas Nr. 207/2009 7. panta 3. punkta pārkāpums.

Prasība, kas celta 2017. gada 18. maijā – *adidas*/EUIPO – *Shoe Branding Europe* (Trīs paralēlu strīpu attēlojums)

(Lieta T-307/17)

(2017/C 231/61)

Valoda, kādā sagatavots prasības pieteikums – angļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: *adidas AG* (Herzogenaurach, Vācija) (pārstāvji – I. Fowler un I. Junkar, Solicitors)

Atbildētājs: Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma birojs (EUIPO)

Otra procesa EUIPO Apelācijas padomē dalībiece: *Shoe Branding Europe BVBA* (Oudenaarde, Beļģija)

Informācija par procesu EUIPO

Strīdus preču zīmes īpašiece: prasītāja

Attiecīgā strīdus preču zīme: Eiropas Savienības grafiska preču zīme (Trīs paralēlu strīpu attēlojums) – Eiropas Savienības preču zīme Nr. 12 442 166

Process EUIPO: spēkā neesamības atzīšanas process

Apstrīdētais lēmums: EUIPO Apelācijas otrās padomes 2017. gada 7. marta lēmums lietā R 1515/2016-2

Prasītājas prasījumi:

- atcelt apstrīdēto lēmumu;
- piespriest EUIPO un otrai pusei procesā Apelācijas padomē, ja tā iestāsies lietā, atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Izvirzītais pamats:

- Regulas Nr. 207/2009 52. panta 2. punkta kopsakarā ar 7. panta 3. punktu pārkāpums.
-

Prasība, kas celta 2017. gada 15. maijā – *Lion's Head Global Partners*/EUIPO – *Lion Capital* (“LION'S HEAD global partners”)

(Lieta T-310/17)

(2017/C 231/62)

Valoda, kādā sagatavots prasības pieteikums – vācu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Lion's Head Global Partners LLP (Londona, Apvienotā Karaliste) (pārstāvis – R. Nöske, advokāts)

Atbildētājs: Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma birojs (EUIPO)

Otra procesa EUIPO Apelācijas padomē dalībniece: Lion Capital LLP (Londona, Apvienotā Karaliste)

Informācija par procesu EUIPO

Strīdus preču zīmes īpašniece: prasītāja

Attiecīgā strīdus preču zīme: Eiropas Savienības grafiska preču zīme, kas ietver vārdiskus elementus “LION'S HEAD global partners” – starptautiskā reģistrācija Nr. 996 979

Process EUIPO: iebildumu process

Apstrīdētais lēmums: EUIPO Apelācijas ceturtnās padomes 2017. gada 28. februāra lēmums lietā R 1477/2016-4

Prasītājas prasījumi:

- atcelt Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma biroja (EUIPO) Apelācijas ceturtnās padomes 2017. gada 28. februāra lēmumu lietā R 1477/2016-4 attiecībā uz iebildumu procesu starp *Lion's Head Global Partners LLP* un *Lion Capital LLP* un noraidīt iebildumus;
- piespriest EUIPO atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Izvirzītais pamats:

- Regulas Nr. 207/2009 8. panta 1. punkta b) apakšpunkta pārkāpums.

Prasība, kas celta 2017. gada 19. maijā – *Stips*/Komisija

(Lieta T-311/17)

(2017/C 231/63)

Tiesvedības valoda – franču

Lietas dalībnieki

Prasītājs: Adolf Stips (Besozzo, Itālija) (pārstāvji – S. Orlandi un T. Martin, advokāti)

Atbildētāja: Eiropas Komisija

Prasītāja prasījumi:

- pamatā, atcelt institūcijas, kura ir pilnvarota noslēgt darba līgumus, 2016. gada 19. augusta lēmumu par prasītāja nepārklasificēšanu pakāpē AD 13, veicot pārklasificēšanu 2013. gadā;
- pakārtoti, piespriest Komisijai pilnībā atlīdzināt gan materiālos [zaudējumus], gan morālo kaitējumu prasītājam;

— katrā ziņā, piespriet Komisijai atlīdzināt tiesāšanas izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Prasības pamatošanai prasītājs izvirza vienu pamatu, apgalvojot LESD 266. panta pārkāpumu, jo Komisija neesot ņēmusi vērā 2016. gada 19. jūlija sprieduma Stips/Komisija (F-131/15, EU:F:2016:154) motīvu daļu un esot izpildījusi spriedumu negodprātīgi, tādējādi aizskarot Civildienesta tiesas *res judicata* absolūto spēku.

Prasība, kas celta 2017. gada 22. maijā – Wajos/EUIPO (Pudeles forma)

(Lieta T-313/17)

(2017/C 231/64)

Tiesvedības valoda – vācu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Wajos GmbH (Dohr, Vācija) (pārstāvji – J. Schneiders, R. Krillke un B. Schneiders, advokāti)

Atbildētājs: Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma birojs (EUIPO)

Informācija par procesu EUIPO

Attiecīgā strīdus preču zīme: Eiropas Savienības trīsdimensiju preču zīme (Pudeles forma) – reģistrācijas pieteikums Nr. 14 886 097

Apstrīdētais lēmums: EUIPO Apelācijas pirmās padomes 2017. gada 15. februāra lēmums lietā R 1526/2016-1

Prasītājas prasījumi:

- atcelt apstrīdēto lēmumu;
- piespriet EUIPO atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Izvirzītais pamats:

- Regulas Nr. 207/2009 7. panta 1. punkta b) apakšpunkta pārkāpums.

Prasība, kas celta 2017. gada 23. maijā – Nosio/EUIPO (“MEZZA”)

(Lieta T-314/17)

(2017/C 231/65)

Tiesvedības valoda – itāļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Nosio SpA (Mezzocorona, Itālija) (pārstāvji – A. Perani un J. Graffer, advokāti)

Atbildētājs: Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma birojs (EUIPO)

Informācija par procesu EUIPO

Attiecīgā strīdus preču zīme: Eiropas Savienības vārdiska preču zīme “MEZZA” – reģistrācijas pieteikums Nr. 14 822 506

Apstrīdētais lēmums: EUIPO Apelācijas piektās padomes 2017. gada 1. marta lēmums lietā R 1518/2016-5

Prasītājas prasījumi:

- atzīt Regulas Nr. 207/2009 43. panta 1. punkta pārkāpumu un kļūdainu piemērošanu;
- atzīt par pieņemamu ierosināto ierobežošanu saistībā ar 33. klasi, proti, saistībā ar “alkoholiskiem dzērieniem, it īpaši vīniem un dzirkstošiem vīniem, kas pildīti pudelē un/vai traukos, kuru tilpums ir lielāks vai mazāks par 0,375 litriem”;
- atzīt Regulas Nr. 207/2009 75. panta pārkāpumu;
- atcelt EUIPO Apelācijas piektās padomes 2017. gada 1. marta lēmumu lietā R 1518/2016-5, kas paziņots 2017. gada 23. martā;
- piespriest EUIPO atlīdzināt tiesāšanās izdevumus šajā tiesvedībā.

Izvirzītie pamati:

- Regulas Nr. 207/2009 43. panta 1. punkta pārkāpums un kļūdaina piemērošana;
- Regulas Nr. 207/2009 75. panta pārkāpums;
- Regulas Nr. 207/2009 7. panta 1. punkta b) un c) apakšpunkta un 2. punkta pārkāpums un kļūdaina piemērošana.

Prasība, kas celta 2017. gada 19. maijā – *Clean Sky 2 Joint Undertaking/Revoind Industriale*

(Lieta T-318/17)

(2017/C 231/66)

Tiesvedības valoda – angļu

Lietas dalībnieki

Prasītājs: *Clean Sky 2 Joint Undertaking (CSJU)* (pārstāvji – B. Mastantuono, pārstāvis, un M. Velardo, advokāts)

Atbildētāja: *Revoind Industriale Srl* (Oricola, Itālija)

Prasītāja prasījumi:

- piespriest atbildētājai izmaksāt CSJU summu EUR 359 913,75 apmērā saistībā ar Dotācijas Nolīgumu ar kopuzņēmuma partneriem Nr. 325940 “EULOSAM – Bāzes zema ātruma, zema paātrinājuma vēja tuneļa modeļa projektēšana un ražošana”, tai pieskaitot summu EUR 2 105,25 apmērā kā nokavējuma procentus ar 3,5 % likmi par laikposmu no 2017. gada 31. janvāra līdz 2017. gada 1. aprīlim;
- piespriest atbildētājai maksāt EUR 34,51 dienā kā procentus, sākot no 2017. gada 2. aprīļa līdz dienai, kurā parāds tiks pilnībā atmaksāts; un
- piespriest atbildētājai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Prasības pamatošanai prasītājs izvirza šādu pamatu.

Prasītājs apgalvo, ka atbildētāja ir pārkāpusi savas līgumiskās saistības, neīstenojot projektu EULOSAM un nesniedzot CSJU atbilstošos pārskata ziņojumus un rezultātus saskaņā ar Dotācijas Nolīguma II pielikuma II.2 pantu.

Turklāt atbildētāja nav izpildījusi I Pielikumā identificētos veicamos darbus, šādi neizpildot Dotācijas Nolīguma II pielikuma II.3 panta a), e) un h) punktā paredzētos pienākumus.

Līdz ar to konsorcijs izbeidza Dotācijas Nolīgumu un izdeva paziņojumu par parādu attiecībā uz priekšfinansējumu EUR 359 913,75 apmērā, ko koordinators jau bija izmaksājis atbildētajai atbilstoši Dotācijas Nolīguma noteikumiem. Patiesībā priekšfinansējums paliek prasītāja īpašumā līdz galīgajam maksājumam.

Fakti saistību pamatā attiecībā uz *Revoind Industriale S.r.l.* kā Dotāciju Nolīguma saņēmēju šajā lietā lielā mērā netiek apstrīdēti un atbildētājas iebildumi ir vispārīgi, nepilnīgi un tajos nav sniegti nekādi attaisnojoši pierādījumi, un līdz ar to tie ir pilnībā nepamatoti.

Līdz ar to prasītājam ir tiesības uz atlīdzību un atbildētajai kā priekšfinansējumu izmaksātās summas atmaksu, tai pieskaitot nokavējuma procentus.

Prasība, kas celta 2017. gada 16. maijā – *Ceobus u.c./Komisija*

(Lieta T-330/17)

(2017/C 231/67)

Tiesvedības valoda – franču

Lietas dalībnieki

Prasītāji: *Ceobus* (Génicourt, Francija), *Compagnie des transports voyageurs du Mantois interurbains* – CTVMI (Mantes-la-Jolie, Francija), *SA des Transports de St Quentin en Yvelines* (Trappes, Francija), *Les cars Perrier* (Trappes), *Tim Bus* (Magny-en-Vexin, Francija), *Transports Voyageurs du Mantois* (TVM) (Mantes-la-Jolie) (pārstāvis – *D. de Combles de Nayves*, advokāts)

Atbildētāja: Eiropas Komisija

Prasītāju prasījumi:

- galvenokārt, atcelt Komisijas 2017. gada 2. februāra lēmumu SA.26763 par iespējamo atbalstu, ko *Ile-de-France* reģions piešķir sabiedriskā transporta uzņēmumiem, kurā noteikts, ka *Ile-de-France* reģiona atbalsta shēma, kas ieviesta 1984. gadā un darbojās līdz 2008. gadam, veido “prettiesiski īstenoto” jauno atbalsta shēmu;
- pakārtoti, atcelt Komisijas 2017. gada 2. februāra lēmumu SA.26763 par iespējamo atbalstu, ko *Ile-de-France* reģions piešķir sabiedriskā transporta uzņēmumiem, kurā noteikts, ka individuālais atbalsts, kas piešķirts *Ile-de-France* reģiona atbalsta shēmas ietvaros no 1994. gada maija līdz 2008. gada 25. novembrim, veido “prettiesiski īstenoto” jauno atbalsta shēmu.

Pamati un galvenie argumenti

Prasības pamatošanai prasītāji izvirza trīs pamatus.

1. Ar pirmo pamatu, kas attiecas uz pirmo prasījumu, tiek apgalvots, ka esot ticis pārkāpts LESD 108. panta 1. punkts un Padomes 2015. gada 13. jūlija Regulas (ES) 2015/1589, ar ko nosaka sīki izstrādātus noteikumus Līguma par Eiropas Savienības darbību 108. panta piemērošanai (OV 2015, L 248, 9. lpp.) (turpmāk tekstā – “Regula Nr. 2015/1589”), 1. panta b) punkts, kā arī spriedumu, kas ir taisīti pēc lūguma sniegt prejudiciālu nolēmumu izskatīšanas Tiesā, *res judicata* spēks.
 2. Ar otro pamatu, kas attiecas uz otro prasījumu, tiek apgalvots Regulas Nr. 2015/1589 17. panta pārkāpums, ciktāl Komisija esot uzskatījusi pasākumu par tādu, kas pārtrauc noilguma termiņu, lai gan minētais pasākums neatbilst šajā pantā paredzētajiem attiecīgās kategorijas pasākumu kritērijiem.
 3. Ar trešo pamatu, kas attiecas uz otro prasījumu, tiek apgalvots ieinteresēto trešo personu procesuālo tiesību pārkāpums, ciktāl Komisija savā uzsākšanas lēmumā esot uzskatījusi, ka attiecīgais noilguma termiņš esot bijis pārtraukts nevis ar prasības pieteikuma iesniegšanu administratīvajās tiesās, bet ar Komisijas pirmreizējo informācijas pieprasījumu 2008. gada 25. novembrī.
-

Prasība, kas celta 2017. gada 23. maijā – Steifer/CESE**(Lieta T-331/17)**

(2017/C 231/68)

Tiesvedības valoda – franču

Lietas dalībnieki

Prasītājs: Guy Steifer (Brisele, Beļģija) (pārstāvis – M. A. Lucas, avocat)

Atbildētāja: Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komiteja

Prasītāja prasījumi:

- atcelt Eiropas sociālo lietu un ekonomikas komitejas (turpmāk tekstā –“EESK”) Cilvēkresursu un finanšu direkcijas direktora 2002. gada 21. oktobra lēmumu, ar ko tika noraidīts prasītāja 2002. gada 2. oktobra lūgums saņemt atlīdzību kopā ar kavējuma procentiem, piemērojot spēkā esošo likmi, par daļēji neizlietotām tiesībām uz Beļģijas pensiju, kas tika pārskaitīta uz Kopienu sistēmu;
- atcelt paziņojumu par prasītāja vecuma pensijas noteikšanu, kas noteikta 2003. gada 15. decembra lēmumā Nr. 360/03 A, ciktāl tas izslēdz vispār vai neparedz periodisku kavējumu maksājumu atlīdzināšanu, ko *l'Office national des pensions du Royaume de Belgique* (Beļģijas Karalistes pensiju valsts birojs) iemaksā EESK bankas kontā kopš 2004. gada 1. janvāra sakarā ar prasītāja pensijas tiesību pārņemšanu;
- piespriest EESK atlīdzināt prasītājam periodisku kavējumu maksājumu summu, ko ONP izmaksā EESK kopš 2004. gada 1. janvāra sakarā ar viņa valsts pensijas tiesību pārņemšanu, un kavējuma procentus atbilstoši ECB galvenajām refinansēšanas operācijām noteiktajai likmei, palielinot to par diviem procentu punktiem no dienas, kad minētie maksājumi būtu bijuši jāsāk maksāt, līdz pilnīgai summas atmaksai;
- piespriest EESK atlīdzināt prasītājam ikmēneša periodisku kavējumu maksājumu summas, ko ONP nākotnē vēl pārskaitīs uz EESK bankas kontu;
- piespriest EESK atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Prasības pamatošanai prasītāja izvirza vienu pamatu par to, ka ir pārkāpts Eiropas Savienības nepamatotas iedzīvošanās aizlieguma princips, tiesības uz īpašumu un Civildienesta noteikumu VIII pielikuma 11. panta 2. punkta, interpretējot saskaņā ar tā mērķiem, ciktāl apstrīdētie lēmumi izslēdz vai neparedz prasītāja tiesības uz savas valsts pensijas summas atmaksu daļā, kas netika izmantota Eiropas Savienības pensijas veidošanai.

Vispārējās tiesas 2017. gada 3. maija rīkojums – Facebook/EUIPO – Brand IP Licensing (“lovebook”)**(Lieta T-757/15) ⁽¹⁾**

(2017/C 231/69)

Tiesvedības valoda – angļu

Astotās palātas priekšsēdētājs ir izdevis rīkojumu izslēgt lietu no reģistra.

⁽¹⁾ OV C 68, 22.2.2016.

Vispārējās tiesas 2017. gada 18. maija rīkojums – *Conorzio IB Innovation*/Komisija**(Lieta T-84/17) ⁽¹⁾**

(2017/C 231/70)

Tiesvedības valoda – itāļu

Otrās palātas priekšsēdētājs ir izdevis rīkojumu izslēgt lietu no reģistra.

⁽¹⁾ OV C 95, 27.3.2017.

Vispārējās tiesas 2017. gada 5. maija rīkojums – *King.com*//EUIPO – *TeamLava* (Ekrāna ziņojumi un ikonas)**(Lieta T-95/17) ⁽¹⁾**

(2017/C 231/71)

Tiesvedības valoda – angļu

Pirmās palātas priekšsēdētājs ir izdevis rīkojumu izslēgt lietu no reģistra.

⁽¹⁾ OV C 112, 10.4.2017.

Vispārējās tiesas 2017. gada 18. maija rīkojums – *Conorzio IB Innovation*/Komisija**(Lieta T-126/17) ⁽¹⁾**

(2017/C 231/72)

Tiesvedības valoda – itāļu

Otrās palātas priekšsēdētājs ir izdevis rīkojumu izslēgt lietu no reģistra.

⁽¹⁾ OV C 121, 18.4.2017.

LABOJUMI**Labojums Oficiālajā Vēstnesī publicētajā paziņojumā lietā T-86/17**

(“Eiropas Savienības Oficiālais Vēstnesis” C 104, 2017. gada 3. aprīlis)

(2017/C 231/73)

Paziņojumu lietā T-86/17 *Le Pen*/Parlaments lasīt šādi:

Prasība, kas celta 2017. gada 10. februārī – *Le Pen*/Parlaments

(Lietā T-86/17)

(2017/C 104/85)

Tiesvedības valoda – franču

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Marion *Le Pen* (Saint-Cloud, Francija) (pārstāvji – M. Ceccaldi un J.-P. Le Moigne, *avocats*)

Atbildētājs: Eiropas Parlaments

Prasītājas prasījumi:

- atcelt 2016. gada 5. decembrī datēto Eiropas Parlamenta Ģenerālsēkretāra lēmumu, kas ir pieņemts, piemērojot Eiropas Parlamenta Prezidija 2008. gada 19. maija un 9. jūlija Lēmumu 2009/C 159/01 “par Eiropas Parlamenta deputātu nolikuma īstenošanas noteikumiem” ar grozījumiem, ar kuru ir konstatēts pret prasītāju pastāvošs prasījums EUR 298 497,87 apmērā par nepamatoti izmaksātajām summām saistībā ar deputātu parlamentāro palīdzību, ar kuru ir norādīts pamatojums tā piedziņai un atbildīgajam kredītrīkotājam sadarbībā ar iestādes grāmatvedi ir uzticēts veikt tā piedziņu, piemērojot Eiropas Parlamenta deputātu nolikuma īstenošanas noteikumu 68. pantu un Finanšu regulas (turpmāk tekstā – “FR”) 66., 78., 79. un 80. pantu;
- atcelt 2016. gada 6. decembrī datēto paziņojumu par parādu Nr. 2016-1560, ar kuru prasītāja tika informēta, ka pret viņu ir konstatēts prasījums EUR 298 497,87 apmērā atbilstoši Ģenerālsēkretāra 2016. gada 5. decembra lēmumam, un apturēt nepamatoti izmaksāto summu saistībā ar deputātu parlamentāro palīdzību atgūšanu un Deputātu nolikuma īstenošanas noteikumu 68. panta un FR 66., 78., 79. un 80. pantu piemērošanu;
- piespriest Eiropas Parlamentam atlīdzināt visus tiesāšanās izdevumus;
- piespriest Eiropas Parlamentam, atmaksājot atlīdzināmos tiesāšanās izdevumus, samaksāt M. *Le Pen* naudas summu EUR 50 000 apmērā.

Pamati un galvenie argumenti

Prasības pamatošanai prasītāja izvirza 12 pamatus.

1. Ar pirmo pamatu tiek apgalvots, ka akta autoram nav atbilstošās kompetences. Prasītāja uzskata, ka Eiropas Parlamenta Ģenerālsēkretāra 2016. gada 5. decembra lēmums (turpmāk tekstā – “apstrīdētais lēmums”) ir Eiropas Parlamenta Prezidija kompetencē un, ka lēmuma parakstītājs nav pierādījis nekādu deleģējumu.
2. Ar otro pamatu tiek apgalvots, ka apstrīdētajam lēmumam nav norādīts pamatojums, lai gan šī prasība ir noteikta Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 41. pantā.

3. Ar trešo pamatu tiek apgalvots, ka ir pieļauti būtiski procedūras noteikumu pārkāpumi, jo apstrīdētais lēmums attiecoties uz Eiropas Biroja krāpšanas apkarošanai (turpmāk tekstā – “OLAF”) uzsāktās un 2016. gada 26. jūlijā pabeigtās izmeklēšanas ziņojumu, kas prasītājam neesot ticis paziņots. Prasītāja līdz ar to neesot tikusi uzklausa un neesot varējusi efektīvi paust savus aizstāvības pamatus, jo Ģenerālsēkretārs esot atteicies viņai nosūtīt dokumentus, uz kuriem ir balstīts apstrīdētais lēmums.
 4. Ar ceturto pamatu tiek apgalvots, ka Eiropas Parlamenta Ģenerālsēkretārs nav personīgi veicis lietas materiālu izskatīšanu. Kā norāda prasītāja, pēdējais minētais esot vienīgi pārņēmis OLAF ziņojumu un vispār neesot personīgi veicis prasītājas situācijas izskatīšanu.
 5. Ar piekto pamatu tiek apgalvots, ka nav faktu, kas pamatotu apstrīdēto lēmumu, kā arī ar to saistīto paziņojumu par parādu (turpmāk tekstā – “apstrīdētie akti”), jo konstatētie fakti esot nepareizi.
 6. Ar sesto pamatu tiek apgalvots, ka ir ticis pārņemts pierādīšanas pienākums. Šajā ziņā prasītāja uzskata, ka nevis viņai ir jāsniedz pierādījumi par viņas parlamenta deputāta palīdzības darbu, bet gluži otrādi – kompetentajām iestādēm esot jāpierāda pretējais.
 7. Ar septīto pamatu tiek apgalvots, ka nav ievērots samērīguma princips, jo summa, ko tiek likts maksāt prasītājam, nav pamatota ne attiecībā uz detaļām, ne aprēķina metodi, un ir balstīta uz pieņēmumu, ka parlamenta deputātes asistente vispār neesot prasītājas labā strādājusi.
 8. Ar astoto pamatu tiek apgalvots, ir notikusi pilnvaru nepareiza izmantošana, jo apstrīdētie akti esot tikuši pieņemti ar mērķi atņemt prasītājam, Eiropas Parlamenta deputātei, līdzekļus viņas mandāta īstenošanai.
 9. Ar deviņto pamatu tiek apgalvots, ka ir noteikusi procedūras nepareiza izmantošana. Prasītāja uzskata, ka Ģenerālsēkretārs, lai izvairītos no pienākuma nodot viņas rīcībā OLAF ziņojumu, pieprasījumu nosūtīt šo ziņojumu esot prettiesiski nodevis tālāk OLAF, kas tā paziņošanu neesot veicis.
 10. Ar desmito pamatu tiek apgalvots, ka ir piemērota diskriminējoša attieksme un ir konstatējams *fumus persecutionis*, jo šīs tiesvedības kontekstuālā situācija esot vērsta tikai un vienīgi pret prasītāju un viņas partiju.
 11. Ar vienpadsmito pamatu tiek apgalvots, ka ir pieļauts deputāta neatkarības aizskārums un ir norādīts uz saistošu uzdevumu izpildes pienākuma neesamības sekām. Apstrīdēto aktu mērķis neapšaubāmi ir prasītājas Parlamenta deputāta mandāta īstenošanas ierobežošana, atņemot viņai finanšu līdzekļus, kas ir vajadzīgi viņas uzdevuma veikšanai. Parlamenta deputāte turklāt nedrīkstot saņemt norādījumus no Ģenerālsēkretāra par to, kā viņai būtu jāīsteno savs mandāts, apvienojumā ar draudiem par finanšu sankcijām.
 12. Ar divpadsmito pamatu tiek apgalvots, ka OLAF nav neatkarīgs, jo šī struktūra nesniedzot nekādas objektivitātes un godīguma garantijas un ir pakļauta Eiropas Komisijai.
-

Labojums Oficiālajā Vēstnesī publicētajā paziņojumā lietā T-161/17

(“Eiropas Savienības Oficiālais Vēstnesis” C 151, 2017. gada 15. maijs)

(2017/C 231/74)

Paziņojumu lietā T-161/17 *Le Pen*/Parlaments lasīt šādi:

Prasība, kas celta 2017. gada 11. martā – *Le Pen*/Parlaments

(Lietā T-161/17)

(2017/C 151/49)

Tiesvedības valoda – franču

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Marion Le Pen (*Saint-Cloud*, Francija) (pārstāvji – M. Ceccaldi un J.-P. Le Moigne, advokāti)

Atbildētājs: Eiropas Parlaments

Prasītāja prasījumi:

Prasītāja prasījumi Vispārējā tiesai ir šādi:

- atcelt Eiropas Parlamenta ģenerālsēdētāja 2017. gada 6. janvāra lēmumu, kas pieņemts, piemērojot Eiropas Parlamenta Prezidija 2008. gada 19. maija un 9. jūlija Lēmuma 2009/C 159/01 “par Eiropas Parlamenta deputātu nolikuma īstenošanas noteikumiem”, ar grozījumiem, 33., 43., 62., 67. un 68. pantu, un kurā konstatēts prasītājas parāds EUR 41 554 apmērā par nepamatoti samaksātajām summām par parlamentāro palīdzību, pamatota šīs summas atgūšana un uzdots atbildīgajam kredītrīkotājām sadarbībā ar iestādes grāmatvedi to atgūt saskaņā ar īstenošanas noteikumu 68. pantu un Finanšu regulas 66., 78., 79. un 80. pantu;
- atcelt 2017. gada 11. janvāra paziņojumu par parādu Nr. 2017-22, ar kuru prasītāja ir informēta, ka attiecībā uz viņu ir konstatēts EUR 41 554 parāds saskaņā ar ģenerālsēdētāja 2017. gada 6. janvāra lēmumu par saistībā ar parlamentāro palīdzību nepamatoti samaksāto summu atgūšanu, piemērojot īstenošanas noteikumu 68. pantu un Finanšu regulas 78., 79. un 80. pantu;
- piespriest Eiropas Parlamentam atlīdzināt visus tiesāšanās izdevumus šajā instancē;
- piespriest Eiropas Parlamentam kā atlīdzināmos tiesāšanās izdevumus samaksāt *Le Pen* naudas summu EUR 50 000,00 apmērā.

Pamati un galvenie argumenti

Prasības pamatošanai prasītājs izvirza divus pamatus.

1. Pirmais pamats ir par trūkumiem, kas iespaido apstrīdēto aktu ārējo tiesiskumu. Šis pamats ir iedalīts piecās daļās.

- Pirmajā daļā tiek apgalvots, ka saistībā ar deputātiem lēmumi finanšu jomā ietilpstot Eiropas Parlamenta Prezidija, nevis ģenerālsēdētāja kompetences jomā.
- Otrajā daļā tiek apgalvots, ka Eiropas Parlamenta Prezidijs pats nevarot grozīt savas kompetences veidu un apjomu. Ģenerālsēdētārs neesot norādījis jēlkādu pamatojumu par Parlamenta Prezidija priekšsēdētāja likumīgu deleģējumu, kas ģenerālsēdētāram dotu tiesības pieņemt un paziņot apstrīdētos aktus par finanšu jautājumiem attiecībā uz deputātu.
- Trešajā daļā tiek apgalvots, ka apstrīdētajos aktos neesot norādīts pietiekams pamatojums un ka tie esot patvaļīgi.
- Ceturtajā daļā tiek apgalvots būtisku procedūras noteikumu pārkāpums.

- Piektajā daļā tiek apgalvots, ka Eiropas Parlamenta Ģenerālsēkretārs nav personīgi veicis lietas materiālu izskatīšanu.
2. Otrais pamats ir par trūkumiem, kas iespaido apstrīdēto aktu iekšējo tiesiskumu. Šis pamats ir iedalīts sešās daļās.
- Pirmajā daļā tiek apgalvots, ka ir aizskarti tiesiskās paļāvības un tiesiskās noteiktības principi.
 - Otrajā daļā tiek apgalvots, ka apstrīdētie akti nav pamatoti ar faktiem.
 - Trešajā daļā tiek apgalvots, ka apstrīdētajos aktos ir pieļauta pilnvaru nepareiza izmantošana.
 - Ceturtajā daļā tiek apgalvots, ka apstrīdētajos aktos ir pieļauta procedūras nepareiza izmantošana.
 - Piektajā daļā tiek apgalvots, ka apstrīdētie akti ir diskriminējoši un ka pastāv *fumus persecutionis*.
 - Sestajā daļā tiek apgalvots OLAF neatkarības trūkums.
-

